

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr

14 Φεβράρι 2007 No 755

τιμή
1,50 ευρώ

τιμή ενίσχυσης
2,00 ευρώ

ΜΑΗΣ 68 Άνοιξη 07
μέσα στα
χειμώνα

**Η Παιδεία πάνω
από τα κέρδη**

Ένας
άλλος
κόσμος
είναι
εφικτός

CAPITAL

Ανοιχτή εκδήλωση
23 Φεβράρι 5μμ
ΑΣΟΕΕ Αμφιθέατρο
"Δεριγυ"

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ www.genoa2001.org jspg@otenet.gr τηλ. 6974 760179
GENOVA στις σχολές

Το κίνημα του Άρθρου 16 κλιμακώνει τη δράση

ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

**ΑΠΑΓΩΓΕΣ
-ΥΠΟΚΛΟΠΕΣ**

**ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟ
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ**

**"ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ"
ΠΟΛΥΔΩΡΑ**

**ΝΑ ΤΑ
ΠΑΡΟΥΝ
ΟΛΑ ΠΙΣΩ
ΚΑΙ
ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ**

22 ΦΕΒΡΑΡΙ

Πανελλαδικό Συλλαλητήριο Φοιτητές-Εργάτες Μαζί

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

17 Φλεβάρη - Ιταλία

Η απόφαση του Πρόντι να εγκρίνει την επέκταση της βάσης των ΗΠΑ στην Βιτσένζα δείχνει την υποταγή της κυβέρνησής μας στις ΗΠΑ. Την ίδια στιγμή, η παραπέρα στρατιωτικοποίηση ολόκληρων περιοχών, η αύξηση των στρατιωτικών δαπανών και η συνεργασία των ιταλικών επιχειρήσεων με τα νευραλγικά κέντρα του παγκόσμιου πολέμου, επιβεβαιώνει το ρόλο που υποτίθεται πρέπει να διαδραματίζει η Ιταλία στο «πολυπολικό» σκηνικό του διαρκούς πολέμου σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Ο Πρόντι εξαπάτησε τον ιταλικό λαό και τους πολίτες της Βιτσένζα, οι οποίοι ανέμεναν μια πράξη ανεξαρτησίας από τις ΗΠΑ. Με μια ξεδιάντροπη στροφή 180 μοιρών αποδέχτηκε τις εντολές των ΗΠΑ.

Ομως η απόφασή του δεν είναι μόνο προϊόν της υποταγής: είναι επίσης και μια προσπάθεια να δώσει περισσότερο βάρος στο ρόλο της Ιταλίας σαν μια «μικρο-μεγάλη δύναμη» διευκολύνοντας με αυτό το τρόπο τα συμφέροντα των ιταλικών εταιρειών. Από τις υμνολογίες για το ρόλο του στρατού μας «του έκτου στο κόσμο σε αποστολές στο εξωτερικό» σύμφωνα με τον υπουργό Εξωτερικών Μάσιμο Ντ Αλέμα, στην υπεράσπιση «των ενοποιητικών εθνικών αξιών» στην στρατιωτική παρέλαση της 2 Ιούνη, από την απόσυρση των στρατευμάτων από το Ιράκ για να αυξηθεί η συμμετοχή τους στο Αφγανιστάν, στην

ανανέωση του «ηγετικού ρόλου» της Ιταλίας με τη συμμετοχή στην επέμβαση στο Λίβανο με στόχο την διεύρυνση των ιταλικών συμφερόντων σ' αυτή την περιοχή και σε όλη τη Μέση Ανατολή –από την επέκταση των βάσεων ΗΠΑ/ΝΑΤΟ στην Ιταλία στην αύξηση των στρατιωτικών δαπανών που αποφασίστηκε στο τελευταίο προϋπολογισμό και στην αποδοχή στρατιωτικών αποστολών: ο δρόμος που ακολουθεί η κυβέρνησή μας κινείται στη λογική του διαρκούς πολέμου, και την ίδια στιγμή, επιθυμεί να αυξήσει τα πλεονεκτήματα και τα κέρδη για τα δικά της οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντα.

Η σχέση ανάμεσα στην επέκταση της βάσης της Βιτσένζα και της επανεβεβαίωσης της συμμετοχής σε πολεμικές επιχειρήσεις με πρώτο το Αφγανιστάν, βάζει τα θεμέλια για κοινές πρωτοβουλίες που θα στηρίζονται από μια μεγάλη λαϊκή ενότητα σε τοπικό επίπεδο, ενάντια στον παγκόσμιο πόλεμο και στις συνέπειές του τοπικά.

Αυτό αποτελεί ένα κρίσιμο βήμα για το αντιπολεμικό κίνημα της Ιταλίας που χρειάζεται να οργανωθεί υπομονετικά τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Η ανάπτυξη της μαζικής συμμετοχής στην πάλη ενάντια στο διαρκή πόλεμο και των συνεπειών του μπορεί να μεταφέρει σε μεγαλύτερη κλίμακα αυτά που έγιναν στο Σκανζάνο και στην Βαλ ντι Σουσα. Θα μπορούσε να αποτρέψει την επέκταση της στρατιωτι-

κής βάσης και να δημιουργήσει τις συνθήκες που θα οδηγήσουν στην έξοδο της χώρας μας από τον πόλεμο και τις πολιτικές κυριαρχίας είτε είναι «μονομερείς» είτε είναι «πολυμερείς».

Σε αυτό το πλαίσιο, για μας αποκτά τη μεγαλύτερη σημασία η επιτυχία της πανεθνικής διαδήλωσης της 17 Φλεβάρη που καλούν οι επιτροπές της Βιτσένζα. Θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και θα συμμετέχουμε με την πίστη ότι το αντιπολεμικό κίνημα μπορεί να εμποδίσει την επέκταση της βάσης με ότι μέσο είναι απαραίτητο. Επίσης πρέπει να οδηγήσουμε σε ήττα την εξωτερική πολιτική του Πρόντι και να παλέψουμε για:

1. Την άμεση και χωρίς όρους απόσυρση των ιταλικών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν και κάθε άλλο πολεμικό μέτωπο 2. Το κλείσιμο των στρατιωτικών βάσεων των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στη χώρα μας 3. Την δραστηκή μείωση των στρατιωτικών δαπανών.

Με βάση αυτούς τους στόχους, θα οργανώσουμε μια πανεθνική διαδήλωση στο πρώτο μισό του Μάρτη στη Ρώμη. Θα είναι μια διαδήλωση που θα ενώσει τις δυνάμεις μας, θα ενοποιήσει ξανά το αντιπολεμικό κίνημα σε μια κοινή προσπάθεια, και θα το καταστήσει ικανό να αντιμετωπίσει τις κοινοβουλευτικές ψηφοφορίες που θα γίνουν το επόμενο διάστημα με θέμα τη χρηματοδότηση των ιταλικών στρατιωτικών αποστολών.

Συνομοσπονδία COBAS Ιταλία

24 Φλεβάρη - Βρετανία

Μήνα με τον μήνα η κλίμακα της καταστροφής και του θανάτου φτάνει σε νέα επίπεδα φρίκης με τη σφαγή χιλιάδων ιρακινών αμάχων, ενώ οι αμερικάνικες και βρετανικές απώλειες είναι οι υψηλότερες από οποιαδήποτε στιγμή από το 2003 και μετά.

Η απάντηση του Μπους είναι η κλιμάκωση του πολέμου με την «αύξηση» των στρατευμάτων, μια κίνηση που ο Τόνι Μπλερ δήλωσε ότι «είναι λογική». Σχεδόν όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι στη Βρετανία πιστεύουν αντίθετα ότι είναι σκέτη τρέλα. Οι φιλελεύθεροι Δημοκράτες είναι το πρώτο από τα τρία μεγάλα κόμματα που αποφάσισε να καλέσει σε ολοκληρωτική απόσυρση των στρατευμάτων μέχρι το τέλος του 2007. Στην Αμερική ένα μεγάλο τμήμα του κατεστημένου που είχε υποστηρίξει στο παρελθόν τα εγκλήματα πολέμου του Μπους βλέ-

πει τώρα ότι το παιχνίδι φτάνει στο τέλος. Από όλο το πολιτικό φάσμα ακούγονται πια εκκλήσεις για την επιστροφή των στρατευμάτων και ο Μπάρακ Ομπάμα, το πιο πρόσφατο «αστέρι» των ΜΜΕ, έχει βάλει τον τερματισμό του πολέμου στο Ιράκ στο κέντρο της εκστρατείας του για να εκλεγεί πρόεδρος των ΗΠΑ το 2008.

Μπορεί η κατάσταση στο Ιράκ να γίνει ακόμα χειρότερη; Ναι, μπορεί αν το αφήσουμε. Η δικιά μας απάντηση στην κλιμάκωση των Μπους-Μπλερ θα είναι να αναγκάσουμε τους εκλεγμένους εκπροσώπους να ανταποκριθούν στις επιθυμίες των εκλογέν τους. Το αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ ανταποκρίθηκε με αξιοθαύμαστο τρόπο σε αυτό το καθήκον. Οι διαδηλώσεις της 27 Γενάρη στην Αμερική έβγαλαν εκατοντάδες χιλιάδες στους δρόμους στις με-

γαλύτερες κινητοποιήσεις από το ξεκίνημα του πολέμου.

Εμείς στην Βρετανία, το Σάββατο 24 Φλεβάρη, θα έχουμε την ευκαιρία να δώσουμε φωνή στην άποψη της πλειοψηφίας που πιστεύει ότι ο πόλεμος πρέπει να τελειώσει κι όλα τα βρετανικά στρατεύματα να αποχωρήσουν από το Ιράκ. Ο καθένας που έχει αντιπαχθεί στη πολεμοκαπηλεία του Τόνι Μπλερ και στη δουλική συνενοχή του κοινοβουλίου που του επιτρέπει να συνεχίζει, πρέπει να κάνει ότι περνάει από το χέρι του για μια όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διαδήλωση με αίτημα "Έξω τα στρατεύματα", "Οχι πυραύλους Τράιντεντ", στο Λονδίνο στις 24 Φλεβάρη.

**Stop The War Coalition -
Βρετανία**

Συνεργασία Ελλάδας & Κύπρου σε άσκηση επίθεσης Ισραήλ στο Ιράν!

Στις 5 Φλεβάρη 26 πολεμικά αεροσκάφη μπήκαν στο FIR Αθηνών και Λευκωσίας στην φτάνοντας στα ανοιχτά της Καρπάθου. Μόνο τα 6 είχαν υποβάλει εκ των προτέρων σχέδιο πτήσης. Ομως, η αντίδραση της Πολεμικής Αεροπορίας ήταν τυπική. Σηκώθηκαν δυο ζευγάρια αεροπλάνων για έναν έλεγχο. Ούτε «αναχαίσεις», ούτε «εικονικές αερομαχίες» έγιναν, ούτε το υπουργείο Αμυνας έκανε διαβήματα και ούτε οι εφημερίδες και τα κανάλια μίλησαν με στεντόρεια φωνή για μια ακόμα «πρόκληση» ή «κατάφωρη παραβίαση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων». Η εξήγηση γι' αυτή τη στάση είναι ότι τα εν λόγω αεροσκάφη δεν ήταν τουρκικά. Ήταν αεροσκάφη της Πολεμικής Αεροπορίας του Ισραήλ.

Επρόκειτο για μια άσκηση μεταγωγής καυσίμων και ανεφοδιασμού εν πτήση, όπως αποκάλυψε την επόμενη μέρα στην ιστοσελίδα του το περιοδικό «Διπλωματία». Πέντε ιπτάμενα τάνκερ (ειδικά μετασκευασμένα Μπόινγκ 707) συνοδεύονταν από 1 αεροσκάφος «ηλεκτρονικού πολέμου». Και κάθε ένα ιπτάμενο τάνκερ συνοδευόταν από 4 F-15 και F-16 της ισραηλινής Πολεμικής Αεροπορίας. Τα σύντομα σχόλια που έγιναν τις δυο επόμενες μέρες στις εφημερίδες επικεντρώθηκαν στο κατά πόσο οι ισραηλινοί «σεβάστηκαν» την απαίτηση των ελληνικών κυβερνήσεων να υποβάλλουν σχέδια πτήσης και τα πολεμικά αεροσκάφη που μπαίνουν στο FIR.

Ομως, η υπόθεση είναι πολύ πιο σοβαρή. Όπως αποκαλύπτει ο Λ. Δημάκας στα ΝΕΑ της 8 Φλεβάρη: «Πρόβα αεροπορικής επιδρομής στο Ιράν θεωρούν Έλληνες επιτελείς την άσκηση ανεφοδιασμού εν πτήση, των βομβαρδιστικών και μαχητικών αεροσκαφών του Ισραήλ που εκτυλίχθηκε στο FIR Λευκωσίας και Αθήνας –μέχρι τα ανοιχτά της Καρπάθου. Στο συμπέρασμα αυτό –το οποίο συμμερίζονται και ξένοι αμυντικοί αναλυτές– οδηγεί το «προφίλ» της εικονικής επιχείρησης που πραγματοποιήσαν τα 26 ισραηλινά αεροσκάφη, σε συνδυασμό με τις σαφείς απειλές που κατά καιρούς έχει διατυπώσει το Ισραήλ (και οι ΗΠΑ) κατά του Ιράν και του πυρηνικού προγράμματός του. Μάλιστα το Ισραήλ συνέχισε και χθες ασκήσεις στο FIR Λευκωσίας.»

Κλιμάκωση

Οι απειλές γίνονται όλο και πιο συχνές –και επικίνδυνες. Τις περασμένες βδομάδες, ειδικές μονάδες του ιρακινού στρατού που παίρνουν διαταγές κατευθείαν από την αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση, απήγαγαν διπλωμάτες του Ιράν. Ο γνωστός μας από τα παλιά Νίκολας Μπερνς έκανε δηλώσεις με τις οποίες κατηγορεί το Ιράν ότι εξοπλίζει ιρακινούς αντάρτες στις επιχειρήσεις τους ενάντια στα στρατεύματα κατοχής. Την ίδια κλιμάκωση στις προετοιμασίες πολέμου κάνει και το Ισραήλ. Είναι η δεύτερη άσκηση «ανεφοδιασμού» που κάνει. Στην προηγούμενη, πάλι σύμφωνα με το περιοδικό Διπλωματία, τα ισραηλινά αεροσκάφη πέταξαν μέχρι το Γιβραλτάρ. Η βρετανική εφημερίδα Γκάρντιαν της 26 Γενάρη κατέγραφε το «κλίμα» που επικρατεί στην ηγεσία του Ισραήλ. «Το Ισραήλ ξεκινάει μια καμπάνια για απομονώσει οικονομικά το Ιράν και να προετοιμάσει την παγκόσμια κοινή γνώμη για την επιλογή ενός στρατιωτικού πλήγματος που θα αχρηστέψει ή θα καθυστερήσει το ιρακινό πρόγραμμα απεμπλοκισμού ουρανίου» αναφέρει στην πρώτη του παράγραφο το άρθρο.

Μια τέτοια επίθεση, θα έχει καταστροφικές συνέπειες για όλη την περιοχή. Σκεφτείτε τι θα σήμανουν «χειρουργικά» πλήγματα σε εγκαταστάσεις με ραδιενεργά υλικά που βρίσκονται δίπλα σε μεγάλα αστικά κέντρα! Όπως αποκαλύπτει μια έκθεση που έδωσαν την περασμένη βδομάδα στην δημοσιότητα μια σειρά συνδικάτα, ΜΚΟ και ινστιτούτα της Βρετανίας, στο Ισραήλ υπάρχουν σκέψεις ακόμα και για πλήγματα σε ερευνητικά κέντρα πανεπιστημίων όπως στην Τεχεράνη! Οι «ανθρώπινοι πόροι» είναι πιο δύσκολο να αντικατασταθούν από τα μηχανήματα, λέει αυτή η ανατριχιαστική λογική...

Η κυβέρνηση του Καραμανλή δίνει χέρι βοήθειας σ' αυτές τις εγκληματικές προετοιμασίες πολέμου. Αυτό σηματοδοτεί η «διευκόλυνση» των ασκήσεων των ισραηλινών αεροσκαφών. Τον Δεκέμβρη η κυβέρνηση του Καραμανλή στήριξε την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για την επιβολή οικονομικών κυρώσεων στο Ιράν. Ο Ρης, ο αμερικάνος πρέσβης, ζήτησε στην ομιλία του στη σχολή της αστυνομίας στις 24 Γενάρη μεγαλύτερη συμμετοχή της Ελλάδας στις πιέσεις ενάντια στο Ιράν. Τώρα, ο Καραμανλής και ο Μειμαράκης δείχνουν ότι είναι πρόθυμοι να μπουν μέχρι το λαιμό και σε αυτό το μέτωπο του «διαρκούς πολέμου» στο Μπους, δίπλα σε όλα τα άλλα. Από την κατοχή του Ιράκ και του Αφγανιστάν μέχρι τις επιθέσεις στα δημοκρατικά δικαιώματα. Για όλα αυτά θα διαδηλώσουμε στις 17 Μάρτη στο Σύνταγμα.

Λέανδρος Μπόδαρης

Από το πανελλαδικό συλλαλητήριο της 8 Φλεβάρη. Γυρίστε στις σελίδες 4, 5, 6

Πότε να πέσει; ΤΩΡΑ!

Η κυβέρνηση και τα φερέφωνά της ψάχνουν απεγνωσμένα να ανακαλύψουν ρωγμές στο κίνημα του Αρθρου 16. Τη μια μέρα ανακαλύπτουν «αγανακτισμένους φοιτητές» που θέλουν να δώσουν εξετάσεις. Την άλλη ισχυρίζονται ότι οι Πανεπιστημιακοί αρνούνται την απεργία της ΠΟΣΔΕΠ. Καθημερινά προβάλλουν τις συκοφαντίες για Πανεπιστήμια κέντρα «βίας και ακολασίας». Τίποτα, όμως, απ' όλα αυτά δεν πιάνει. Οι καταλήψεις και η απεργία του ΔΕΠ όχι μόνο συνεχίζουν, αλλά κερδίζουν με το μέρος τους όλο και περισσότερα τμήματα εργαζομένων που περνάνε από τη συμπαθεία για τον αγώνα των φοιτητών στην κοινή δράση. Αντί για εκτόνωση, βαδίζουμε προς μία νέα κλιμάκωση του κινήματος στις 15 και 22 Φλεβάρη καθώς η Βουλή φτάνει στη συζήτηση και την ψηφοφορία για τη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Το ερώτημα που μπαίνει όλο και πιο πιεστικά είναι μέχρι πού μπορεί να φτάσει αυτή η κλιμάκωση; Μπορεί να μπαίνει σαν στόχος η ανατροπή της κυβέρνησης; Έχει το κίνημα συμφέρον, θέληση και ωριμότητα ώστε να βάλει τέτοιους στόχους;

Είναι φανερό ότι οι απαντήσεις που έρχονται από τις ηγεσίες των κομμάτων της αντιπολίτευσης είναι αρνητικές. Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ανησυχεί ότι ταυτίστηκε υπερβολικά με το «πεζοδρόμιο» μετά την πρόταση μομφής που κατέθεσε και τρέχει να καθησυχάσει τους συντηρητικούς ψηφοφόρους που ελπίζει να τραβήξει προς το μέρος της. Βγήκε ο Πάγκαλος με συ-

ντεντευξη στην Καθημερινή της Κυριακής να υπερθεματίζει για την παρουσία της αστυνομίας μέσα στα Πανεπιστήμια. Αυτή δεν είναι ταχτική μιας αντιπολίτευσης που πάει να ρίξει την κυβέρνηση. Αυτή είναι τακτική που λέει μαζί με τη ΝΔ: «δεν θα κάνουμε τις καταλήψεις πολιτικό ρυθμιστή της κατάστασης».

Δύναμη

Οι καταλήψεις, οι απεργίες, ο κόσμος του κινήματος έχει κάθε λόγο να αναδειχτεί σε δύναμη που ρίχνει κυβερνήσεις. Η πτώση της κυβέρνησης αυτή τη στιγμή κάτω από την πίεση του κινήματος θα ανέβαζε στα ουράνια την αυτοπεποίθηση όλων όσων αντιπαρατίθενται και παλεύουν ενάντια στις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις. Το κίνημα θα έβγαине πολύ πιο δυνατό, πολύ πιο έτοιμο να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε επόμενη κυβέρνηση επιχειρήσει να δώσει συνέχεια σ' αυτές τις επιθέσεις.

Κι όμως, βλέπουμε τις ηγεσίες της κοινοβουλευτικής Αριστεράς να αρνούνται αυτή την προοπτική. Η ηγεσία του ΚΚΕ επιτίθεται σε όσους μιλάνε για νίκη του κινήματος, με το επιχείρημα ότι παίζουν το παιχνίδι του ΠΑΣΟΚ. Δεν υπάρχει πιο σίγουρος τρόπος να χαρίσει τη νίκη του κινήματος στον Παπανδρέου. Όσο πιο διστακτική στέκεται η Αριστερά, όσο δεν βγαίνει να διακηρύξει ότι η ανατροπή της ΝΔ μπορεί να ανοίξει το δρόμο για τη δική της προοπτική, την προοπτική από τα κάτω, τόσο θα αφήνει τον κόσμο εκτεθειμένο στην ψευδαίσθηση ότι η μόνη εναλλακτική λύση είναι το

δεύτερο μεγάλο κόμμα.

Αυτή τη στιγμή το χρέος της Αριστεράς είναι όχι μόνο να προβάλλει τη γνήσια εναλλακτική προοπτική των εργατών, αλλά και να προωθήσει με τον πιο ενεργητικό τρόπο την κλιμάκωση της πάλης που μπορεί να ρίξει την κυβέρνηση. Τώρα είναι η στιγμή για το εργατικό κίνημα να ανέβει στο ύψος που σκαρφάλωσαν οι φοιτητές και όχι το αντίστροφο. Δυστυχώς, όμως, βλέπουμε την ηγεσία του Συνασπισμού να αντιπροτείνει στάση εργασίας αντί για απεργία στην ΑΔΕΔΥ και να πιέζει τους φοιτητές για απογευματινά συλλαλητήρια αντί να πιέζει τη ΓΣΕΕ για απεργιακά συλλαλητήρια.

Μήπως, όμως, είναι αποκοτιά να βάζει το κίνημα φιλοδοξούς στόχους ανατροπής της κυβέρνησης, αφού οι ηγεσίες της παραδοσιακής αριστεράς κινούνται έτσι; Ας μην ξεχνάμε ότι και στην αφετηρία αυτού του κινήματος, οι ίδιες ηγεσίες ήταν αντίθετες με τις καταλήψεις. Αν φτάσαμε ως εδώ, το χρωστάμε στον κόσμο της βάσης, ιδιαίτερα στα νέα παιδιά που μπηγαν στα αμφιθέατρα και ξεπέρασαν τη συναίνεση του Παπανδρέου για την αναθεώρηση του Αρθρου 16, την αντίθεση της ΚΝΕ στις καταλήψεις, το βαλς του ΣΥΝ με τους «εκσυγχρονιστές πανεπιστημιακούς».

Αυτή η τόλμη και η δυναμική μπορεί να μας οδηγήσει και στα επόμενα βήματα του κινήματος. Αρκεί να δυναμώσουν εκείνα τα κομμάτια της Αριστεράς που την αγκάλιασαν από την αρχή και την στηρίζουν αποφασιστικά μέχρι το τέλος.

Φοιτητές - εργάτες συντονίζονται στα Γιάννενα

Η 6η εβδομάδα καταλήψεων στα Γιάννενα βρίσκει τους φοιτητές μαζί με τους εργάτες. Την Δευτέρα 12/2 πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη φορέων ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16. Ήταν μια από τις κοινές πρωτοβουλίες που είχε συναποφασίσει το ΕΚΙ με το σύλλογο ΔΕΠ και το συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Στη σύσκεψη παραβρέθηκαν μια σειρά από χώροι όπως το σωματείο Μετάλλου, η ΕΙΝΗ, το σωματείο ΟΤΑ και το Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕΔΥ Ιωαννίνων. Σημαντική εξέλιξη ήταν ότι και η ΑΔΕΔΥ υιοθέτησε την πρόταση του ΕΚΙ για 4ωρη στάση στις 15/2 και 24ωρη απεργία στις 22/2, έτσι μπορούμε να μιλάμε για έναν πανεργατικό απεργιακό ξεσηκωμό στο πλευρό των φοιτητών. Θέλουμε το παράδειγμα των Ιωαννίνων να ακολουθήσουν όλες οι υπόλοιπες πόλεις αλλά και κεντρικά η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ.

Στην κουβέντα δύο στοιχεία που μπήκαν ήταν ότι όχι μόνο το ζήτημα της παιδείας είναι ζήτημα όλης της κοινωνίας αλλά ότι μπορεί το φοιτητικό κίνημα να αποτελέσει την αρχή για να βγουν μια σειρά από χώροι και με τα δικά τους αιτήματα (συμβασιούχοι στους Δήμους). Επίσης τονίστηκε η αναγκαιότητα αυτές οι απεργίες να είναι η αρχή για μια γενικότερη κλιμάκωση. Μετά από πρόταση των φοιτητών ο Σύλλογος ΔΕΠ υιοθέτησε την πρόταση για αφίσσα που θα καλεί στις κινητοποιήσεις, ενώ ορίστηκε νέο ραντεβού για μετά τις 22/2.

Οι φοιτητές της Πρωτοβουλίας Γένοβα έχουν από σήμερα το πρωί ξεκινήσει περιοδείες στους εργατικούς χώρους για να ξεσηκώσουν όλους τους εργαζόμενους στο πλευρό των καταλήψεων. Η 15 και η 22 Φλεβάρη θα είναι μόνο η αρχή.

*Τσιρώνης Γιώργος
Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Ιωαννίνων*

ΕΡΓΑΤΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ν.ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Εργατικού Κέντρου Ν.Ιωαννίνων, μετά τη σύσκεψη των φορέων, που πραγματοποιήθηκε στις 12/2/2007, αποφάσισαν ομόφωνα την προκήρυξη 4ωρης στάσης εργασίας την Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου 2007 από ώρα 11πμ έως το τέλος της εργασίας, και 24ωρη Πανγιαννιώτικη απεργία την Πέμπτη 22 Φεβρουαρίου 2007.

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΜΕ

Για ενιαία αναβαθμισμένη δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους

Να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του συντάγματος
Οχι στην ίδρυση ιδιωτικών (κερδοσκοπικών και μη) Πανεπιστημίων

Να απαγορευτεί κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα στην εκπαίδευση

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Ποιοτική αναβάθμιση και ουσιαστική πρόσθετη οικονομική στήριξη της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης.

Την ενίσχυση του αυτοδιοικητού των Πανεπιστημίων και την αναβάθμιση της έρευνας.

Διεκδικούμε την ελεύθερη πρόσβαση των αποφοίτων Λυκείων στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση

Δικαίωμα στη Δημόσια μόρφωση

Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών μέσα στο δημόσιο, δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα

Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο για όλους

Ριζική αλλαγή στο περιεχόμενο (αναλυτικά προγράμματα-βιβλία) και στη λειτουργία του σχολείου

Άδειες με αποδοχές για όλους τους εργαζόμενους μαθητές-σπουδαστές στις εξετάσεις

Δημόσια Δωρεάν Επαγγελματική Εκπαίδευση μετά το Λύκειο

Ο αγώνας για τη συνολική-ουσιαστική αναβάθμιση και ενίσχυση της δημόσιας εκπαίδευσης θα συνεχιστεί και θα ενταθεί. Καλούμε τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τις νέες και τους νέους να συμμετέχουν μαζί στο ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2007 ΚΑΙ ΩΡΑ 12 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ και στην 24ωρη ΠΑΝΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2007.

Τα βιβλία είναι όπλα

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

ΦΕΙΔΙΟΥ 14-16

τηλ: 210 5247584

Δράση στις γειτονιές

Μεγάλη επιτυχία έχουν οι πρώτες εκδηλώσεις που οργανώνονται από τις τοπικές Πρωτοβουλίες και Επιτροπές Αγώνα ενάντια στην Αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Εκατοντάδες εργαζόμενοι, φοιτητές, νεολαίοι από τις γειτονιές ανταποκρίνονται στα καλέσματα των Επιτροπών, ενημερώνονται για τη μάχη του άρθρου 16 και δηλώνουν τη συμμετοχή τους στην κοινή δράση. Οι Επιτροπές συνεχίζουν με εξορμήσεις, τοπικές πικετοφορίες και διαδηλώσεις.

Πάνω από 100 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση που έγινε στο Δημοτικό Θέατρο Πεύκης. "Η εκδήλωση ήταν μια πρωτοβουλία του Συλλόγου Δασκάλων Αμαρουσίου", μας είπε ο **Γιώργος Ράγκος** από την Πρωτοβουλία Γένοβα, "Μίλησαν πανεπιστημιακοί, δάσκαλοι, καθηγητές, φοιτητές από τις καταλήψεις, μέλη του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΝ, του ΚΚΕ και της Γενοβα, καθώς και από την Ένωση Γονέων.

Ένας φοιτητής από την κατάληψη Ηλεκτρολόγων του ΕΜΠ περιέγραψε τη νίκη του κινήματος των καταλήψεων το καλοκαίρι αλλά και τώρα με την αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από τη συνταγματική αναθεώρηση, στάθηκε στο άσυλο για να πει ότι δεν πρόκειται να το παραχωρήσουμε ποτέ και μας κάλεσε όλους στα συλλαλητήρια στις 15/2 και 22/2. Από τη μεριά μας σα Πρωτοβουλία Γένοβα μιλήσαμε για τη δυναμική που ανοίγει να ριζούμε την κυβέρνηση και την προοπτική να κερδίσουμε σε όλα τα μέτωπα. Παρόλο που δεν έχει βγει κάποια άμεση συνέχεια για δράση στην περιοχή, προσπαθούμε να την οργανώσουμε με όλο το κόσμο που συμμετείχε στην εκδήλωση".

Την Τρίτη 13/2, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, στον Πειραιά γινόταν παμπειραϊκή διαδήλωση που καλούσε η τοπική Επιτροπή ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Το παράδειγμα του Πειραιά ακολουθείται και σε άλλες περιοχές. "Την Παρασκευή 23 Φλεβάρη στις 6μμ στην πλατεία Εσταυρωμένοι στο Αιγάλεω καλείται μεγάλη διαδήλωση των Δυτικών περιοχών που θα καταλήξει στην πλατεία Ελευθερίας στον Κορυδαλλό", μας είπε η **Ελπίδα Καμπάνη** από την Πρωτοβουλία Γένοβα, "Η απόφαση βγήκε σε σύσκεψη που έγινε την περασμένη Πέμπτη με πρωτοβουλία του Συλλόγου Δασκάλων Κορυδαλλού-Αγίας Βαρβάρας και συμμετείχαν η Β'ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής, δημοτικές κινήσεις της Αγίας Βαρβάρας και του Κορυδαλλού, η Πρωτοβουλία Γένοβα.

Σπουδαστές

Αποφασίσαμε να καλέσουμε όλο το κόσμο της Δυτικής Αθήνας αλλά και τους σπουδαστές των ΤΕΙ να μπουν στην οργάνωση της διαδήλωσης. Έτσι την επόμενη ημέρα πήγαμε σε τρεις συνελεύσεις συλλόγων στα ΤΕΙ Αθήνας και τη Δευτέρα στα ΤΕΙ Πειραιά. Η ανταπόκριση των σπουδαστών ήταν τεράστια, όλοι χειροκρότησαν την πρωτοβουλία και δήλωσαν ότι θα συμμετέχουν στη διαδήλωση με τα πανό των συλλόγων τους".

Κεντρική διαδήλωση-πικετοφορία στις 21/2, στις 6μμ στον ΗΣΑΠ Πατησίων οργανώνει και η Επιτροπή Πατησίων, Γαλατσίου, Κυψέλης, Φιλαδέλφειας που θα καταλήξει στη Βίλα Δρακοπούλου και θα ακολουθήσει μουσική βραδιά. Για την καλύτερη ενημέρωση του κόσμου της περιοχής θα αναρτηθούν αεροπανό σε κεντρικούς δρόμους, θα βγει κείμενο για τα σχολεία και τους γονείς αλλά και κάλεσμα για τη μεγάλη πανεκπαιδευτική διαδήλωση στις 22/2.

Εξόρμηση-πικετοφορία οργανώθηκε στο Μετρό Αμπελοκήπων την Παρασκευή 9/2, με πρωτοβουλία της Πρωτοβουλίας Γένοβα. Σκοπός ήταν η ενημέρωση του κόσμου για την εκδήλωση που γίνεται στις 14/2 στην περιοχή στο Αμφιθέατρο του Πειραματικού Γυμνασίου (Π.Κυριακού και Τσόχα) και θα μιλήσουν εκπρόσωποι της Β'ΕΛΜΕ Αθήνας, του Α'Συλλόγου Δασκάλων, πανεπιστημιακοί και φοιτητές από τις καταλήψεις.

Σύσκεψη για τη δημιουργία τοπικής επιτροπής στον Βύρωνα έγινε την Τρίτη 13/2. Την προηγούμενη ημέρα, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για τη μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας με πρωτοβουλία της Εργατικής Αλληλεγγύης. Ο **Μάκης Καβουριάρης**, πανεπιστημιακός και μέλος της ΑΚΟΑ, η **Νίκη Αργύρη** από την κατάληψη Φιλοσοφικής και μέλος της Πρωτοβουλίας Γένοβα Φοιτητών και η **Μαρία Στύλλου** από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, μίλησαν για τα σχέδια της κυβέρνησης και των επιχειρήσεων με την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, τόνισαν πως το ναυάγιο της αναθεώρησης είναι μια μεγαλειώδη νίκη του κινήματος των καταλήψεων και των απεργιών, και ανέδειξαν την προοπτική η νέα Αριστερά που δημιουργείται να πρωταγωνιστήσει για να απαλλαγούμε όχι μόνο από την κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και του πολέμου αλλά και από το σύστημά της.

Ν.ΣΜΥΡΝΗ

Μια πολύ μεγάλη εκδήλωση με πλούσια συζήτηση πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 12 Φλεβάρη στο 1ο Λύκειο Ν. Σμύρνης με πρωτοβουλία της τοπικής «Επιτροπής ενάντια στην κατάργηση του Αρθρου 16» Καλλιθέας-Ν. Σμύρνης-Μοσχάτου. Στην επιτροπή συμμετέχουν η τοπική ΕΛΜΕ, πανεπιστημιακοί και φοιτητές του Παντείου καθώς κι άλλες δημοτικές κινήσεις και φορείς. Περισσότερα από 100 άτομα ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση. Το πάνελ των ομιλητών ήταν ευρύ ενώ πίσω τους βρισκόταν το πανό της επιτροπής που θα μας συνοδεύει στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 15/2 και γράφει «Όχι στην αναθεώρηση Συντάγματος – Αρθρου 16/Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία.»

Πρώτος ομιλητής ήταν ο **Νεκτάριος Δαργάκης** φοιτητής από την κατάληψη της Παντείου και μέλος της Πρωτοβουλίας Γένοβα. Τόνισε ότι όλοι μαζί παίξαμε ρόλο να σπάσει η συναίνεση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ κι αυτή η νίκη μπορεί να δώσει ώθηση στις εργατικές μάχες. Ακολούθησε η **Μαρία Λούκα** φοιτήτρια Παντείου και μέλος της ΕΑΑΚ, που ανέφερε ότι το φοιτητικό κίνημα είναι η ατμομηχανή του αγώνα και ότι η ΔΑΠ έχει απομονωθεί. Μίλησε για τη δημοκρατική λειτουργία των συντονιστικών των καταλήψεων και την ανάγκη σύνδεσής τους με το εργατικό κίνημα. Ο **Γιάννης Χατζηαντωνίου** από την Πρωτοβουλία Μελών ΠΑΣΟΚ ενάντια στην αναθεώρηση του Α16, τόνισε ότι η αλλαγή του δεν πρόκειται να εξασφαλίσει κανένα έλεγχο των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ο **Σταύρος Κωσταντακόπουλος** από το ΔΕΠ Παντείου έσπασε διαδοχικά όλα τα επιχειρήματα-μύθους της κυβέρνησης για την αναθεώρηση του Α16.

Η συζήτηση που άνοιξε στη συνέχεια έδινε την αίσθηση ενός κόσμου που μετά τη νέα νίκη ψάχνει την προοπτική της συνέχειας. «Δεν αρκεί η στροφή του ΠΑΣΟΚ» έβαλε ο **Παύλος Αντωνόπουλος** από την «Αριστερή Οχθη στους δρόμους της πόλης» καθώς οι επιθέσεις απλώνονται και στους συμβασιούχους, τη μονιμότητα κι αλλού. Ο **Βασίλης Παυλάκος**, καθηγητής στο 5ο Γυμνάσιο Ν. Σμύρνης τόνισε πόσο ενημερωμένοι και μαχητικοί είναι οι μαθητές του. Ο **Βασίλης Ψαλίδας**, διευθυντής του 1ου Γυμνασίου Βούλας είπε ότι σε ένα μήνα η επιτροπή βοήθησε τον κόσμο να εκφραστεί στα ζητήματα παιδείας ενώ η **Μαρία Γεωργουλέα**, γραμματέας της τοπικής ΕΛΜΕ είπε ότι αυτή η μάχη «μας έδωσε τα επιχειρήματα να βρούμε προς τα έξω, στον κόσμο.» Η **Αφροδίτη Κουκουτσάκη**, επίκουρη καθηγήτρια στο Πάντειο, πήρε το λόγο καταγγέλοντας τη λασπολογία της κυβέρνησης και των ΜΜΕ απέναντι στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Η **Χριστίνα Κόικα** από την Πρωτοβουλία Γένοβα επεσήμανε ότι «Πρέπει να απλωθούμε στους εργατικούς χώρους της γειτονιάς και η επιτροπή να συνεχίσει τη δράση της καλώντας και στα συλλαλητήρια, όχι μόνο της 15 Φλεβάρη αλλά και στις 22 Φλεβάρη.»

Πανος Κατσαχνιάς

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πάνω από 100 άτομα συμμετείχαν στην εκδήλωση της Πρωτοβουλίας ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16 Περιστερίου τη Δευτέρα 12 Φλεβάρη. Συμμετείχαν δάσκαλοι, συμβασιούχοι του δήμου, μέλη της Πρωτοβουλίας ΠΑΣΟΚ, φοιτητές κ.α. Ο **Φάνης Πάκος** από την ΠΟΣΔΕΠ τόνισε στην εισήγησή του: «**το καινούργιο στοιχείο είναι αυτό που γίνεται σήμερα εδώ και κι είναι πολύ σημαντικό. Οτι δηλαδή η συζήτηση μεταφέρεται από τα αμφιθέατρα στις γειτονιές.**

Ο **Δημήτρης Κουτσούρης** από την συντονιστική επιτροπή κατάληψης της Παντείου είπε ότι οι καταλήψεις πρέπει να συνδεθούν με τους εργατές. Και ήδη έχουν γίνει βήματα σ' αυτή την κατεύθυνση. Στην Πάντειο πχ. φοιτητές μαζί με καθηγήτρια έκαναν εξόρμηση στο «Εθνος» και την «Ημερησία» και βρήκαν πολύ καλή ανταπόκριση. Είπε επίσης ότι στην Πάντειο πάρθηκε απόφαση συμμετοχής στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο της 17 Μάρτη. Ο **Γιάννης Βαλάσης**, από το συντονιστικό κατάληψης του Μαθηματικού είπε ότι η εξέγερση της νεολαίας πάει πολύ πιο μακριά από την κόντρα για το νομοσχέδιο. Στη συνέχεια, ο **Κώστας Ταταρίδης** εκ μέρους της Πρωτοβουλίας Περιστερίου εξήγησε τους λόγους που συγκροτήσαμε την επιτροπή και κάλεσε στην πικετοφορία την Τρίτη 13 Φλεβάρη στην Ανθούπολη.

Ο **Νίκος Γούρλας** από την επιτροπή Αγ. Βαρβάρας κάλεσε σε συντονισμό την επιτροπή

Περιστερίου με τις αντίστοιχες στην Αγ. Βάρβαρη και στον Κορυδαλλό. Ο **Στάθης Διομήδης** από την Πρωτοβουλία Μελών ΠΑΣΟΚ ενάντια στην Αναθεώρηση του Αρθρου 16, είπε: «**Είναι πολύ παρήγορο που το κίνημα ανάγκασε το ΠΑΣΟΚ να αποχωρήσει από τη συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Η ΝΔ έχει δείξει το πρόσωπό της με τους κουμπάρους και τις σιδηρογροθιές. Η δεξιά πρέπει να μπει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και θα βάσουμε όλοι ένα χεράκι γι' αυτό.**»

Ο **Στέλιος Γεωργαντάς**, αντιπρόεδρος του συμβασιούχων του δήμου Περιστερίου τόνισε ότι το σωματείο τους έχει βγάλει ψήφισμα ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16 και ότι για να γίνει ένα πρώτο βήμα για να είναι οι φοιτητές μαζί με τους εργατές θα προτείνει στο συντονιστικό των συμβασιούχων η διαδήλωση της 15 Φλεβάρη να ενωθεί μ' αυτή των φοιτητών.

Η **Λίλιαν Μπουρή** από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ είπε ότι «**Αυτό το κίνημα έχει στήσει την κυβέρνηση της ΝΔ με την πλάτη στον τοίχο. Και τώρα το κίνημα μπορεί να ξεσηκώσει όλους τους εργαζόμενους, να κάνει σκόνη την ατζέντα Καραμανλή και να γκρεμίσει την κυβέρνηση. Η συνέχεια πρέπει να είναι η κλιμάκωση παντού. Γι' αυτό και η Πρωτοβουλία Περιστερίου πρέπει να κατέβει με πανό στις διαδηλώσεις στις 15 και 22 Φλεβάρη.**»

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Περιστερίου

8 Φλεβάρη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αντιπολεμική εκδήλωση στη Νομική

Εκδήλωση συζήτηση εν όψει του αντιπολεμικού πανελλαδικού συλλαλητηρίου στις 17 Μάρτη οργάνωσε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στη Νομική Θεσσαλονίκης τη Δευτέρα 12/2.

Στην Εκδήλωση χαιρέτησαν ο πρόεδρος της ΕΔΟΘ Γ.Αναγνώστου και ο ταμείας του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης Τούσης. Ο πρώτος είπε στην τοποθέτησή του ότι το αντιπολεμικό κίνημα έχει δικαιωθεί ύστερα από την αποκάλυψη των ψεμάτων του Μπους για να δικαιολογήσει την εισβολή στο Ιράκ. Στη συνέχεια καυτηρίασε τον Βύρωνα Πολύδωρα για την πολιτική της «ζαρντινιέρας» και της καταστολής που υιοθετεί απέναντι στο κίνημα και για τη στάση του απέναντι στην αποκάλυψη του σκανδάλου των απαγωγών, όταν δήλωσε στη βουλή ότι οι πακιστανοί λίγο πολύ «αλληλοαρπάχτηκαν».

Ο εκπρόσωπος του ΕΚΘ τόνισε ότι χρειάζεται να υπάρχει ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος με το αντιπολεμικό κίνημα και όλα τα κινήματα και ενημέρωσε ότι το ΕΚΘ στηρίζει το φοιτητικό κίνημα, κηρύσσοντας 24ωρη απεργία για την Πέμπτη 15/2.

Στη συνέχεια ο Γκέντι Γκούρι, εκπρόσωπος του Φόρουμ Μεταναστών, τόνισε ότι τα δικαιώματα των μεταναστών καταπατούνται γιατί αυτές είναι οι ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας και τόνισε ότι η ΕΕ είναι υπέρ των στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους μετανάστες.

Ο Πέτρος Κωνσταντίνου από τη Συμμαχία Σταματήστε

τον Πόλεμο, έκανε αναφορά στο γεγονός ότι η κυβέρνηση Καραμανλή προσπαθεί να φέρει τον πόλεμο στη χώρα μας με την επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα. Μίλησε για το δυνάμωμα της αντίστασης στη Μ. Ανατολή και τόνισε ότι το αντιπολεμικό κίνημα χρειάζεται να ανοίγει όλα τα ζητήματα, όπως αυτό του Ψωμιάδη που προσπάθησε να κάνει μαθήματα ιστορίας, ζητώντας από το Νομαρχιακό Συμβούλιο να εκδώσει ψήφισμα καταδίκης των βιβλίων του Δημοτικού επειδή αναφέρουν τον Κεμάλ ως «ηγέτη του απελευθερωτικού αγώνα των Τούρκων».

Στη συνέχεια ο Πάνος Λιβέρης από την Οικολογία-Αλληλεγγύη αφού μίλησε για τη σημερινή κατάσταση στο Ιράκ, αναφέρθηκε στην εθνικιστική προπαγάνδα που προσπάθησε να εξαπολύσει ο Ψωμιάδης σχετικά με το ζήτημα του Κεμάλ και τη στάση της Οικολογίας Αλληλεγγύης.

Στη συνέχεια το λόγο πήραν φοιτητές από τις κατελιμμένες σχολές της Θεσσαλονίκης, που τόνισαν ότι μετά την πρώτη νίκη του κινήματος του Αρθρου 16 οι καταλήψεις συνεχίζουν παλεύοντας ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή και τις επιλογές της που είναι η στήριξη της κατοχής σε Ιράκ και Αφγανιστάν και για αυτό οι φοιτητές θα συμμετέχουν μαζικά στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο. Στο τέλος πολλοί ήταν αυτοί που συμπλήρωσαν αίτηση συμμετοχής στα πούλμαν που θα καταλήξουν το Σάββατο 17/3 στο Σύνταγμα.

Νίκος Τουρνάς

ΧΑΝΙΑ

Στο Δημοτικό Σχολείο Παλαιόχωρας

Μεγάλη επιτυχία είχε η εκδήλωση που οργάνωσε την Τετάρτη 7 Φλεβάρη στο Δημοτικό Σχολείο Παλαιόχωρας Χανίων η Πρωτοβουλία Εναντία στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Κύριοι ομιλητές ήταν ο Ν.Πετράκης πρόεδρος του συλλόγου δασκάλων και νηπιαγωγών Ν.Χανίων και μέλος της ΠΑΣΚ, ο Σεραφεύμ Ρίζος από το ΔΣ του συλλόγου δασκάλων και την Πρωτοβουλία Γένοβα και ο Φ.Μπιχάκης αντιπρόεδρος της ΕΛΜΕ και μέλος των Παρεμβάσεων.

Οι ομιλητές εξήγησαν γιατί δεν πρέπει να γίνει η αναθεώρηση του άρθρου 16 και υπερασπίστηκαν την ανάγκη για τη συνέχιση της Δωρεάν Παιδείας και καθώς και την ενδυνάμωση και καλυτέ-

ρευσή της.

Στη συζήτηση που ακολούθησε συμμετείχαν εκπαιδευτικοί, γονείς και πολίτες της περιοχής. Υπήρχε έκδηλος προβληματισμός και οι ερωτήσεις από το ακροατήριο στάθηκαν στη συνέχιση της δράσης της Πρωτοβουλίας ενάντια στην αναθεώρηση του συντάγματος γενικότερα καθώς και στη διεύρυνσή της και στην περιοχή μας.

Είναι επιτακτική η ανάγκη να αντισταθούμε στην κατάρρευση του κοινωνικού κράτους η οποία οδηγεί στην σταδιακή απώλεια των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αξιών.

Δεν θα επιτρέψουμε την αναθεώρηση του άρθρου 16 και του Συντάγματος γενικότερα προς το χειρότερο για την πλειοψηφία του ελληνικού λαού

όπου θα μεγαλώσει η ψαλίδα μεταξύ πλούσιων και φτωχών για την απόκτηση της γνώσης. Δεν θα επιτρέψουμε την εμπορευματοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος, που θα κάνει τους μαθητές θύματα ενός διαφημιζόμενου βιομηχανικού προϊόντος με σκοπό να προσαρμόσει τις επιθυμίες τους στις εμπορεύσιμες αξίες και να τους μετατρέψει σε μαθητές καταναλωτές.

Ήταν η πρώτη φορά που πραγματοποιήθηκε μια αντίστοιχη εκδήλωση στην περιοχή μας και πραγματικά μας έχει «ανοίξει η όρεξη» να δώσουμε συνέχεια. Η αντιδραστική αναθεώρηση δεν θα περάσει.

Κώστας Καθύβας
Δάσκαλος Παλαιόχωρα Χανίων

Οι καταλήψεις συνεχίζουν δυναμικά

Μέχρι την τελική ήττα της κυβέρνησης Καραμανλή, και στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και στο νέο Νόμο Πλαίσιο, θα συνεχίσουν οι φοιτητικές καταλήψεις. Αυτό το μήνυμα έστειλαν οι χιλιάδες φοιτητές από όλα τα πανεπιστήμια της χώρας που διαδήλωσαν την περασμένη Πέμπτη 8 Φλεβάρη στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα.

Η αίσθηση της νίκης των καταλήψεων μετά και την αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από τη συνταγματική αναθεώρηση ήταν εμφανής σε όλη τη διάρκεια της μαζικής αυτής διαδήλωσης. Από τα Προπύλαια μέχρι τη Σταδίου και τη Βουλή, οι φοιτητές δε σταμάτησαν να φωνάζουν συνθήματα και να τραγουδούν "Το τσουνάμι πίσω δε γυρνά".

Εντυπωσιακή ήταν η παρουσία των φοιτητών που ταξίδεψαν από την επαρχία, τα Γιάννενα, τη Θεσσαλονίκη, την Ξάνθη, τη Θεσσαλία, την Κρήτη και την Πάτρα για να συμμετέχουν στο συλλαλητήριο και στο Πανελλαδικό Συντονιστικό που ακολούθησε. Μαζί τους διαδήλωσαν οι πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ που είχαν ξεκινήσει απεργία διαρκείας, οι καθηγητές της ΟΣΕΠ ΤΕΙ που πραγματοποιούσαν 48ωρη απεργία, δάσκαλοι και καθηγητές. Ενώ για πρώτη φορά έκαναν την εμφάνισή τους και οι τοπικές επιτροπές αγώνα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 όπως η επιτροπή του Κορυδαλλού.

Το δυνάμωμα των καταλήψεων και η απεργία διαρκείας των πανεπιστημιακών έχουν κάνει την κυβέρνηση Καραμανλή να τρέμει πλέον από το φόβο της. Αυτό εκφράστηκε με την προκλητική ανακοίνωση της αστυνομικής διεύθυνσης Αττικής χωρίς το πρωί της 8 Φλεβάρη που έβαζε στο στόχαστρο φοιτητές και ΠΟΣΔΕΠ και προσπαθούσε να δημιουργήσει κλίμα τρομοκρατίας "Με ευθύνη της Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π και του Προέδρου της κ. Λεωνίδα Απέκη, κινητοποιούνται Λεωφορεία με μεταφερόμενους διαδηλωτές από διάφορες πόλεις της χώρας, προκειμένου να συμμετάσχουν στο σημερινό Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο "ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και το Νόμο Πλαίσιο για τα ΑΕΙ".

Έχουν εντοπιστεί δεκατρία (13) λεωφορεία σε διάφορα εθνικά οδικά δίκτυα και αρμόδιες αστυνομικές Υπηρεσίες έχουν τεθεί σε πλήρη ετοιμότητα, προκειμένου να αποφευχθούν ανεξέλεγκτες παραβατικές συμπεριφορές επιβαινόντων διαδηλωτών, μεταξύ των οποίων υπάρχουν και άτομα των Ε.Α.Α.Κ. και του αντιεξουσιαστικού/ αναρχικού χώρου. Ενημερώθηκαν προφορικά και εγγράφως, από Υπηρεσία μας, οι αρμόδιες εισαγγελικές Αρχές για συμπεριφορά των συμμετεχόντων στο ανωτέρω συλλαλητήριο, ευθύνης οργανωτικής επιτροπής ΠΟΣΔΕΠ και προέδρου της. Θα ακολουθήσουν νεότερες ανακοινώσεις για προσυγκεντρώσεις, συγκεντρώσεις, ροή πορείας καθώς και τυχόν έκτροπα".

Πρόκληση

Παρόλο που η πρόκληση της κυβέρνησης συνεχίστηκε σε όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης με τις αστυνομικές δυνάμεις και τα ΜΑΤ να περικυκλώνουν την πορεία για να προκαλέσουν τους φοιτητές, το σχέδιό της κατέρρευσε. Η διαδήλωση ήταν ειρηνική ενώ η ΠΟΣΔΕΠ σε ανακοίνωσή της απάντησε "Η κυβέρνηση χάνοντας την ψυχραιμία της μπροστά στο κύμα διαμαρτυρίας φοιτητών, πανεπιστημιακών, μαθητών και εκπαιδευτικών, που έχει απλωθεί μέσα στην κοινωνία με πρωτοβουλίες και κινήσεις ευαισθητοποιημένων πολιτών σε κάθε γεγονιά και πόλη, προχώρησε σε ενέργεια που έχει να εμφανιστεί από τον καιρό της χούντας. Αστυνομικός μηχανισμός παρακολουθεί, καταγράφει και ελέγχει τα 'φρονήματα', τις απόψεις και τις 'συμπεριφορές' φοιτητών και φοιτητικών παρατάξεων, ενέργειες που παραπέμπουν στο 'σπουδαστικό της ασφάλειας' άλλων εποχών.

Μετά τις 'ζαρντινιέρες', τους κουκουλοφόρους και την κακοποίηση του Κύπριου φοιτητή, ακολούθησε η ενορχηστρωμένη συκοφαντία για ναρκωτικά, βιασμούς και εγκληματικές ενέργειες εντός των ιδρυμάτων, για να προετοιμαστεί το κατάλληλο κλίμα και θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να επιβάλλει την αλλαγή του χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου! Σήμερα, ενοχοποιούνται συνδικαλιστικές παρατάξεις και σύλλογοι φοιτητών, χαλκεύονται κατηγορίες ηθικής αυτοργίας (για πιθανολογούμενες από την αστυνομία "παραβατικές συμπεριφορές") και στοχοποιούνται η Ομοσπονδία των πανεπιστημιακών (ΠΟΣΔΕΠ) και ο πρόεδρος της καθ. ΕΜΠ Λάζαρος Απέκης. Τι άλλο πρέπει να περιμένουμε;

Η κυβέρνηση αποδεικνύει ότι δεν αντιλαμβάνεται τα όσα συμβαίνουν στην ελληνική κοινωνία και διολισθαίνει σε αντιδημοκρατικές ενέργειες συνεχίζοντας τον πόλεμο στο δημόσιο Πανεπιστήμιο προκειμένου να επιβάλει νομοθετήματα, αλλάζοντας ακόμη και το Σύνταγμα, ώστε να ιδιωτικοποιήσει τα δημόσια Πανεπιστήμια και να παραδώσει τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Τέτοια πρωτοφανή επίθεση στο δημόσιο Πανεπιστήμιο και υποστήριξη ιδιωτικών συμφερόντων δεν έχουμε ξαναδεί".

Ό,τι και να κάνει η κυβέρνηση Καραμανλή, όσες απειλές κι αν ξεστομίσει ο αρχιπράιτορ Βύρων Πολύδωρας που θέλει να τους "πλακώσει όλους", τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει το κίνημα των καταλήψεων. Η συζήτηση των υπό αναθεώρηση άρθρων του συντάγματος στην Ολομέλεια της Βουλής θα γίνει στις 15 Φλεβάρη με τον εφιάλη να έχει γίνει πραγματικότητα. Με τα Πανεπιστήμια κατελιμμένα και με μαζικές απεργίες και διαδηλώσεις φοιτητών, εκπαιδευτικών και εργαζόμενων σε όλες τις πόλεις.

Λένα Βερδέ

Πανελλαδικό Συντονιστικό των Καταλήψεων

Πώς αξιοποιούμε την νίκη που κερδίσαμε

Νέα μαζικά συλλαλητήρια των καταλήψεων σε κάθε πόλη στις 15 Φλεβάρη και κάλεσμα στην ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να κηρύξουν πανεργατική απεργία την ίδια μέρα, αποφάσισε το 2ο Ενιαίο Πανελλαδικό Συντονιστικό των Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων που πραγματοποιήθηκε στο Πολυτεχνείο μετά τη διαδήλωση της 8 Φλεβάρη. Χιλιάδες φοιτητές από όλη την Ελλάδα συνέρρευσαν στο αμφιθέατρο του ΜΑΧ για να συζητήσουν την πορεία του κινήματος και να αποφασίσουν τα επόμενα βήματα.

Ήταν το πιο έντονο συντονιστικό που έγινε ποτέ. Κι αυτό γιατί οι πολιτικές αντιπαραθέσεις γύρω από τη συνέχεια και τον προσανατολισμό των καταλήψεων άγγιξαν κόκκινο. Δύο ήταν τα σημαντικότερα ζητήματα που κρίνονταν. Το πρώτο ήταν η μορφή των κινητοποιήσεων στις 15 Φλεβάρη και αν αυτές μπορούν να συνδυαστούν με γενική απεργία από τα συνδικάτα. Το δεύτερο και σημαντικότερο ζήτημα ήταν η εκτίμηση των καταλήψεων για την αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από τη συνταγματική αναθεώρηση.

Πάνω σε αυτά σχηματίστηκαν δύο μπλοκ. Το πρώτο, με βασικούς υποστηρικτές τα μέλη της ΠΚΣ, υποστήριξε πως η κίνηση του Γιώργου Παπανδρέου δεν ήταν τίποτα άλλο από ένας πολιτικός ελιγμός και μια προσχεδιασμένη προσπάθεια εκτόνωσης των καταλήψεων που δεν έχει καμία σχέση με νίκη του κινήματος. Η πρότασή του για ένα πανελλαδικό διήμερο των καταλήψεων στην Αθήνα στις 14 και 15 Φλεβάρη απορρίφθηκε καθώς ήταν προαποφασισμένη πρωτοβουλία της ΠΚΣ.

"Αυτά που συμβαίνουν μέσα στην βουλή είναι αποπροσανατολιστικά", είπε ο εκπρόσωπος της Γεωπονικής, "Κάνουν λάθος αν νομίζουν ότι το κίνημα θα σταματήσει. Λέμε όχι στα μεγάλα και παχιά λόγια. Δέκα μήνες μετά είμαστε σε ένα σταυροδρόμι. Αυτοί φοβούνται και καταφεύγουν σε ένα πολιτικό ελιγμό για να προκαλέσουν σύγχυση και για να κοροϊδέσουν. Εμείς απαντάμε κανέναν συμβιβασμό. Κάνουμε μομφή σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Μόνο έτσι θα αποक्रουστεί ο ελιγμός της εκτόνωσης".

Το δεύτερο μπλοκ, με κύριους υποστηρικτές την Πρωτοβουλία Γένοβα και τα ΕΑΑΚ, πρότεινε τοπικά συλλαλητήρια στις 15 Φλεβάρη και νέο πανελλαδικό στην Αθήνα στις 22 Φλεβάρη, επιμένοντας πως το σπάσιμο της συναίνεσης ήταν μία ακόμα μεγάλη νίκη των καταλήψεων που απομονώνει και δημιουργεί τεράστια κρίση στην κυβέρνηση.

"Το κίνημά μας έδωσε έμπνευση στην απεργία των δασκάλων και είμαι σίγουρος ότι θα δώσει ξανά τώρα σε νέες απεργίες", είπε εκπρόσωπος του Πολυτεχνείου Κρήτης, "Χρειάζεται να καλέσουμε τους εργαζόμενους σε

απεργίες μαζί μας. Εχουμε προκαλέσει τριγμούς στο μπλοκ της εξουσίας. Πρώτη νίκη του κινήματός μας είναι η αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από την αναθεώρηση".

"Συνεχίζουμε δυναμικά", είπε ο **Γιώργος Μαλινάκης** εκπρόσωπος από το **Χημικό Ηρακλείου**, "Το κίνημά μας ανάγκασε το ΠΑΣΟΚ να κάνει κωλοτούμπες και αυτό είναι νίκη δική μας. Προχωράμε διεκδικώντας γενική απεργία από τα συνδικάτα. Συνεχίζουμε με τοπικά συλλαλητήρια στις 15 Φλεβάρη και πανελλαδικό στην Αθήνα στις 22 Φλεβάρη".

Απεργία

"Είμαστε στην 5η βδομάδα των κινητοποιήσεων", είπε η **Γεωργία Τσιουρμπούλου** εκπρόσωπος της **Ιατρικής Ιωαννίνων**, "Όλες οι σχολές στα Γιάννενα είναι κατεληγμένες. Με παρέμβασή μας το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων έχει αποφασίσει στάση εργασίας στις 15 Φλεβάρη και 24ωρη απεργία στις 22 Φλεβάρη. Καλούμε και τις άλλες σχολές σε όλες τις πόλεις να ζητήσουν το ίδιο από τα συνδικάτα. Καλούμε όλη την κοινωνία στο πλευρό μας. Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν τη δυναμική του κινήματός μας. Με αυτό το τρόπο συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε μέχρι τη νίκη".

"Η δύναμη του κινήματός μας φαίνεται από το τρόπο που θέλουν να το διαλύσουν", είπε ο **Μάριος**, εκπρόσωπος της σχολής **Επιστημών Τέχνης Ιωαννίνων**, "Στα Γιάννενα την προηγούμενη βδομάδα για πρώτη φορά χρησιμοποίησαν ΜΑΤ και δακρυγόνα. Χρειάζεται να συνεχίσουμε ακόμα πιο δυναμικά. Εχουμε όλη την κοινωνία και τους εργαζόμενους στο πλευρό μας".

"Η αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από την αναθεώρηση ήταν δική μας νίκη", είπε ο **Νίκος Σκιαδάς** εκπρόσωπος του **ΤΕΙ Ρεθύμνου**, "Συνεχίζουμε μέχρι να παραιτηθεί όλη η κυβέρνηση. Το παρά-

δειγμα του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων χρειάζεται να το γενικεύσουμε παντού για να κερδίσουμε τη γενική απεργία. Προχωράμε με τοπικά συλλαλητήρια στις 15 Φλεβάρη και πανελλαδικό στην Αθήνα στις 22 Φλεβάρη. Και στις 17 Μάρτη διαδηλώνουμε αντιπολεμικά για να σταματήσουμε τον πόλεμο".

"Όπως κι αν το παρουσιάζουν κάποιοι, σπάσαμε τη συναίνεση του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ", είπε ο **Παντελής Παναγιωτακόπουλος** εκπρόσωπος του Συντονιστικού **ΑΕΙ Ρεθύμνου**, "Είναι μια μεγάλη νίκη του κινήματός μας. Σήμερα κάναμε μια δυναμική διαδήλωση και συνεχίζουμε με καταλήψεις διαρκείας. Πιέζουμε τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να κηρύξουν πανεργατική απεργία. Διαδηλώνουμε στις πόλεις μας στις 15 Φλεβάρη και πανελλαδικά στην Αθήνα στις 22 Φλεβάρη. Τέλος να πάρουμε αποφάσεις για συμμετοχή των καταλήψεων στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη στην Αθήνα".

"Σε αυτό το συντονιστικό χρειάζεται να προτείνουμε τη συνέχεια του κινήματος και όχι απλά να διαβάζουμε πλαίσια", είπε ο **Αποστόλης Ξεκουκωλάκης** από το **Μαθηματικό Ηρακλείου**, "Οι καταλήψεις συνεχίζουν και χρειάζεται μαζί μας να συνεχίσει όλος ο κόσμος. Χρειάζεται να απευθυνθούμε στα συνδικάτα, τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, όχι μόνο στις ηγεσίες αλλά και στη βάση. Να κλιμακώσουμε τις εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους και τη συζήτηση με τους εργαζόμενους για να μπει η πίεση στις ηγεσίες να κηρύξουν πανεργατική απεργία.

Χρειάζεται να συμμετέχουμε και στις διαδηλώσεις κατά του πολέμου γιατί το έγκλημα συνεχίζεται. Πριν λίγες μέρες χιλιάδες διαδήλωσαν μέσα στην Ουάσιγκτον και πρέπει να είμαστε μαζί τους, συμμετέχοντας στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 17 Μάρτη.

Μας λένε ότι δεν πρέπει να μιλάμε για παραίτηση της κυβέρνησης Καραμανλή γιατί και το ΠΑΣΟΚ να έρθει στην εξουσία τα ίδια θα κάνει. Το ξέρουμε και γι' αυτό θα πούμε σε όλους 'Αντε Γεια'".

"Το κίνημά μας μετράει νίκες", είπε η **Νίκη Αργύρη** εκπρόσωπος της **Φιλοσοφικής Αθήνας**, "Το καλοκαίρι σταματήσαμε το Νόμο Πλαίσιο, τώρα σπάσαμε τη συναίνεση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ. Ποια είναι τα συστατικά αυτής της νίκης; Είναι οι 350 καταλήψεις πανελλαδικά το καλοκαίρι και σήμερα. Είναι οι βδομαδιατικές διαδηλώσεις των χιλιάδων φοιτητών. Είναι ο ενιαίος συντονισμός των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Είναι η απεργία διαρκείας της ΠΟΣ-ΔΕΠ το καλοκαίρι και σήμερα. Είναι οι πρωτοβουλίες που δημιουργήθηκαν σε κάθε γειτονιά ανοίγοντας το άρθρο 16 στην κοινωνία.

Ψήφισμα

Είναι τέλος τα ψηφίσματα συμπαράστασης από τους εργατικούς χώρους. Στη Φιλοσοφική έχουμε κερδίσει ψηφίσματα από τρία νοσοκομεία. Από το **Αγλαΐα Κυριακού**, το **Σωτηρία** και τον **Ερυθρό** που καλούν τα συνδικάτα σε γενική απεργία. Αυτό σημαίνει πραγματική πίεση πάνω στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ για πανεργατική. Θέλουμε μαζί μας τους εργαζόμενους με τα αιτήματά τους, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις στα λιμάνια, στον ΟΤΕ, στα νοσοκομεία.

Να είμαστε ξεκάθαροι. Χρειάζεται να αναβαθμίσουμε τα αιτήματά μας. Να ζητήσουμε τη παραίτηση της κυβέρνησης. Ναι, μπορούμε να ρίξουμε αυτή την κυβέρνηση. Την κυβέρνηση των ΜΑΤ, των ιδιωτικοποιήσεων και του πολέμου. Στο πλαίσιο μας στη ΦΛΣ ζητήσαμε απελευθέρωση των τριών συλληφθέντων της 6ης Μάη και είναι δική μας νίκη ότι τους άφησαν. Ζητάμε επίσης να μην απελαθεί ο Τζαβέντ Ασλάμ, να σταματήσει η καταπάτηση των δη-

μοκρατικών δικαιωμάτων και η συμμετοχή στον πόλεμο. Γι' αυτό στις 17 Μάρτη, στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο, οι καταλήψεις πρέπει να είμαστε στους δρόμους. Επόμενοι σταθμοί είναι τοπικά συλλαλητήρια στις 15 Φλεβάρη και πανελλαδικό στην Αθήνα στις 22 Φλεβάρη. Το κίνημά μας είναι δυνατό, το κίνημά μας είναι τσουνάμι".

"Η αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από την αναθεώρηση είναι τεράστια επιτυχία του κινήματός μας και αποτελεί εφελτήριο για μεγαλύτερες νίκες", είπε η **Ντίνα Χαριστού** από τη **Νομική Θεσσαλονίκης**, "Χρειάζεται να συνεχίσουμε και να επιμένουμε στο πανεκπαιδευτικό και πανεργατικό μέτωπο. Το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, ύστερα από δικό μας κάλεσμα, είναι στο δρόμο για να αποφασίσει δύο 24ωρες απεργίες, στις 15 και 22 Φλεβάρη. Η κυβέρνηση είναι αποδυναμωμένη και περικυκλωμένη από το κίνημά μας. Μπορούμε να τα κερδίσουμε όλα".

"Όλοι συμφωνούμε ότι το κίνημα του Μάη-Ιούνη έκλεισε με νίκη δική μας, δεν ανέτρεψε το νόμο πλαίσιο αλλά τον πάγωσε", είπε ο **Στέλιος Γιαννούλης** από το Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της **Καλών Τεχνών του ΑΠΘ**, "Το ίδιο συμβαίνει τώρα, δεν παραιτούνται από την αναθεώρηση αλλά έχουμε μια διπλή νίκη που με την κλιμάκωση του κινήματος θα τους αναγκάσει να παραιτηθούν. Είναι το σπάσιμο της συναίνεσης πάνω στην οποία είχε βασιστεί ολόκληρη η μεταρρύθμιση της κυβέρνησης και ταυτόχρονα η απομόνωσή της. Γι' αυτό συνεχίζουμε και οργανώνουμε με καλύτερο τρόπο τη συνεννόηση με τα συνδικάτα και παράλληλα ξεσηκώνουμε τους εργατικούς χώρους, τη βάση δηλαδή των εργαζόμενων.

Είμαστε στο σημείο που δεν μπορούμε να μένουμε στα φοιτητικά μόνο αιτήματα. Να κοιτάζουμε προς τα έξω και να βάλουμε ότι θέλουμε τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, ότι θέλουμε '1400 για όλο το λαό' όπως απαιτήσαν οι δάσκαλοι, ότι είμαστε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Και ταυτόχρονα χρειάζεται το κίνημά μας να είναι αντιιμπεριαλιστικό, να συμμετέχει ενεργά στη μάχη ενάντια στη συμμετοχή της κυβέρνησης στον πόλεμο και να διαδηλώσει μαζικά στις 17 Μάρτη στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στην Αθήνα".

Τελικά στην ανακοίνωση του Συντονιστικού αποτυπώνεται η νίκη των καταλήψεων. "Με το ΠΑΣΟΚ να έχει την ίδια στρατηγική επίθεσης στην εκπαίδευση και στην εργασία με τη ΝΔ, η άτακτη αποχώρησή του από τις επιτροπές αναθεώρησης και η πρόταση μομφής φέρουν τη σφραγίδα των κινητοποιήσεων. Το σπάσιμο της συναίνεσης -στην παρούσα βέβαια συγκυρία- αποτελεί μια πρώτη νίκη για το φοιτητικό κίνημα. Αυτό το βήμα πρέπει να χρησιμεύσει για να συνειδητοποιήσουμε ακόμη περισσότερο την δυναμική των αγώνων μας και την νικηφόρα προοπτική τους και όχι αποπροσανατολιστικά. Τώρα είναι που πρέπει να συνεχίσουμε στον ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας, μέχρι την τελική νίκη, το μπλοκάρισμα δηλαδή της συστηματικής αναθεώρησης και την τελική απόσυρση του νόμου-πλαίσιο, έτσι ώστε ν'ανοίξει ο δρόμος για την κατάκτηση ευρύτερων δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους και την νεολαία".

Οι μετανάστες διαδήλωσαν "ενάντια στο ρατσισμό από κούνια"

«**Ι**σα δικαιώματα για όλους τους μετανάστες» φώναξαν χιλιάδες ντόπιοι και μετανάστες εργαζόμενοι και νεολαίοι στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο που έγινε το Σάββατο 10 Φλεβάρη σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη όπου έγινε διαδήλωση από το Αγαλμα Λαμπράκη στο υπουργείο.

Η συγκέντρωση της Αθήνας ξεκίνησε γύρω στις 3μμ από την Ομόνοια με τις ομιλίες των εκπροσώπων των μεταναστευτικών κοινοτήτων.

«Σε λίγο θα ξεκινήσουμε την πορεία προς την ελληνική βουλή να θέσουμε τη διαμαρτυρία μας για τη διαμόρφωση του μεταναστευτικού νόμου που έχει ξεκινήσει η ελληνική κυβέρνηση», είπε ο **Φρέντυ Τσιμπλάντι** από το Φόρουμ Μεταναστών.

«Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε την ξενοφοβία που εκφράζεται στη διαμόρφωση του μεταναστευτικού νόμου, να καταγγείλουμε τον αποκλεισμό των μεταναστών από κάθε επιτροπή που λαμβάνει απόφαση για την κοινωνική ένταξη των μεταναστών. Οχι στο ρατσισμό όχι στην ξενοφοβία. Δίνουμε ένα ηχηρό μήνυμα στην ελληνική κυβέρνηση ότι οι μετανάστες είναι πια πολίτες αυτής της κοινωνίας. Και πρέπει να τους αναλογούν τα δικαιώματά τους. Δεν ζητάμε χάρη. Ζητάμε ίσα δικαιώματα για όλους τους μετανάστες. Πρέπει να σταματήσει το ψέμα και να δούμε πράξεις».

Το λόγο πήρε και ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας: «Είμαστε εδώ για να ζητήσουμε ενωμένοι τα δικαιώματά μας. Ζητάμε να δώσουν χαρτιά σε όλους τους μετανάστες. Όσοι ζουν εδώ στην Ελλάδα πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι να κερδίσουμε όλα τα δικαιώματά μας».

Αμέσως μετά τις ομιλίες των εκπροσώπων της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, τα μπλοκ παρατάχθη-

καν στην Οδό Σταδίου. Εντυπωσιακή παρουσία είχε η Ένωση Αφρικανών Γυναικών που κατέβηκαν στην πορεία με τα παιδιά τους. «Ζητάμε τα παιδιά μας που γεννιούνται εδώ να έχουν πιστοποιητικό γέννησης» μας είπε η **Λορέτα Μακόλι**, από την Ένωση Αφρικανών Γυναικών. «Ζητάμε αυτοί που ζουν εδώ πολλά χρόνια να έχουν διαρκή άδεια παραμονής να μην πρέπει κάθε δύο χρόνια να την ανανεώνουν. Εφυγα από τη χώρα μου, τη Σιέρα Λεόνε, γιατί εκεί υπάρχει πόλεμος και δεν υπάρχει δημοκρατία. Η κυβέρνηση εδώ πρέπει να μας καταλάβει. Εμείς ήρθαμε εδώ γιατί στη χώρα μας έχουμε προβλήματα. Δεν ήρθαμε για τουρισμό. Ηρθαμε για μια καλύτερη ζωή, για να βρούμε τα δικαιώματα που δεν βρίκαμε στη χώρα μας. Από τότε που ιδρύσαμε την Ένωση Αφρικανών Γυναικών, έχουμε κάνει δύο διαδηλώσεις και έχουμε ξεκινήσει την καμπάνια «οχι στο ρατσισμό από την κούνια», και θα συνεχίσουμε όποτε να μας ακούσουν».

Δεύτερη γενιά

Εξίσου εντυπωσιακό ήταν το μπλοκ του ΚΑΣΑΠΙ, της κοινότητας των Φιλιππινέζων, που έδωσαν με τα τύμπανα τους ρυθμό σε όλη τη διάρκεια της πορείας προς τη βουλή. «Το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι ότι οι μετανάστες δεύτερης γενιάς δεν έχουν χαρτιά. Ζητάμε να δοθεί ελληνική υπηκοότητα στα παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα, μεγάλωσαν εδώ και πήγαν στο ελληνικό σχολείο», μας είπε ο **Τζο Βαλένθια**, 3ος πρόεδρος του ΚΑΣΑΠΙ. «Οι Φιλιππινέζοι είμαστε η πρώτη κοινότητα που ήρθε στην Ελλάδα. Εχουμε παιδιά που είναι 20 χρονών και ακόμα πρέπει να τρέχουν για τα χαρτιά τους. Αυτό είναι απαράδεκτο γιατί αυτά τα παιδιά έδωσαν την προσφορά τους στην οικονομία και στην κοινωνία και δεν είναι δίκαιο να τρέχουν ακόμα να βρουν δικαιολογητικά για να μείνουν νόμιμα

στην Ελλάδα.

Επίσης πολλοί που δούλεψαν τόσα χρόνια στην Ελλάδα και έχουν ένσημα αν χρειαστεί να φύγουν στις Φιλιππίνες χάνουν τα ένσημά τους. Πρέπει να υπάρχει μία διακρατική συμφωνία μεταξύ Φιλιππίνων και Ελλάδας, αλλά η κυβέρνηση των Φιλιππίνων αδιαφορεί. Ζητάμε επειγόντως να γίνει συζήτηση γι' αυτό το θέμα. Εχουμε πρόβλημα με την Πρεσβεία μας. Ενδιαφέρονται μόνο για τα λεφτά. Είναι σαν να κάνουν εμπόριο. Οι Φιλιππίνες λένε ότι είναι δημοκρατική χώρα αλλά στην πραγματικότητα είναι μία κυβέρνηση φασιστική. Είναι μαριονέτα των ΗΠΑ.

Η Διεθνής Οργάνωση Δημοσιογράφων λέει ότι δολοφονήθηκαν 800 δημοσιογράφοι από τότε που πήρε την εξουσία η Ρόιαλ. Γι' αυτό παλεύουμε όχι μόνο για τα συμφέροντα των μεταναστών αλλά και για την κατάσταση στις Φιλιππίνες για τη δημοκρατία. Ημουν και στη συγκέντρωση για να μην απελαθεί ο Τζαβέντ Ασλάμ. Θέλω να στείλω την αλληλεγγύη μου επειδή είμαστε όλοι μετανάστες και γιατί ο αγώνας αυτού του ανθρώπου δεν είναι αγώνας μόνο των Πακιστανών αλλά όλου του κόσμου. Όσο συμμετείχαμε πιστεύω ότι δώσαμε μια ενίσχυση για τη δημοκρατική πάλη».

Το αίτημα «οχι στην απέλαση του Τζαβέντ Ασλάμ» ανέδειξε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο που βάδισε μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα. Κάνοντας τη σύνδεση ότι ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» και η συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης σε αυτόν, έχει σαν αποτέλεσμα να μεγαλώσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις κατά των μεταναστών. Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο κάλεσε όλους τους μετανάστες και τις αντιρατσιστικές οργανώσεις να συνεχίσουν στο δρόμο του αντιπολεμικού κινήματος με το σύνθημα «Στου Μαρτίου της 17, όλοι μαζί αντιπολεμικά».

Θεσσαλονίκη Πόλη Ανοιχτή

Την ώρα που χιλιάδες φοιτητές και εκπαιδευτικοί συνεχίζουν τον καλύτερο αγώνα για δημόσια και δωρεάν παιδεία, ο νομάρχης Θεσσαλονίκης Παναγιώτης Ψωμιάδης επέλεξε να μας κάνει μαθήματα ιστορίας. Ζήτησε από το Νομαρχιακό Συμβούλιο να εκδώσει ψήφισμα καταδίκης των βιβλίων της ΣΤ' Δημοτικού επειδή «ο Κεμάλ αναφέρεται ως ο ηγέτης του απελευθερωτικού αγώνα των Τούρκων».

Η απάντηση του νομαρχιακού συμβούλου της «Οικολογίας-Αλληλεγγύης» Μιχάλη Τρεμόπουλου, που απλά υπενθύμισε κάποιες αυτονόητες αλήθειες, αντιμετώπιστηκε με τις ύβρεις που ταιριάζουν στην αντιδραστική εθνικιστική κλίκα της οποίας ηγείται ο κ. Ψωμιάδης. Πρόθυμοι σύμμαχοι τους οι μεγαλοδημοσιογράφοι των ΜΜΕ (πχ Καψής και Πρετεντέρης) που έδωσαν ρεσιτάλ κατασυκοφάντησης, όπως άλλωστε κάνουν ενάντια στις φοιτητικές καταλήψεις.

Όσο κι αν τους ενοχλεί, όμως, η Θεσσαλονίκη είναι η πόλη της επανάστασης των Νεότουρκων και του Κεμάλ Ατατούρκ, είναι η πόλη της πολυεθνικής Φεντερασίων και του Αβραάμ Μπεναρόγια, είναι η πόλη των χιλιάδων προσφύγων, του μουσουλμάνων που διωχτήκαν απ' αυτήν και των Ελλήνων που ήρθαν. Είναι η πόλη της ηρωικής εργατικής εξέγερσης του Μάη του 1936 και των χιλιάδων Εβραίων που οδηγήθηκαν στη δολοφονία των ναζιστικών κρεματορίων και που με τις περιουσίες τους οργανώσανε πλιάτσικο οι συνένοχοι εκείνου του εγκλήματος, οι δωσίλογοι της κατοχής.

Εγκλήματα

Ο κ. Ψωμιάδης και η παράταξή του είναι οι σημερινοί συνεχιστές των εθνικιστικών συμμοριών και του αντικομμουνιστικού παρακράτους που οργάνωσε συστηματικά από το μεσοπόλεμο, σε συνεργασία με την επίσημη Εκκλησία, όλα αυτά τα εγκλήματα ενάντια στους λαούς και το εργατικό κίνημα της πόλης:

- Οργάνωναν δικαστικές διώξεις και επιθέσεις, ακριβώς 15 χρόνια πριν, ενάντια στην αριστερά, και στα μέλη της ΟΣΕ (την οργάνωση από την οποία προήλθε το ΣΕΚ), που κυκλοφορούσε το βιβλίο «Η κρίση στα Βαλκάνια, το Μακεδονικό και η εργατική τάξη», ξεσκεπάζοντας τα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα και τα εθνικιστικά ψέματα.
- Έδωσαν μετά από δεκαετίες βήμα και νομιμοποίησαν ναζιστικές οργανώσεις σαν τη «Χρυσή Αυγή» και συνεργάτες της χούντας σαν τον κ. Μάρτη και τον κ. Πλεύρη.
- Οργάνωσαν το 1994 ομάδες φανατικών θρησκόληπτων να εισβάλουν στη Ροντόνα, για να κάνουν με τη βία ελληνικά και τα λίγα μνημεία που έμειναν όρθια από την εθνικιστική μανία τους.
- Έκαναν κηρύγματα μίσους ενάντια στους μετανάστες από την Αλβανία, συνένοχοι της απάνθρωπης εκμετάλλευσής τους από τους εργοδότες.
- Οργάνωναν καμπάνια ενάντια στον μαθητή Οδυσσέα Τσενάι με σύνθημα «Δεν θα γίνεις Έλληνα ποτέ, Αλβανέ», για να μην κρατήσει την ελληνική σημαία.
- Και πρόσφατα, για να αποδείξουν για μια φορά ακόμα ότι ο εθνικισμός τους πάει μια χαρά χέρι χέρι με τη ρεμούλα και τη διαφθορά, ανέδειξαν για αρχιερέα και προστάτη της κλίκας των «κουμπάρων» τον κ. Ψωμιάδη.

Οι κύριοι αυτοί πριν λίγες εβδομάδες αρνήθηκαν να υποστηρίξουν ψήφισμα αλληλεγγύης στον Τζαβέντ Ασλάμ, τον πρόεδρο των Πακιστανών, ενάντια στις απαγωγές και τις στημένη σκευωρία, με τη δικαιολογία ότι αυτά αφορούν ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Ο κ. Ψωμιάδης και η κλίκα του ασκούν εξωτερική πολιτική όταν είναι να ρίξουν το δηλητήριο τους ενάντια στους γειτονικούς λαούς και τους μετανάστες και να συντηρήσουν την ψυχροπολεμική ένταση. Όταν όμως κινδυνεύουν οι δημοκρατικές ελευθερίες όλων μας, στηρίζουν την κυβέρνηση και της συμμετοχή της στον «αντιτρομοκρατικό» πόλεμο του Μπουρ. Όπως και στο παρελθόν, η εθνικιστική Δεξιά αποτελεί τον καλύτερο σύμμαχο των ιμπεριαλιστών στα εγκλήματα τους από τα Βαλκάνια μέχρι τη Μέση Ανατολή.

Η Θεσσαλονίκη δεν ανήκει σ' αυτούς τους κυρίους, όση τρομοκρατία κι αν ασκήσουν. Ανήκει στους λαούς που έζησαν και πρόκοψαν σ' αυτήν την πόλη για αιώνες. Ανήκει στους χιλιάδες φοιτητές που κάθε βδομάδα διαδηλώνουν στους δρόμους της. Ανήκει στους εκατοντάδες χιλιάδες αντιπολεμικούς διαδηλωτές του 2003 και στους αντικαπιταλιστές διαδηλωτές της συνόδου Κορυφής. Στους χιλιάδες μετανάστες από την Αλβανία, τη Βουλγαρία, τον Πόντο, που ζουν και προκόβουν σ' όλες τις γειτονίες της.

Αυτή η πόλη μας ανήκει.

**Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
Οργάνωση Θεσσαλονίκης**

15 Φθεβάρη 2003 - 17 Μάρτη 2007 ΩΡΑ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΕΙ ΞΑΝΑ Η Αντιπολεμική “υπερδύναμη”

Τέσσερα χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τις 15 Φλεβάρη του 2003, την ημέρα που εκατομύρια άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη ξεσηκώθηκαν ενάντια στον βρώμικο πόλεμο του Μπους στο Ιράκ.

Για πρώτη φορά στην ιστορία οργανώθηκαν διαδηλώσεις σε 70 χώρες και 700 πόλεις. Σε κάθε ήπειρο του πλανήτη εκατομύρια άνθρωποι ξεσηκώθηκαν για να σταματήσουν τον επικείμενο τότε πόλεμο του Μπους στο Ιράκ. Ήταν η μία μοναδική ημέρα στην ιστορία του παγκόσμιου κινήματος. Ήταν ημέρα διεθνιστικής ενότητας και αντιπολεμικού συντονισμού. Από τη Μ. Ανατολή μέχρι τη Λατινική Αμερική και από τη Νέα Ζηλανδία μέχρι την Αυστραλία, τις ίδιες τις ΗΠΑ και την Ευρώπη, ένα σύνθημα ακουγόταν από τα χείλη όλου του κόσμου σε όλες τις γλώσσες: «κάτω τα χέρια απ’ το Ιράκ».

Στη Ν. Υόρκη 500.000 άνθρωποι πλημμύρισαν τους δρόμους. Το πλήθος βόδισε χιλιόμετρα μέχρι να φτάσει στη συγκέντρωση και να ενωθεί σε ένα τεράστιο αντιπολεμικό ποτάμι. Είχαν οργανωθεί 71 προσυγκεντρώσεις, όλες παράνομες αφού δεν είχαν επίσημη άδεια, αλλά η αστυνομία δεν τόλμησε να τις διαλύσει.

Στην Ευρώπη οι διαδηλώσεις ξεπέρασαν κάθε προσδοκία. Τα μεγαλύτερα αντιπολεμικά συλλαλητήρια έγιναν στις χώρες που οι κυβερνήσεις τους στήριζαν τον πόλεμο του Μπους. Στη Βρετανία το πλήθος των 2 εκατομμυρίων ανθρώπων που διαδήλωσε στο Χάιντ Πάρκ συγκρίνονταν μόνο με το συλλαλητήριο του 1945 για το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Στην Ισπανία έγιναν οι μεγαλύτερες διαδηλώσεις στην ιστορία της χώρας. Πάνω από 4 εκατομύρια συμμετείχαν σε 350 πορείες που έγιναν σε όλη τη χώρα. Στη Ρώμη διαδήλωσαν 1 εκατομμύριο άνθρωποι. Στη Γερμανία 500.000 πλημμύρισαν τους δρόμους του Βερολίνου.

Στην Αθήνα το πανελλαδικό αντιπολεμικό συλλαλητήριο που έγινε στο Σύνταγμα ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. 200.000 κόσμος από όλες τις γειτονίες της Αθήνας και του Πειραιά και όλες τις πόλεις της Ελλάδας πλημμύρισε τους δρόμους από την Ομόνοια μέχρι τη Μετ. Δεκάδες συνδικάτα, Δήμοι, σχολεία, σχολές, μετανάστες, έδωσαν μαζικό παρόν στο μεγάλο ραντεβού. Διαδηλωτές με τρένα πούλμαν και καράβια ταξίδεψαν από την προηγούμενη μέρα για να φτάσουν στο πανελλαδικό ραντεβού στο Σύνταγμα. Από τη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα, την Πάτρα, τα Χανιά, το Ηράκλειο, το Ρέθυμνο, τις Κυκλάδες, την Καλαμάτα με οργανωμένα μπλοκ με τα πανώ τους και από αμέτρητα άλλα σημεία.

Οι ομιλητές ξεσήκωσαν ακόμα μεγαλύτερο ενθουσιασμό. Ο Μίκης Θεοδωράκης είπε: *«Το Πεντάγωνο σφάζει τον ένα λαό μετά τον άλλο. Μπροστά σ’ αυτή την προοπτική θα γονατίσουμε μπροστά στον Μπους;»* *«Η θα φωνάξουμε ΟΧΙ στον πόλεμο, ΝΑΙ στην αντίσταση;»*. Ο Χρ. Πολυζωγούπουλος πρόεδρος της ΓΣΕΕ κάλεσε την κυβέρνηση του Σημίτη να να συνταχθεί με την θέληση του κόσμου και να μην συμμετάσχει στην εκστρατεία του Μπους. Όταν ο Στέφανος Ληγάσις αναγκάινωσε ότι το πλήθος των διαδηλωτών στο Σύνταγμα και στους γύρω δρόμους ξεπέρασε τις 200.000 ο ενθουσιασμός και η συγκίνηση χτύπησε κόκκινο.

Μόλις τέλειωσαν οι ομιλίες ένα τεράστιο ποτάμι με σημαίες, πανώ, πικέτες άρχισε να βαδίζει προς την Αμερικανική Πρεσβεία. Το μπλοκ του ΠΑΜΕ που είχε συγκεντρωθεί στα Προπύλαια, ακολουθώσε, με αποτέλεσμα να γίνει τελικά μία ενιαία πορεία. Ο πρώτος διαδηλωτής ξεκίνησε να βαδίζει

γύρω στις 1.30μμ και ο τελευταίος έφτασε στην Αμερικανική Πρεσβεία στις 6 το απόγευμα. Σε όλη τη διαδρομή ακούγονταν συνθήματα κατά του πολέμου αλλά και κατά της ελληνικής κυβέρνησης. «Τη Σούδα κλείστε- τα σύνορα ανοίξτε», «Φέρτε τις φρεγάτες πίσω στο λιμάνι εμείς δεν πολεμάμε για το Βαρδινογιάννη», «Μπους δολοφόνος, Σημίτης συνένοχος».

Ήταν ένα συλλαλητήριο τόσο αντιπολεμικό όσο και αντικυβερνητικό. Η Ελλάδα είχε εκείνο το εξάμηνο την προεδρία της ΕΕ. Τη στιγμή που ακόμα και τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ δήλωναν ότι τα στοιχεία του Κόλιν Πάουελ δεν πείθουν για την ανάγκη άμεσης επίθεσης στο Ιράκ και τα κράτη μέλη της ΕΕ βρίσκονταν σε κατάσταση διχασμού, ο Γιώργος Παπανδρέου, υπουργός εξωτερικών της κυβέρνησης Σημίτη, επισκέφτηκε στις αρχές του 2003 τις χώρες της Μ. Ανατολής για να μεταφέρει το τελεσίγραφο του Κόλιν Πάουελ, που έλεγε «Ο Σαντάμ πρέπει να συμμορφωθεί αμέσως γιατί αλλιώς τον περιμένουν πολύ άσχημες επιπτώσεις».

Η 15 Φλεβάρη ήταν η συνέχεια του παγκόσμιου αντικαπιταλιστικού κινήματος και ταυτόχρονα ένας μεγάλος σταθμός στην πορεία του. Η απόφαση για μία παγκόσμια ημέρα δράσης ενάντια στον επικείμενο πόλεμο στο Ιράκ πάρθηκε στο 1ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στη Φλωρεντία το Νοέμβριο του 2002. Το νέο αντικαπιταλιστικό κίνημα του Σιάτλ και της Γένοβας έβαλε σαν κεντρικό ζήτημα στην ατζέντα του την μάχη ενάντια στον πόλεμο. Μετά τη Φλωρεντία άρχισαν να στήνονται σε δεκάδες γειτονίες, εργατικούς χώρους, σχολές και σχολεία, τοπικές πρωτοβουλίες για την οργάνωση της 15 Φλεβάρη. Εγιναν εκδηλώσεις, εξορμήσεις, συζητήσεις με τεράστια επιτυχία. Αυτή η κίνηση του κόσμου από τα κάτω έβαλε την πίεση στα συνδικάτα να στηρίξουν τις 15 Φλεβάρη και δημιουργήσε τεράστιο πρόβλημα μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Συλλαλητήρια

Δύο εβδομάδες πριν το συλλαλητήριο ο Λαλιώτης που ήταν τότε Γραμματέας του ΠΑΣΟΚ, καλούσε τα μέλη του κόμματος να συμμετέχουν στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο με τη Συμμαχία Στασιμότητας του Πόλεμου. Ο ίδιος ο Λαλιώτης συμμετείχε στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 15 Φλεβάρη και δήλωσε στα κανάλια «Οχι στον πόλεμο για το πετρέλαιο που προαναγγέλει ο Μπους και τα γεράκια». Ήταν μία κίνηση του Λαλιώτη για να συνδεθεί με την τεράστια αντιπολεμική διάθεση του κόσμου και ταυτόχρονα να παραπλανήσει ότι η στάση της κυβέρνησης απέναντι στον πόλεμο ήταν για να προωθήσει την «ειρήνη». Όμως αυτό το μήνυμα δεν πέρασε. Ο κόσμος στις 15 Φλεβάρη αντί να συνταχθεί με τη γραμμή του ΠΑΣΟΚ φώναζε το σύνθημα «Σημίτη-Λαλιώτη ακούστε το καλό εμείς δεν πολεμάμε για τα πετρέλαια». Λίγους μήνες αργότερα ο Σημίτης προχώρησε στην αποσιωπή του Λαλιώτη από την ηγεσία του κόμματος και τον αντικατέστησε με τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Χρυσόχοιδη, που είχε αποδείξει στο μεταξέυ πόσο πιστός ήταν στη γραμμή του πολέμου και της καταστολής, στέλνοντας τα ΜΑΤ να χτυπήσουν τους αντιπολεμικούς διαδηλωτές στα συλλαλητήρια που ακολούθησαν.

Μετά τις 15 Φλεβάρη οι Νιού Γιρκ Τάιμς έγραψαν: «Υπάρχουν πλέον δύο υπερδυνάμεις στον πλανήτη: Οι ΗΠΑ και το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα». Σήμερα τέσσερα χρόνια μετά οι δύο υπερδυνάμεις μετράνε κέρδη και ζημιές. Η ΗΠΑ μετράνε μία τεράστια ήττα, που οδήγησε στη σφαγή

650.000 ανθρώπων στο Ιράκ και χιλιάδων αμερικανών στρατιωτών και ένα 70% του κόσμου στις ΗΠΑ που δηλώνει ότι πρέπει να σταματήσει άμεσα η κατοχή. Στις πρόσφατες εκλογές για το Κογκρέσο το Ιράκ ήταν ο νούμερο ένα λόγος για τον οποίο οι αμερικανοί ψηφοφόροι καταψήφισαν τον Μπους. Την ίδια τύχη είχαν και όλοι οι ηγέτες που έτρεξαν να δώσουν χέρι βοήθειας στον Μπους. Ο ίδιος ο «πλανητάρχης» ομολόγησε την ήττα του αμερικάνικου στρατού να ελέγξει την ιρακινή αντίσταση, στέλνοντας άλλους 21.500 επιπλέον στρατιώτες.

Τέσσερα χρόνια μετά το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα μετρά μόνο κέρδη. Οχι μόνο γιατί επιβεβαιώθηκε πολιτικά αλλά και γιατί όλο και περισσότερος κόσμος συσπειρώνεται στις γραμμές του. Στις 27 Γενάρη το αντιπολεμικό κίνημα βγήκε στους δρόμους των ΗΠΑ απαιτώντας να τελειώνει η κατοχή. Στο Ναϊρόμπι, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωσαν την πρώτη μέρα του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ, για ένα κόσμο χωρίς φτώχεια και πόλεμο, την ώρα που στην Σομαλία τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά σκοπούσαν ξανά το θάνατο. Στην Βρετανία, ετοιμάζονται να πλημμυρίσουν το Λονδίνο στις 24 Φλεβάρη. Σε μια σειρά χώρες σε όλο τον πλανήτη οργανώνονται νέα αντιπολεμικά συλλαλητήρια στην τέταρτη επέτειο της κήρυξης του πολέμου στο Ιράκ, ύστερα και από το κάλεσμα που αποφάσισε και το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ.

Το αντιπολεμικό κίνημα στην Ελλάδα έχει πολύ περισσότερους λόγους να βγει ξανά στους δρόμους και να δείξει τη δύναμή του από ότι τέσσερα χρόνια πριν.

Η κυβέρνηση Καραμανλή έχει εξαπολύσει πόλεμο ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα, με την τρομοустерία και τον ρατσισμό. Πρώτα θύματα αυτής της εκστρατείας είναι η Πακιστανική Κοινότητα, τα θύματα των απαγωγών του Βουλγαράκη και της Μ16 και ο πρόεδρος της Τζαβέντ Αολάμ. Παρά το γεγονός ότι κρίθηκε ομόφωνα αθώος από το Συμβούλιο Εφετών, για πρώτη φορά στα χρονικά μετά την Μεταπολίτευση, η εισαγγελία ζητά να δικαστεί στον Αρειο Πάγο το αίτημα της πακιστανικής χούντας για την απελασή του.

Την ίδια στιγμή που το επίσημο πόρισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αποκαλύπτει ότι η Ελλάδα είναι ένας από τους σταθμούς των μυστικών πτήσεων της CIA και που η κυβέρνηση Καραμανλή συγκαλύπτει το σκάνδαλο των υποκλοπών, έχει το θράσος να ζητά νέες κάμερες-χ φαφειδες για να παρακολουθούν τις διαδηλώσεις.

Η γενιά της 15 Φλεβάρη και του αντιπολεμικού κινήματος ενάντια στον πόλεμο και την κατοχή στο Ιράκ, είναι η ίδια γενιά που σήμερα έχει συγκλονίσει όλο το εργατικό κίνημα συνεχίζοντας τις καταλήψεις ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16. Το κακό για την κυβέρνηση Καραμανλή και για όλα τα γεράκια του πολέμου είναι ότι αυτή η γενιά έχει συνθηθεί να νικήει.

Κατερίνα Θωίδου

Γενιά της 15Φθεβάρη

Διανύουμε μία περίοδο όπου σε διάστημα μικρότερο του ενός έτους οι φοιτητές βρίσκονται ξανά σε καταλήψεις διαρκείας ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης. Μετά την πρώτη νίκη που σημείωσε το φοιτητικό κίνημα το καλοκαίρι με το πάγωμα του Νόμου Πλαίσιο τώρα σημειώσε ακόμα μία με το πσιωγύρισμα του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή (κάτω από την πίεση των καταλήψεων και την απεργία διαρκείας της ΠΟΣ-ΔΕΠ) αφήνοντας ουσιαστικά τη ΝΔ να είναι η μόνη η οποία επιμένει για το θέμα της αναθεώρησης.

Το γεγονός λοιπόν αυτό, ότι δηλαδή είχαμε να δούμε καιρό ένα τόσο δυναμικό- μαζικό φοιτητικό κίνημα, δικαιώνει την άποψη που θεωρεί τις φοιτητικές καταλήψεις όχι σαν κάτι ευκαιριακό, αλλά σαν μία ολόκληρη ριζοσπαστικοποιημένη γενιά. Τη γενιά του Αρθρου 16.

Σίγουρα δεν είναι ασύνδετο το γεγονός ότι η πλειοψηφία των φοιτητών που πρωτοστάτησαν στις καταλήψεις ήταν μαθητές την περίοδο των μεγάλων αντιπολεμικών διαδηλώσεων του 2003. Το αντιπολεμικό κίνημα

τότε αγκάλιασε την πλειοψηφία των μαθητών, οι οποίοι στις μεγάλες πορείες έκλειναν μαζικά τα σχολεία τους με καταλήψεις και γέμιζαν πούλμαν για να διαδηλώσουν μαζί με όλη την υπόλοιπη κοινωνία, δίνοντας έτσι έμπνευση και ρυθμό στις κινητοποιήσεις. Με τον ίδιο τρόπο και οι φοιτητές τώρα αφού έχουν κλείσει όλες τις σχολές, οργανώνουν μέσα από τα γενικά συντονιστικά τους τις μαζικότερες διαδηλώσεις.

Όπως στις διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ συμμετείχε ολόκληρη η κοινωνία, έτσι και σήμερα οι φοιτητές κάνουν ανοιγμα σε όλα τα κομμάτια της με σκοπό να ενωθεί ευρύτερα το φοιτητικό με το εκπαιδευτικό μέτωπο και γενικότερα με την εργατική τάξη. Ενα τέτοιο μαζικό και ενιαίο κίνημα θα φτάσει στο σημείο να συγκρούεται δυναμικότερα απέναντι στις επιθέσεις της κυβέρνησης και να καταφέρει όχι μόνο να ρίχνει νόμους αλλά και τις ίδιες τις κυβερνήσεις.

Μάνος Καρτέρης,

Πρωτοβουήλια ΓΕΝΟΒΑ, Καλών Τεχνών Θεσσαλονίκης

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΗΝΑΙΟΣ

Χορτάσαμε ψέματα

Όταν πριν από τέσσερα χρόνια, στις 15 Φλεβάρη του 2003, η Συμμαχία Σταμάτησε τον Πόλεμο και όλες οι φιλερηνικές οργανώσεις, στην Ελλάδα και σ’όλο τον κόσμο, πραγματοποιούσαν τη μεγαλειώδη αντιπολεμική-φιλερηνική εκδήλωση, εναντίον του επικείμενου, δεύτερου, πολέμου στο Ιράκ, υπήρξαν πολλοί που ξεγελάστηκαν και πίστεψαν τα χοντρά ψέματα του Μπους,του Μπλερ και των υποβόλόν τους.

Σήμερα και το πιο μικρό παιδί έχει χορτάσει πια από τα ψέματά τους. Τα τέσσερα χρόνια πολέμου, κατοχής και γενοκτονίας του Ιρακινού λαού, με τις ανυπολόγιστες συνέπειες στην οικονομία και την υγεία, ολόκληρης της ανθρωπότητας,ξύπνησαν και τον πιο αφελή κάτοικο του πλανήτη μας. Πέρασαν πια τέσσερα χρόνια γεμάτα από τα πιο μεγάλα ψέματα που ειπώθηκαν ποτέ στην παγκόσμια ιστορία από τους πιο μεγάλους ψεύτες για να δικαιολογήσουν τους πιο μεγάλους και τους πιο βρώμικους πολέμους της ανθρωπότητας.

Σήμερα πια ακόμη και οι πιο φοβισμένοι και απληροφόρητοι κάτοικοι των Η.Π.Α., έμαθαν τα ψέματα των ηγετών τους, θυμήθηκαν πόσο άθλια τους κορόιδεψαν, ξύπνησαν, και μαζί με τους μπροστάρηδες μαχητές της Ειρήνης φωνάζουν με όλη τους τη δύναμη: «Ο Μπους στο δικαστήριο.και οι στρατιώτες μας στα σπίτα μας.». Στις 15 Φλεβάρη πρέπει να θυμηθούμε κι εμείς όχι μόνο τα ψέματα του πλανητάρχη και των συνεταίρων του αλλά τις ευθύνες όλων των Ευρωπαίων ηγετών και των δικών μας, ιδιαίτερως, κυβερνήσεων που νομιμοποίησαν τα εγκλημάτια τους. Να θυμηθούμε εκείνες τις άγιες μέρες του Ξεσηκωμού μας και τη δική τους ντροπισατική υποταγή στα κελεύσματα του αμερικάνου πρέσβη. Να θυμηθούμε τα περισσότερα κανάλια-μαγαζιά που εξαφάνισαν το πλήθος και το πάθος των εκατομμυρίων διαδηλωτών, σε όλο τον κόσμο, ενώ πρόβαλλαν μερικές αθλιότητες κάποιων κουκουλοφόρων και τις βόλτες του

ξεπεσμένου βασιλιά στα σαλόνια του καλού κόσμου μας.. Να ενημερώσουμε τον κόσμο για τη διαδήλωση στο Σύνταγμα, στις 17 του Μάρτη, με κάθε τρόπο.Εμείς στα θέατρα και τους κινηματογράφους, με ομιλίες και με δελτία τύπου. Οι φοιτητές και οι μαθητές στα θρανία τους. Οι εργάτες και οι αγρότες στις δουλειές τους. Και, αν υπάρχουν ακόμη μερικοί ανεξάρτητοι παραγωγοί, στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση,να γεμίσουν τις εκπομπές τους με συζητήσεις όχι μόνο για το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Λίβανο και την Παλαιστίνη, αλλά και τους πολέμους που προετοιμάζονται συστηματικά για να καταστρέψουν και τη δική μας τη ζωή. Και το μέλλον των παιδιών μας.. Στις 17 του Μάρτη, να θυμηθούμε εκείνη την άγρια ημέρα της έναρξης του πολέμου στο Ιράκ και να διαδηλώσουμε, όλοι ενωμένοι, φωνάζοντας με όλη μας τη δύναμη. Να στην Ειρήνη- Όχι στον πόλεμο.

Αντιπολεμικά Κούλουμα

ΔΕΥΤΕΡΑ 19/2
ΠΕΣΟΔΡΟΜΟΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ Απ. Παύλου & Ηρακλειδών 11μμ
Harpening & Πικετοφορία
ΕΛΑΡΧΕΙΑ Λόφος Στρέση 11μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Άλσος Βεύκο 10.30μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12μες Πάρκο Νεαπόλεως
ΒΥΡΩΝΑΣ Κουταλλά 11μμ
ΙΛΙΟΝ Περιβαλλοντολογικό Πάρκο «Αντώνη Τρίτση» 11μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Γήπεδο «Γρηγορίου» Αγ.Τριάδα 11μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Άσυλο 11μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 11μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πάρκο «Γιαννιώτικο Σαλόνι» 12μες

Το κάλεσμα των ηθοποιών

Σαν σήμερα, στις 15 Φλεβάρη 2003, δεκάδες εκατομύρια διαδηλωτές απάκρη σ’άκρη της Γης ξεσηκώθηκαν ενάντια στον επικείμενο πόλεμο στο Ιράκ. Τέσσερα χρόνια τώρα, ο Μπους και η παρέα του, σκορπίζουν το θάνατο στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, συνεχίζουν τα βασανιστήρια στο Γκουαντανάμο και στο Αμπου Γκράμπ ενώ πολλαπλασιάζουν τις μυστικές πτήσεις και τις απαγωγές της CIA.

Σήμερα, ο Μπους βρίσκεται χωμένος σε ένα νέο Βιετνάμ, η δημοτικότητά του, ακόμα και στην ίδια τη χώρα του, καταρρέει στο μηδέν, ενώ την ίδια στιγμή μια “άλλη Αμερική” ξεσηκώνεται, κατεβαίνει στους δρόμους και φωνάζει δυνατά: «Δικαίστε

τον Μπους - Φέρτε πίσω τους στρατιώτες μας...»

Σ’αυτό το σφαγείο, δυστυχώς και η σημερινή ελληνική κυβέρνηση, κλιμακώνει τη συμμετοχή της. Συνεχίζει να παραχωρεί τη βάση της Σούδας, να στέλνει στρατό στο Αφγανιστάν και να συμμετέχει στην συγκάλυψη των πτήσεων της AIR-CIA και των απαγωγών των Πακιστανών. Επιτίθεται βάνουσα στα ατομικά μας δικαιώματα.

Κι εμείς, τι κάνουμε, αναρωτιόμαστε όπως κι ο Μπρεχτ το 1939. Κι απαντάμε όπως απαντούσε κι ο ίδιος στα έργα του: «Μπορεί η αλήθεια να είναι θνητή και το ψέμα αθάνατο;» «Δυστυχώς, έτσι δείχνουν όλα...» «Και ποιος μπορεί σε έναν τέτοιο κόσμο να τσακίσει τον τύρανο;»

«Εσύ... εμείς...όλοι μας...»

Τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 17 του Μάρτη, βάλλω 2 το μεσημέρι, στην επέτειο της εισβολής στο Ιράκ, σε όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου, την ίδια ώρα , θα γίνουν μεγάλες διαδηλώσεις για να σταματήσει αυτό το άγριο σφαγείο και τη σχεδιαζόμενη κλιμάκωση του πολέμου που θα μας ξαναφέρει στην βαρβαρότητα του μεσαίωνα. Την ίδια μέρα και ώρα μαζί με την Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, τα αντιπολεμικά κινήματα και αντιπροσωπείες συνδικαλιστών από όλο τον κόσμο, θα διαδηλώσουμε κι εμείς στην πλατεία Συντάματος. **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ... ΜΕ ΜΙΑ ΦΩΝΗ... ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ... ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ!!!**

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Μπορεί να είμαστε “Με την ψυχή στο στόμα” αλλά δεν το βάζουμε κάτω

Συνέντευξη
με τον
Ερρίκο Λίτση

Η νέα ταινία του Γιάννη Οικονομίδη: “Με την ψυχή στο στόμα” βγαίνει επιτέλους στους κινηματογράφους.

Η ταινία όντως επιτέλους βγαίνει στην αίθουσα. Αυτό το “επιτέλους” σηματοδοτεί ότι περάσαμε -και ιδιαίτερα ο Οικονομίδης που είναι ο αμεσος δημιουργός- μεγάλη περιπέτεια ώπου να βρει το δίαυλο για να φτάσει στο κοινό. Τώρα, μετά τις διακρίσεις θα παιχτεί στον κινηματογράφο Μικρόκοσμο από τις 22 Φλεβάρη.

Τι διακρίσεις υπήρξαν;

Η ταινία παίχτηκε στο Φεστιβάλ Καννών, στο Φεστιβάλ 2006 Θεσσαλονίκης πήρε το βραβείο καλύτερης ταινίας της Πανελληνίας Ενωσης Κριτικών Κινηματογράφων και το βραβείο Β' γυναικείου ρόλου δόθηκε στη Μαρία Ναυπλιώτου. Όμως παρά τις διακρίσεις πάλι χρειάστηκαν αγώνες για να βρει διανομή.

Γιατί τέτοια δυσκολία για διανομή;

Η ταινία είναι έτοιμη από το Νοέμβριο του 2005. Οι εταιρίες διανομής την απορρίψανε εκ προοιμίου ως μη εμπορική επειδή τάχα έχει πολλές βρισιές και “λεκτική βία”, λέγοντας ότι αυτά δεν πουλάνε. Πιστεύω πως ο πραγματικός λόγος είναι ότι τα ίδια τα στελέχη των εταιριών διανομής σοκαρίστηκαν από το περιεχόμενο της ταινίας.

Ποιο είναι το περιεχόμενο;

Είναι μια ανατομία της “λούμπεν” κατάστασης που επικρατεί στα κατώτερα εργατικά στρώματα. Είναι μια ακτινογραφία για τα πάθη, τους έρωτες, την εργατική καταπίεση. Δεν έχει συνθηματολογίες, είναι μια απλή αποτύπωση και αυτό από μόνο του είναι σοκαριστικό. Τραβάμε το παραβάν και βλέπουμε το τι παίζει πραγματικά στα κατώτερα λαϊκά στρώματα πέρα από την αποχαύνωση που περνάνε τα περιοδικά λάιφ-στάιλ. Αυτά είναι μια ψευδαίσθηση ενός κόσμου που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Σίγουρα είναι μυθοπλασία, δεν είναι ντοκιμαντέρ. Όμως ο κόσμος που δείχνει ο Οικονομίδης είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα από τις νερόβραστες σούπες της τηλεόρασης.

Η ταινία ξεκινάει με τον ήρωα να λέει “Όλα καλά, όλα καλά ρε”. Τι συμβολίζει;

Είναι μια δική μου φράση που τη λέω για να χαλαρώσω, η οποία άρεσε στον Οικονομίδη και τη χρησιμοποίησε. Ο Τάκης κοιτιέται στον καθρέφτη και προσπαθεί να δώσει κουράγιο στον ίδιο του τον εαυτό ξέροντας ότι τίποτα δεν πάει καλά στην πραγματικότητα στη ζωή του και επαναλαμβάνει το “Όλα καλά” σε διάφορους τόνους. Είναι μια ειρωνία για το τι θα επακολουθήσει στην ταινία.

Είναι μια ταινία για λίγους;

Κάθε άλλο. Εγώ τη χαρακτηρίζω λαϊκή ταινία. Γιατί λαϊκά είναι ζητήματα όπως ο έρωτας και το πάθος ενός εργάτη για την γυναίκα του που τον κερατώνει, η αγωνία του πώς θα προστατεύσει την άρρωστη αδερφή του, πώς θα ξεχρεώσει τον τοκογλύφο που έχει μπλέξει στα γρανάζια του

για να μπορέσει να τα φέρει βόλτα, πώς με ένα μεροκάματο θα μεγαλώσει το μωρό του. Και το σημαντικότερο κεφάλαιο είναι το εργατικό περιβάλλον. Ο ήρωας έχει ένα αφεντικό το οποίο ξεκινάει από τα όρια του τέρατος και φτάνει ως τον φιλαράκο. Χαρακτηριστικά, το αφεντικό, ενώ τους καταπιέζει ασύστολα, λέει μια φράση που όλοι οι εργαζόμενοι την έχουν ακούσει κατά καιρούς από το αφεντικό τους: “Όλοι μια οικογένεια δεν είμαστε ρε;”

Τι σχέση υπάρχει με την προηγούμενη ταινία που έκανες με τον Οικονομίδη, “Το σπιρτόκουτο”;

Το “Σπιρτόκουτο” μαζί με την Ψυχή στο στόμα κάνουν μια “διλογία” του Οικονομίδη και κατ’ επέκταση δική μου. Έχουν δυο κοινά χαρακτηριστικά: πρώτον την άμεση γλώσσα. Οι διάλογοι δεν είναι λογοτεχνικοί αλλά η καθομιλουμένη. Είναι η γλώσσα που ακούμε στα καφενεία, τα πεζοδρόμια. Γι’ αυτό ακούγονται πολλά μπινελίκια, “να πούμε”, “ρε μαλάκα”.

Το δεύτερο κοινό στοιχείο είναι η οικογένεια που αγωνίζεται για τον επιούσιο. Στην Ψυχή στο Στόμα η οικογένεια είναι εργατική, ο Τάκης είναι μισθωτός σε μια βιοτεχνία φωτιστικών ενώ στο “Σπιρτόκουτο” ο Δημήτρης ήταν μικροιδιοκτήτης καφετερίας. Όμως και οι δύο ζουν σε οικογένειες που είναι αναγκασμένοι να τις θρέψουνε, με πάθη και προβλήματα. Στην “Ψυχή στο Στόμα” είναι πιο σκληρά τα πράγματα.

Το “Σπιρτόκουτο” παίζεται ακόμα σε φοιτητικά στέκια και σχολές. Πώς το εξηγείς;

Το “Σπιρτόκουτο” είναι μια ταινία που παραμένει ζωντανή, ακόμα λειτουργεί. Παρότι ξεκίνησε το 2003 και φτάσαμε στο 2007. Προσφατα εκδόθηκε και το βιβλίο με το σενάριο.

Ο κόσμος που αμφιβάλλει για τα πράγματα το αγκάλιασε γιατί είδε ειλικρίνεια στην ταινία, ότι δεν κοροϊδεύουμε το κοινό. Λέμε μια ιστορία και θέλουμε να ξυπνήσουμε συνειδήσεις. Ευελπιστώ να γίνει το ίδιο και με την Ψυχή στο Στόμα. Ελπίζω να αγκαλιαστεί από όσους δεν εφησυχάζουν, από άτομα “ανήσυχα” που δεν λένε “Όλα καλά ρε”.

Στις συνεντεύξεις σου δεν κρύβεις ότι είσαι πολιτικοποιημένος

Όλοι οι άνθρωποι ως ενα βαθμό είναι πολιτικοποιημένοι. Ακόμα και το “δεν ασχολούμαι” είναι άποψη. Εγώ ασχολούμαι με την έννοια ότι ανησυχώ για τα παγκόσμια δρώμενα. Γιατί δεν είναι μόνο η Ελλάδα, αλλά ό,τι συμβαίνει παγκόσμια μας επηρεάζει άμεσα. Είναι καθήκον κάθε ανθρώπου να παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις. Γιατί κάτι μπορεί να φαίνεται πολύ μακριά από τη γειτονιά μας, πχ Ιράκ, Μέση Ανατολή, Αφρική ή Λατινική Αμερική αλλά είναι πολύ κοντά.

Αρα παρακολουθώ και ανησυχώ. Είναι κατάκτηση της γενιάς μου, της γενιάς της μεταπολίτευσης, να λεμε τη γνώμη μας και να μη φοβόμαστε να δηλώσουμε αριστεροί. Γι’ αυτό δεν χανω ευκαιρία να δηλώνω ότι εμπνέομαι απο τα οραματα της ευρύτερης αριστεράς.

Είναι γνωστό ότι έχω συνδραμει δίνοντας ηθική στήριξη, συμμετέχοντας στο ψηφοδέλτιο της Αντικαπιταλιστικής Συμμαχίας. Δεν είμαι ενταγμένος αλλά υπάρχει ένα κοινό όραμα για έναν καλύτερο κόσμο, ειρηνικό, όπου αν είναι δυνατό να παψει να υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Τα δικά μου πολιτικά οράματα προέρχονται από ένα χώρο που έχει πάψει να υπάρχει, την ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος και το ΚΚΕ (Εσωτερικού).

Είπες ότι είσαι στη γενιά της Μεταπολίτευσης. Τότε πολιτικοποιήθηκες;

Ήταν την εποχή της κατάληψης στη Νομική το 1972. Ενας γείτονας, ο Γιάννης, καλή του ώρα, ήταν ήδη πολιτικοποιημένος και ενταγμένος στον παρανομο Ρήγα Φεραίο. Εγώ ήμουν 16-17 χρονών, πήγαινα 5η Γυμνασίου. Σιγά σιγά αρχισε να μου μιλάει με αφορμή τη μουσική. Εγώ άκουγα μόνο ροκ και μου έλεγε “υπαρχουν και σημαντικοί έλληνες καλλιτέχνες διεθνούς αναγνώρισης”. Μου έδωσε παράνομες κασέτες του Μίκη Θεοδωράκη και ενθουσιάστηκα. Με τους μελοποιημένους στίχους των ποιητών με έμπασε σε ενα πολιτικό κλίμα, μου μίλησε για μαρξισμό, για ρώσικη επανάσταση, για τους μπολσεβίκους, για κομμουνιστικό κόμμα. Δεν είχα ακούσει τίποτα για όλα αυτά αλλά μπήκα και και εγώ και πολιτικοποιήθηκα και ήδη στα γεγονότα του Πολυτεχνείου ήμουν μέλος του Ρήγα Φεραίου.

Τι θα έλεγες στον κόσμο που παλεύει σήμερα;

Σήμερα η θάλασσα δεν είναι λάδι. Υπάρχουν κυματάκια και όλο και ανακατεύεται το χαλίκι και μπορεί κάτι καινούργιο να ξεπροβάλει. Γιατί το στάσιμο νερό θολώνει ενώ το νερό που κουνιέται όλο και κατι φέρνει στην επιφάνεια. Δεν ξέρω αν σίγουρα θα έρθει καμιά τρικυμία που θα τα φέρει όλα πάνω κάτω.

Θα έλεγα λοιπόν στους νέους που παλεύουν, την ενεργητικότητα τους και το “γαμώτο” τους να τα κάνουν όσο γίνεται πιο συγκεκριμενοποιημένα και πιο πολιτικοποιημένα. Να μην είναι μια “λούμπεν” αντίδραση και εκτόνωση, τύπου “Παμε να τα κάψουμε” αλλά πολιτικοποιημένη αντίδραση με προοπτική για έναν καλύτερο κόσμο. Γιατί και ο Τάκης στην Ψυχή στο Στόμα “χουλγκανίζει” αλλά αυτό δεν είναι λύση. Το καθήκον των πρωτοποριών είναι να κάνουν την αντίδραση πολιτική.

Ευχομαι καλή δύναμη σε όσους αγωνίζονται για καλύτερη Παιδεία για ενα καλύτερο κόσμο. Στο βαθμό που μπορώ να λέω κάτι θα είμαι κοντά τους σε όποιο χώρο και να ανήκουν και εύχομαι το κοινό της Εργατικής Αλληλεγγύης να έρθει σε επαφή με την ταινία και να την εκτιμήσει αναλόγως.

Την συνέντευξη
πήρε ο Γιάννης Μαραβελάκης

Ο Λαβύρινθος του Πάνα

Ο «Λαβύρινθος του Πάνα» (El Laberinto del Fauno) του μεξικανού σκηνοθέτη Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο είναι μία εξαιρετική ταινία, με διαφορά η καλύτερη της φετινής σεζόν και από τις καλύτερες πολιτικές ταινίες στην ιστορία του σινεμά.

Η ιστορία της ταινίας εξελίσσεται στην Ισπανία του 1944, λίγο μετά το τέλος της ήττας της Ισπανικής Επανάστασης και της κυριαρχίας του φασισμού. Η μικρή και ονειροπόλα Οφηλία, η οποία έχει χάσει τον πατέρα της στην επανάσταση, μετακομίζει με την ετοιμόγεννη και άρρωστη μητέρα της στο σπίτι του πατριού της Βιδάλ, ενός αποκρουστικού σαδιστή λοχαγού του στρατού του δικτάτορα της Ισπανίας Φράνκο. Ο πατριός της (το επίγειο «τέρας») είναι αφοσιωμένος στην εξολόθρευση των ανταρτών που κρύβονται στα γύρω δάση, ενώ τη μόνη σημασία που δίνει στην γυναίκα του είναι η φροντίδα για να γεννήσει το γιο του, ενώ για την ίδια δεν νοιάζεται καθόλου.

Η άσχημη κατάσταση που βιώνει η Οφηλία στο στρατόπεδο των φασιστών την οδηγεί στην προσπάθεια να υπερβεί την πραγματικότητα μέσω της φαντασίας της βρίσκοντας διέξοδο -καταφύγιο σε έναν μυστηριώδη μαγικό λαβύρινθο. Στο λαβύρινθο ζει ο Φαύνος, μία θεότητα του Κάτω Κόσμου, που της αποκαλύπτει ότι είναι η χαμένη από καιρό πριγκίπισσα του μυθικού αυτού βασιλείου που πρέπει να φέρει εις πέρας τρεις επικίνδυνες αποστολές.

Στην ταινία, η πραγματικότητα και το παραμύθι αλληλοσυνδέονται αρμονικά και η εξέλιξη του ενός επηρεάζει την εξέλιξη του άλλου. Το παραμύθι αποδίδεται στον ίδιο χρόνο με την πραγματικότητα και εξελίσσεται ως προέκταση της δυστυχίας, της καταπίεσης και απανθρωπιάς του φασισμού αλλά και της ελπίδας της αντίστασης των ανταρτών. Το κλειδί για να καταλάβουμε την αληγορία του Ντελ Τόρο στην ταινία είναι η παρουσία του Φαύνου.

Ο Φαύνος είναι για τον δυτικό πολιτισμό, η αντίστοιχη ελληνική θεότητα του Πάνα. Ο Πάνας είναι ο μόνος από τους θεούς που σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία γεύτηκε το θάνατο. Ήταν αρχικά ο θεός των βοσκών και των κοπαδιών πριν συνδεθεί με τη Γονιμότητα και τη Φύση. Ο Πάνας αντιπροσωπεύει τη Φύση ως «Όλον», το καλό και το κακό, χωρίς ηθική ισορροπία και αυτή ακριβώς τη σύγκρουση του καλού και του κακού περιγράφει ο Ντελ Τόρο στην φασιστική Ισπανία.

Ο Ντελ Τόρο διαλέγει αυτή την ιστορική περίοδο γιατί, όπως εξηγεί: «...για εμένα, ο φασισμός αντιπροσωπεύει τον απόλυτο τρόπο και για αυτόν τον λόγο είναι ένα ιδανικό θέμα μέσω του οποίου μπορείς να διηγηθείς ένα παραμύθι για μεγάλους. Επειδή ο φασισμός είναι πάνω από όλα μία μορφή διαστροφής της αθωότητας, και, άρα, της παιδικότητας... Ο φασισμός αντιπροσωπεύει με κάποιους τρόπους τον θάνατο της ψυχής, καθώς σε αναγκάζει να κάνεις βασανιστικές επιλογές και αφήνει ένα ανεξίτηλο σημάδι στις ψυχές όλων όσων τον υφίστανται»

Η ταινία παρόλο που δεν υποκύπτει στον «πειρασμό» ενός λυτρωτικού για τους θεατές happy end είναι βαθιά αισιόδοξη. Η μικρή Οφηλία (στην πραγματικότητα ο Ισπανικός λαός) βγαίνει νικήτρια από αυτές τις δοκιμασίες αν και χρειάστηκε να κάνει πολλές θυσίες.

Ο λάτρης και δεξιότεχνης του φανταστικού είδους Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο έχει δυο «κινηματογραφικές ταυτότητες», που από ότι φαίνεται τις χρησιμοποιεί και εναλλάξει και μαζί. Από τη μία είναι ο δημιουργός των «Cronos» και «Ο Διάβολος Στη Ράχη Μου» (το οποίο επίσης τοποθετείται στην εποχή του ισπανικού εμφυλίου πολέμου) αλλά και των «χολιγουντιανών» «Blade 2» και «Hellboy».

Αν βάλουμε την αισθητική του στην άκρη (εμένα με ενθουσιάζει, αλλά αυτό είναι υποκειμενικό) μπορούμε να παρατηρήσουμε τις εμμονές του με το αίμα και τα πλάσματα που ανήκουν στο σκοτάδι. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Ο ίδιος αναφέρει χαρακτηριστικά: «Πάντα μου ασκούσε επίδραση ο Ισπανός ζωγράφος Γκόγια, κυρίως οι «μαύροι» πίνακές του, που είναι, νομίζω, οι εντυπωσιακότεροι. Ο πίνακας του Κρόνου που καταβροχθίζει τον γιο του, για παράδειγμα, ήταν μία από τις κυρίαρχες εμπνεύσεις μου για τον Χλωμό Άνδρα, έναν από τους κεντρικούς χαρακτήρες του λαβυρίνθου.»

Στα συν της ταινίας η συγκλονιστική ερμηνεία του Σέρζι Λόπεζ στο ρόλο του Λοχαγού Βιντάλ (από τις καλύτερες ερμηνείες «κακών» τα τελευταία χρόνια), ενώ πολύ καλή και η παρουσία της μικρής Ιβάνα Μπακουέρο (Οφηλία) αλλά και η Αριάντα Τζιλ στο ρόλο της οικονόμου του Βιντάλ.

Η ταινία προβλήθηκε για πρώτη φορά στο περυσινό Φεστιβάλ Καννών (ενθουσίασε κοινό και κριτικούς) και στα επερχόμενα Όσκαρ διεκδικεί έξι από αυτά μεταξύ των οποίων και αυτό της καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας. Αν και με την αποδοχή που έχει από το κοινό θα παίζεται αρκετές βδομάδες στις αίθουσες προσπαθήστε να βρείτε χρόνο, όσο πιο γρήγορα μπορείτε, για να την δείτε. Πιστεύω ότι θα ενθουσιαστείτε.

ΥΓ. Ο Ντελ Τόρο αυτή την περίοδο «αλλάζει ταυτότητα» και ετοιμάζει τα γυρίσματα του «Hellboy 2». Του εύχομαι ολόψυχα να πάει καλά και αυτή η ταινία και έτσι να έχει την οικονομική άνεση και την ελευθερία από τα στούντιο παραγωγής για να ξαναγυρίσει έναν καινούριο «Λαβύρινθο».

Γιώργος Ράγκος

Νόμος και τάξη

Τα πανεκπαιδευτικά συλλήλαθητήρια στο αστυνομικό ρεπορτάζ

Οι πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις, που κοντεύουν πλέον να συμπληρώσουν χρόνο, είναι από τα γεγονότα τα οποία έθεσαν σε κρίση την αναπαράσταση της ελληνικής κοινωνίας ως μίας κοινωνίας η οποία χαρακτηρίζεται από συνοχή και όπου οι κανόνες γίνονται συναινετικά αποδεκτοί στο πλαίσιο μιας ενοποιημένης (και ιεραρχικά καθορισμένης) δομής. Ευγενείς όροι που αφορούν την εκπαιδευτική διαδικασία -όπως αξιολόγηση, πρόοδος, εκσυγχρονισμός κοκ.-, επαναπροσδιορίζονται ως διαδικασίες άμεσα συναρτημένες με τους κανόνες της αγοράς κι αυτός ο επαναπροσδιορισμός φαίνεται να απειλεί την ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού διαμορφώνοντας όλο και ευρύτερα ακροατήρια.

Πράγματι, σ' όλη την πρόσφατη ελληνική ιστορία, δύσκολα θα βρει κανείς παράδειγμα συνταγματικής αναθεώρησης που να απασχόλησε την ελληνική κοινωνία στο βαθμό που την απασχολεί η αναθεώρηση του άρθρου 16. Και από τα σημαντικά χαρακτηριστικά της περιόδου είναι ότι τα μέτωπα σύγκρουσης που διαμορφώθηκαν βρίσκονται έξω από το δικομματικό πολιτικό σκηνικό.

Γράφει η

Αφροδίτη Κουκουτσάκη,

Επικ. Καθηγήτρια στο Πάντειο Πανεπιστήμιο

Το ευρύτερο περιβάλλον στο οποίο διαμορφώθηκε αυτή η κοινωνική δυναμική, η οποία δεν ήταν εύκολα ενσωματώσιμη και χειραγωγίσιμη από τα κόμματα εξουσίας, χαρακτηρίζεται και από δραματικές αλλαγές στην οικονομική σφαίρα, όπου η νέα κυρίως γενιά εν αναμονή της εισόδου της στην αγορά εργασίας έχει να ελπίζει, στην καλύτερη περίπτωση, σε εργασίες μερικής απασχόλησης, φτωχές σε περιεχόμενο και, κυρίως, ελάχιστα αμειβόμενες και, στην χειρότερη, παρατεταμένες περιόδους ανεργίας.

Πώς συναρτώνται αυτά τα γεγονότα με την ενίσχυση της καταστολής και τη ρητορική περί «εσωτερικού εχθρού» και περί «νόμου και τάξης»; Εφόσον μία από τις κύριες δυνάμεις του Κράτους είναι η τιμωρητική, η ποινή είναι από τα πιο πρόσφορα μέσα για να προσδιορίσει δυνάμεις και όρια κυριαρχίας. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, το Κράτος εμφανίζεται ως εγγυητής της τάξης και της ενότητας στην κοινωνία με την εξάλειψη του κατακερματισμού και της «αναρχίας». ¹ Ενόψει, λοιπόν, της ανάγκης να αποκατασταθεί η εικόνα μιας ενοποιημένης, συναινετικής κοινωνίας η εγκληματικότητα έχει παίξει πάντα πολύ σημαντικό ρόλο, τόσο σε επίπεδο αναπαραστάσεων, όσο και σε επίπεδο πολιτικής διαχείρισης. Από τα πιο χαρακτηριστικά σύγχρονα παραδείγματα είναι οι έρευνες που αναφέρει ο L. Wacquant στο έργο του Οι φυλακές της μιζέριας και οι οποίες αφορούν τις ποινικές πρακτικές στις ΗΠΑ και τις περίφημες πολιτικές «μηδενικής ανοχής». Σύμφωνα με τις έρευνες αυτές, οι δείκτες φυλάκισης ακολουθούν τους δείκτες της ανεργίας, ανεξάρτητα από τις διακυμάνσεις της εγκληματικότητας, η οποία μπορεί να παραμένει σταθερή ή και να μειώνεται. Δηλαδή, ο βασικός συσχετισμός είναι μεταξύ

δεικτών ανεργίας και δεικτών εγκλεισμού, ενώ αυτόν τον συσχετισμό δεν τον επηρεάζουν οι διακυμάνσεις της εγκληματικότητας. Σ' αυτό το πλαίσιο, αναβαθμίζεται και ο ρόλος της αστυνομίας, καθώς η πρόληψη συγχέεται με την καταστολή και ο ποινικός έλεγχος αναπροσανατολίζεται από την ποινική δίκη στην αστυνόμευση, δηλαδή από τον κατηγορούμενο στον ύποπτο. Με δυο λόγια, εντατική αστυνόμευση καθώς ο «πανοπισμός» βγαίνει από τη φυλακή και μεταφέρεται στην κοινωνία μέσα από τεράστια αρχεία συγκέντρωσης και συγχώνευσης δεδομένων και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο: στο σύγχρονο μοντέλο της παγκοσμιοποίησης, η τεχνολογική επιτήρηση διαμορφώνει ένα διακρατικό δίκτυο ελέγχου.

Στην Ελλάδα ειδικότερα, μια από τις σύγχρονες εκδοχές της «κοινωνίας σε κατάσταση επικινδυνότητας» είναι η δημιουργία ηθικών πανικών σχετικά με την εγκληματικότητα των μεταναστών, ενώ και η ρητορική περί «γνωστών-αγνώστων» και ανεπάρκειας της Αστυνομίας να προστατεύσει τον «μέσο πολίτη» επαναφέρει συνεχώς στο προσκήνιο το «αίτημα» για ενίσχυση της καταστολής ως μείζον κοινωνικό αίτημα.

Σ' αυτό ακριβώς το πλαίσιο εντάσσεται και η γενικότερη δυσφήμιση των πανεκπαιδευτικών κινητοποιήσεων. Οι φοιτητές και οι πανεπιστημιακοί δεν ανήκουν στις ομάδες που έχουν δαμινοποιηθεί στο πλαίσιο του δημόσιου λόγου περί εγκληματικότητας (φτωχοί, άνεργοι, μετανάστες), άρα η απονομιμοποίηση των κινητοποιήσεων και η προβολή της ως προβλήματος διασάλευσης της τάξης, απαιτούσε κάπως πιο σύνθετες διαδικασίες. Και αυτό είναι το τραγελαφικό φαινόμενο, διότι αντ' αυτού επιστρατεύτηκε η πιο χυδαία προπαγάνδα που ενίοτε φτάνει στα όρια της γελοιοποίησης. ² Σταθερά παρούσα σ' όλη τη διάρκεια των κινητοποιήσεων είναι και η ρητορική περί δημόσιου κινδύνου τον οποίο αποτελούν οι «κουκουλοφόροι». Έτσι, ο περίφημος «μέσος πολίτης/καταναλωτής των ειδήσεων άκουγε παρεμπιπτόντως τα αιτήματα των διαδηλωτών, καθώς το ειδησεογραφικό σημαντικό γεγονός ήταν οι μολότοφ...

Η συνταγή είναι γνωστή, έστω και κακομαγειρεμένη αυτή τη φορά: τα Πανεπιστήμια, πέρα από αναχρονιστικά και λιμνάζοντα, είναι και κέντρα διακίνησης ναρκωτικών και υπόθαλψης εγκληματιών! Και από το μαγικό συνταγολόγιο ανασύρθηκε η συνήθης λύση: αλλαγή της νομοθεσίας για το άσυλο, θέμα το οποίο επανέρχεται επίσης σταθερά τα τε-

λευταία χρόνια. Αποδόθηκαν, λοιπόν, συγκεκριμένα περιεχόμενα σε ιδιαίτερα σύνθετες και πολυσήμαντες διαδικασίες, όπως είναι η εκπαιδευτική διαδικασία και οι διεκδικήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας, προκειμένου να αποσπασθεί συναίνεση σε κατασταλτικά μοντέλα διαχείρισης αυτών των διαδικασιών και να απονομιμοποιηθεί η εκπαιδευτική κοινότητα ως πολιτικό υποκείμενο, ως αξιόπιστος φορέας λόγου. Έτσι, ούτε λίγο ούτε πολύ, τα συλλλητήρια εντάχθηκαν στα δελτία ως ύλη του αστυνομικού ρεπορτάζ! Καθώς, όμως, δεν υπάρχει «φυσική τάξη πραγμάτων», με την έννοια του αμετάβλητου που δεν υπόκειται σε συνεχείς μετασχηματισμούς, η δυναμική των πραγμάτων δείχνει ότι δύσκολα θα μπορέσει να παγιωθεί ως περιθωριακός και απόβλητος ένας λόγος περί ακαδημαϊκού πανεπιστημίου, ικανού να διαφυλάξει την ύπαρξη του και, μέσα από αυτήν, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών χωρίς αστυνομικές και εισαγγελικές παρεμβάσεις. Διότι χρειάζονται πολύ πιο σύνθετες διαδικασίες και πολύ πιο «έξυπνες» πρακτικές προκειμένου στο συλλογικό συνειδησιακό οι λέξεις πανεπιστημιακός και φοιτητής να ανακαλούν εικόνες βίας και εγκληματικότητας.

Από την άλλη μεριά, χρειάζονται επίσης ιδιαίτερα σύνθετες διαδικασίες προκειμένου να παγιώσει τη θέση του στο δημόσιο πεδίο ένας λόγος περί εγκληματικότητας και ποινης που να αναδεικνύει ως αίτημα όχι ένα καλύτερο ποινικό σύστημα, αλλά κάτι καλύτερο από το ποινικό σύστημα. Τουτέστιν, συρρίκνωση του πεδίου της ποινικής παρέμβασης στη βάση της αρχής ότι η ανάγκη σεβασμού και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα πρέπει να καθορίζει όχι μόνον το περιεχόμενο αλλά και το όριο της ποινικής παρέμβασης ³.

1 Dario Melossi (1999), «Κοινωνική θεωρία και μεταβαλλόμενες αναπαραστάσεις του εγκληματία», στο Κουκουτσάκη, Α. (εισαγωγή-επιμέλεια), Εικόνες Εγκλήματος, Αθήνα: Πλέθρον

2 Λίγο πριν ξεκινήσει το Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 8 Φλεβάρη, διαβάστηκε από τους διοργανωτές μια ανακοίνωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής η οποία, υπό άλλες συνθήκες, θα ήταν πραγματικά για γέλια, θυμίζοντας κάτι μεταξύ Ραν Ταν Πλαν και Αστυνομικού Σαίην. Είμαστε υποχρεωμένοι, όμως, να την πάρουμε στα σοβαρά, γιατί φαίνεται ότι εκείνοι σοβαρολογούν!

3 Baratta, A. (1989), «Αρχές της ελάχιστης ποινικής παρέμβασης», Ελληνική Επιθεώρηση Εγκληματολογίας, τ. 3-4.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Νίκη για τις γυναίκες και την Αριστερά

«**Κ**αλωσορίσατε στον 21ο αιώνα!» Αυτός είναι ο τίτλος της ιστοσελίδας του Αριστερού Μπλοκ. Ναι, τελικά μπήκαμε στον 21ο αιώνα. Η 11 Φλεβάρη είναι σίγουρα η πιο σημαντική μέρα στην κοινωνική και πολιτική ζωή της Πορτογαλίας των τριάντα τελευταίων χρόνων.

Αυτή τη μέρα έγινε το δεύτερο εθνικό δημοψήφισμα για το ζήτημα των αμβλώσεων. Κληθήκαμε να απαντήσουμε στο ερώτημα που είχε και το δημοψήφισμα του 1998: «Συμφωνείτε με την αποποινικοποίηση της αμβλώσης μετά από αίτημα της γυναίκας μέχρι τη δέκατη βδομάδα κύησης και σε εξουσιοδοτημένη κλινική;»

Παρόλο που μόνο το 44% των ψηφοφόρων πήγαν στην κάλπη (31,9% το 1998) μια σαφής πλειοψηφία (56%) ψήφισε Ναι. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία: θα καταργηθεί το Άρθρο του Ποινικού Κώδικα που ορίζει την αμβλώση που ζητάει μια γυναίκα έγκλημα το οποίο επισύρει ποινή φυλάκισης μέχρι τρία χρόνια. Βέβαια, οι παράνομες εκτρώσεις δεν πρόκειται να σταματήσουν από τη μια μέρα στην άλλη, αλλά η αποποινικοποίηση είναι το πρώτο βήμα για να μπορέσουν οι γυναίκες να έχουν πρόσβαση σε ασφαλείς αμβλώσεις στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Όπως δήλωσαν επανειλημμένα οι «Γιατροί υπέρ της Επιλογής» (μια από τις κινήσεις υπέρ του δικαιώματος στην επιλογή που παρέμβηκαν στην καμπάνια), θέλουμε οι αμβλώσεις να είναι ασφαλείς, να γίνονται πιο έγκαιρα, να είναι ελεύθερες και πιο σπάνιες.

Το δημοψήφισμα δεν ήταν μια ακόμα ψηφοφορία. Δεν ήταν για να εκλέξουμε έναν πρωθυπουργό για τα τρία-τέσσερα επόμενα χρόνια. Αφορούσε μια βαθιά πολιτιστική αλλαγή.

Τη νίκη αυτή την έφερε μια πολύ ενεργητική εκστρατεία που διεξήγαγαν πέντε κινήματα υπέρ του δικαιώματος των γυναικών να επιλέγουν. Αυτά τα κινήματα συνεργάστηκαν σε πολλές περιπτώσεις διατηρώντας παράλληλα τις ιδιαιτερότητές τους. Τη μια μέρα οι «Γιατροί υπέρ της Επιλογής» έδιναν συνέντευξη τύπου στην οποία παρουσίαζαν περιπτώσεις γυναικών που κατέληξαν στα νοσοκομεία λόγω παράνομων εκτρώσεων και ήταν πολύ αργά για να επιβιώσουν παρά τις προσπάθειες των γιατρών.

Περιοδείες

Την άλλη μέρα οι «Καθολικοί υπέρ της Επιλογής» μοίραζαν μια επιστολή στους άλλους πιστούς στην οποία εξηγούσαν γιατί θα ψηφίσουν Ναι, πηγαίνοντας με αυτό το τρόπο κόντρα στην ιεραρχία της Καθολικής Εκκλησίας. Κάποια άλλη μέρα ομάδες νεολαίας υπέρ του Ναι οργάνωναν περιοδείες σε σχολεία, εξορμήσεις σε εργοστάσια ή παραστάσεις στο δρόμο. Ήταν μια πολύχρωμη εκστρατεία.

Όσο για τα πολιτικά κόμματα, παρόλο που αρχικά μόνο οι Χριστιανοδημοκράτες είχαν ανακοινώσει ότι θα καλέσουν για ψήφο Όχι, κατόπιν ο αρχηγός του PSD (φιλελεύθεροι) συμμετείχε κι αυτός στην καμπάνια του Όχι, παρόλο που πολλοί βουλευτές και το μεγαλύτερο μέρος της νεολαίας του κόμματός του στήριζαν το Ναι.

Όπως είναι γνωστό, το Σοσιαλιστικό Κόμμα είχε ταχθεί υπέρ του Ναι με την προσωπική ανάμιξη του πρωθυπουργού που έκανε κάθε μέρα έκκληση για ψήφο στο Ναι.

Το Αριστερό Μπλοκ έκανε μια εντυπωσιακή εκστρατεία. Όχι μόνο ήμασταν οι πρώτοι που το 2003 προβάλαμε το αίτημα για δημοψήφισμα αλλά επίσης ψηφίσαμε τον Οκτώβρη στο κοινοβούλιο υπέρ της πρότασης του Σοσιαλιστικού Κόμματος για νέο δημοψήφισμα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα είχε ψηφίσει κατά, λέγοντας ότι γι' αυτό το θέμα πρέπει να αποφασίσει το κοινοβούλιο που η αριστερά έχει την πλειοψηφία.

Απλώσαμε την καμπάνια μας από το Βορρά μέχρι το Νότο, αλλά ρίξαμε το μεγαλύτερο βάρος στις περιφέρειες που είχαν ψηφίσει Όχι το 1998. Επίσης επικεντρώσαμε την εκστρατεία μας στο πόσο απαράδεκτο είναι να σέρνονται γυναίκες στα δικαστήρια. Η καμπάνια του Όχι δεν είχε ν' απαντήσει τίποτα παρόλο που την τελευταία βδομάδα προσπάθησαν να πλασάρουν μια πρόταση σύμφωνα με την οποία οι γυναίκες που κάνουν αμβλώσεις δεν θα διώκονται αλλά η αμβλώση θα εξακολουθεί να είναι ποινικό αδίκημα!

Για όλους όσους συμμετείχαν στην εκστρατεία του Ναι -πολιτικά κόμματα, κινήματα ή απλά άτομα- είναι μια αξέχαστη μέρα. Ξέρουμε ότι ήμασταν κομμάτι μιας βαθιάς αλλαγής κι είμαστε περήφανοι γι' αυτό.

Alda Sousa, Αριστερό Μπλοκ, Πορτογαλία

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι' αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα
Διεύθυνση.....
Πόλη
Τηλέφωνο
Σωματείο - Σύλλογος.....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

Καμπάνια ενάντια στην ανοθεώρηση του Άρθρου 16

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 26ο Δημοτικό Σχολείο (Λήμνου & Καυκάσου) 7.30μμ (Σύσκεψη)

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 Αμφιθέατρο Πειραματικού Γυμνασίου (Π.Κυριακού & Τσόχα) 7μμ Ομιλητές από την Β' ΕΛΜΕ, Α' Σύλλογος Δασκάλων, ΠΟΣΔΕΠ, φοιτητικές καταλήψεις

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 Πνευματικό Κέντρο «Γιάννης Ρίτσος» 7μμ (Κουντουριώτου & Δημαρχείου) Ομιλητές: Παντελής Βαϊνός, Πρόεδρος Συλλόγου Δασκάλων Αιγιάλεω Χάρης Δημητρίου, Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων Αιγιάλεω

Γωγώ Κανελλοπούλου, Πρόεδρος Β' ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής Πέτρος Κωνσταντίνου, Συντονιστής Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Νεκτάριος Δαργάκης, Κατάληψη Παντείου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 16ο Δημοτικό Σχολείο 7μμ (Σύσκεψη) Σύλλογος Δασκάλων, τοπικοί φορείς Πετρούπολης, Αγ.Αναργύρων, Καματερού

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 Γραφεία Συλλόγου Δασκάλων «Προμηθέας» 8.30μμ (Σύσκεψη)

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/2 Σχολείο Αγ.Νικολάου 7.30μμ (Σύσκεψη)

ΔΥΤΙΚΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15/2 Πολιτιστικό

Κέντρο Πολύχνης 7μμ (Σύσκεψη)

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Πνευματικό Κέντρο Αγ.Φανουρίου 7μμ Ομιλητές: Νίκος Μπαλαβιδάς, ΠΟΣΔΕΠ Εκπρόσωποι από τον Σύλλογο Δασκάλων, ΕΛΜΕ, φοιτητικές καταλήψεις

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Συνεδριακό Κέντρο 6.30μμ Εκπρόσωποι από τον Σύλλογο Δασκάλων, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ, φοιτητικές καταλήψεις

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Παλαιό Δημαρχείο 7.30μμ Εκπρόσωποι από τον Σύλλογο Δασκάλων, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ, φοιτητικές καταλήψεις

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Ομιλητές εκπρόσωποι από Σύλλογο Δασκάλων, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ, φοιτητικές καταλήψεις

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/2 20ο Δημοτικό Σχολείο Κερασινίου 6.30μμ (Σύσκεψη)

ΠΙΚΕΤΟΦΟΡΙΕΣ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΡΙΤΗ 20/2 Πετρούπολεως 7μμ

ΙΛΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ 20/2 κεντρική πλατεία 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΡΙΤΗ 20/2 7μμ

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/2 πλ. Εσταυρωμένου - ΑΙΓΑΛΕΩ 6μμ

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ www.stop-the-war.gr

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2

ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ

17 Μάρτη. Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/2

Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 6μμ

17 Μάρτη Πανελλαδικός

Αντιπολεμικός Συναγερμός

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/3 8μμ

Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/3

Καφέ Κιβωτός 6μμ

17 Μάρτη. Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/3 6.30μμ

Εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα και πόλεμος Βιβλιοπαρουσίαση: Η Αλγερινή επανάσταση του Δημήτρη Λιβιεράτου

ΚΥΨΕΛΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/3 καφέ Γρηγόρης 5μμ

Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/3 Ξυλοτεχνία (Παρασκευοπούλου) 6μμ

Η κλιμάκωση του Μπους στο Ιράκ και η επίθεση στις δημοκρατικές ελευθερίες στην Ελλάδα

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5/3 7μμ

Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5/3 Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/3 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3 Παλαιό Δημαρχείο 7.30μμ

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

Η αναθεώρηση του Αρθρου 16 βούλιαξε.

Μπορούμε να βουλιάσουμε μαζί και την «ατζέντα» Καραμανλή;

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Βιοτεχνικό Επιμελητήριο (Καραϊσκού 111) 7μμ Ομιλητές: Βασίλης Αρβανίτης, Πρόεδρος Δ.Σ Δασκάλων Κορυδαλλού Γιάννης Σηφρακάκης

Εκπρόσωποι από την ΕΛΜΕ Πειραιά και το Εργατικό Κέντρο

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/2 6.30μμ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/2 ΑΣΟΕΕ 7μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/2

Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ

ΧΑΝΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/3 7.30μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 καφέ πνυνο 7.30μμ

90 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση

Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2

Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7μμ

Πώς οργανώνουμε την συνέχεια ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16

Ομιλητής: Γιώργος Πίτας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 15/2 info καφέ 7μμ

90 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση

Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/2 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Γιατί χρειάζομαστε επαναστατικό κόμμα;

Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/2 Πολιτιστικός Σύλλογος 7μμ

Σομαλία: Ο πόλεμος του Μπους

απλώνεται στην Αφρική

Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΧΑΝΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/2 καφέ Ψυχαγωγίο

(παλιά Πόλη) 6.30μμ

Κλιματική αλλαγή και καταστροφή του

περιβάλλοντος. Υπάρχει λύση;

Ομιλητές: Γιώργος Βλοντάκης,

Οικολογική Πρωτοβουλία Χανίων

Δήμητρα Κυρίλλου, Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 7μμ

Αντόνιο Γκράμσι

Ομιλητής: Ηλίας Γιαννόπουλος

Στις σχολές...

ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2

Αίθουσα 3 (2ος όροφος) 1.30μμ

Οι επαναστατικές ιδέες του Μαρξ

Ομιλητές: Μαρία Στύλλου, Μανώλης

Κουντούρης, Καθηγητής

ΠΑΝΤΕΙΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/2

Αμφιθέατρο Σ.Καράγιωργα 4μμ

Ρόζα Λούξεμπουργκ:

Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση;

Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/2 Αίθριο 2μμ

Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική Απεργία,

Κόμμα και Συνδικάτα

Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΑΘΗΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/2 2μμ

Ρόζα Λούξεμπουργκ:

Μαζική Απεργία, Κόμμα και Συνδικάτα

Ομιλητές: Γιώργος Μπλιάτσιος, ΠΑΣΠ

Χρήστος Κιούπης

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές

www.genoa2001.org

ΤΕΙ ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 Αμφιθέατρο Νίκος Τεμπονέρας 6μμ

Οι εξελίξεις στην Βενεζουέλα μετά την νίκη του Τσάβες στις εκλογές

Προβολή ντοκιμαντέρ: «The revolution will not be televised»

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2 Μικρό Αίθριο 6μμ

Κάτω η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το φοιτητικό κίνημα παλεύει για την ανατροπή της

Ομιλητές: Στέλιος Μιχαηλίδης, Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

Σεραφεύμ Ρίζος, Δ.Σ Δασκάλων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΡΙΤΗ 20/2 Κέντρο Νέων 7μμ

Τέρμα στις επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας:

Άρθρο 16, Νόμος -Πλαίσιο, Πόλεμος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 στο καράβι 10μμ

Ο Μάρς του '68

No 755 εργατική αλληλεγγυη

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 15/2

Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Παλιά πόλη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/2

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός ΜΕΤΡΟ 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαϊμαντά 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ my Market 7μμ
ΠΕΡΑΜΑ πλ.Ηρώων 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός ΜΕΤΡΟ Φιξ 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/2

ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδορίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 12.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιάβωση 11πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ πλατεία ΗΣΑΠ 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δελφολάνη 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μες
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μαρινόπουλος 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτή

“Επενδύσεις”, σκάνδαλα, κερδοσκοπία

Το τρελοκομείο του ελληνικού καπιταλισμού

Σκάνδαλα είναι, δίχως αμφιβολία, και οι τέσσερις υποθέσεις που κατήγγειλε την περασμένη βδομάδα στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου το ΠΑΣΟΚ. Οι εξαγορές της Εθνικής Τράπεζας -η αγορά της τουρκικής τράπεζας Finansbank και της άγνωστης ελληνικής Π&Κ Χρηματοπιστηρική- σίγουρα “βρωμάνε”. Και το ίδιο ακριβώς ισχύει και για την εξαγορά της αλυσίδας καταστημάτων κινητής τηλεφωνίας Γερμανός από την Cosmote και για την “τοποθέτηση” των 767 εκατομμυρίων ευρώ -ενός υπερόγκου ποσού που αντιστοιχεί στο 60% του μετοχικού της κεφάλαιου- από την Αγροτική Τράπεζα σε διεθνή Hedge Funds.

Το σκάνδαλο, όμως, δεν περιορίζεται απλά και μόνο στο ότι “όποτε ήταν να αγοραστεί κάτι, αγοράζοταν στην υψηλότερη δυνατή τιμή και όποτε ήταν να πωληθεί κάτι, επωλείτο στη χαμηλότερη δυνατή τιμή”, όπως κατήγγειλε στον εισαγγελέα ο Πέτρος Ευθυμίου. Το πραγματικό σκάνδαλο δεν είναι απλά και μόνο η ανικανότητα -και ίσως και η διαφθορά- της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Το πρόβλημα δεν περιορίζεται σε έναν “κακό και ύποπτο διαχειριστή” που διασπαθίζει με ζημιολύγες και πιθανόν παράνομες συναλλαγές την δημόσια περιουσία.

Το πραγματικό σκάνδαλο είναι η βύθιση ολόκληρου του ελληνικού καπιταλισμού -ιδιωτικού και δημόσιου τομέα μαζί- όλο και πιο βαθιά στον στρόβιλο της διεθνούς κερδοσκοπίας, σε έναν στρόβιλο φανταστικών κερδών για τους καπιταλιστές και εξίσου φανταστικής μίζεριας και κινδύνων για τους απλούς ανθρώπους.

Διαστάσεις

Η διεθνής κερδοσκοπία έχει πάρει τόσο τρομαχτικές διαστάσεις που έχουν αναγκάσει ακόμα και τις ίδιες τις κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων να αναζητούν τρόπους ελέγχου και προστασίας της παγκόσμιας οικονομίας από τους κινδύνους της.

Η τελευταία σύνοδος των υπουργών Οικονομικών των G7, των επτά πλουσιότερων χωρών του πλανήτη που έγινε την περασμένη βδομάδα στο Εσσεν της Γερμανίας, είχε σαν κεντρικό θέμα την δραστηριότητα των Hedge Funds, των διαβόητων κερδοσκοπικών κεφαλαίων που διαχειρίζονται σήμερα ένα βουνό από χρήματα, μετοχές, ομόλογα και χρηματοπιστηρικά παράγωγα που υπερβαίνει σε αξία το ένα τρισεκατομύριο δολάρια. Το ποσό, που είναι συγκρίσιμο με το ΑΕΠ του Καναδά, της Ιταλίας, της Γαλλίας και της Βρετανίας, είναι τόσο μεγάλο που ανάγκασε την κυβέρνηση της Μέρκελ να προτείνει, πριν από μερικές βδομάδες, μέτρα για την αύξηση της “διαφάνειας” στις συναλλαγές τους. Η επίσημη ανακοίνωση της συνόδου, που αποδέχτηκε ουσιαστικά τις γερμανικές προτάσεις, κάνει λόγο για “συστημικούς και λειτουργικούς κινδύνους” από τις δραστηριότητες των Hedge Funds “που πρέπει να μας θέσουν σε επαγρύπνηση”.

Τα Hedge Funds έγιναν για πρώτη φορά διάσημα την “Μαύρη Τετάρτη”, στις 16 Σεπτεμβρίου του 1992, όταν το Quantum Fund του Τζορτζ Σόρος κέρδισε πάνω από 1 δισεκατομύριο δολάρια σε μια μέρα, στοιχηματίζοντας στην πτώση της τιμής της βρετανικής λίρας.

Το στοιχείο είναι η καρδιά των Hedge Funds. Από πρώτη άποψη η λειτουργία τους δεν διαφέρει και πολύ από τα κλασσικά παιχνίδια των σπε-

Από την τελευταία απεργία στον ΟΤΕ. Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να σταματήσει τις αρπαχτές των επενδυτών

κουλαδóρων του χρηματιστήριου: αγοράζουν μετοχές, χρεώγραφα ή συμβόλαια προμήθειας πετρελαίου, σιτηρών και μετάλλων με την προσδοκία ότι θα καταφέρουν να τα πουλήσουν λίγο ακριβότερα λίγες μέρες αργότερα. Εκεί που διαφέρουν από τους κοινούς σπεκουλαδóρους είναι στο μέγεθος των κεφαλαίων που μπορούν να κινητοποιήσουν. Αντί να περιμένουν απλά να τα ευνοήσει η τύχη, τα Hedge Funds χρησιμοποιούν την οικονομική τους δύναμη για να σπρώξουν τις τιμές στην κατεύθυνση που θέλουν.

Τον Σεπτέμβριο του 1992 η βρετανική στερλίνα βρισκόταν κάτω από μεγάλη πίεση και η Κεντρική Τράπεζα της Αγγλίας πάλευε με νύχια και με δόντια, αγοράζοντας η ίδια τις στερλίνες που έβγαιναν στις χρηματαγορές στην ονομαστική τους τιμή για να μην αφήσει την ισοτιμία της να κατρακυλήσει. Ο Σόρος άρχισε να δανειζεται καθημερινά εκατοντάδες εκατομμύρια στερλίνες από τις βρετανικές τράπεζες και να τις “πουλάει” (να τις ανταλλάσσει με δολάρια ουσιαστικά) αυθημερόν στις διεθνείς χρηματαγορές. Στην πραγματικότητα δανειζόταν, με την μεσολάβηση των εμπορικών τραπεζών, στερλίνες από την Κεντρική Τράπεζα της Αγγλίας και ύστερα την ανάγκαζε να τις ξαναπάρει πίσω και να τις ανταλλάξει με δολάρια. Υστερα από λίγες μέρες τα θησαυροφυλάκια της Κεντρικής Τράπεζας της Αγγλίας είχαν στερέψει από συνάλλαγμα, η στερλίνα υποτιμήθηκε και ο Σόρος βρέθηκε με ένα βουνό από καταθέσεις και χρέη -μόνο που οι καταθέσεις του ήταν σε δολάρια και τα χρέη σε υποτιμημένες βρετανικές στερλίνες. Η διαφορά, το κέρδος του δηλαδή, ξεπερνούσε το ένα δισ. δολάρια!

Μέσα στα δεκαπέντε χρόνια που έχουν περάσει από τότε, τα Hedge Funds έχουν πολλαπλασιαστεί και η κερδοσκοπία έχει γίνει η αγαπημένη δραστηριότητα όχι μόνο των μεγάλων τραπεζών αλλά και όλων των μεγάλων επιχειρήσεων. Και αυτό δεν είναι καθόλου παράξενο: σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το 2003 η μέση απόδοση των Hedge Funds έφτασε στο 21% -σε μια χρονιά όπου τα επιτόκια του δολαρίου, του ευρώ και του Γιεν ήταν κάτω από 4% και οι αποδόσεις της βιο-

μηχανίας “απογοητευτικές”. Το μέγεθος -αλλά και η απειλή- από αυτή την ραγδαία εξάπλωση της κερδοσκοπίας φάνηκε το καλοκαίρι του 1998 με την αναγκαστική διάσωση από την επικείμενη χρεωκοπία του LTCM, ενός κερδοσκοπικού κεφαλαίου που ειδικευόταν στα ομόλογα του αμερικανικού δημοσίου. Η “εκλεκτή” πελατεία του LTCM, που βρέθηκε με μια “μαύρη τρύπα” 4.6 δισεκατομμυρίων δολαρίων, περιλάμβανε ανάμεσα σε δεκάδες μεγάλες τράπεζες και βιομηχανίες και την Κεντρική Τράπεζα της Ιταλίας -έναν οργανισμό που υποτίθεται ότι έχει σαν αποστολή την διατήρηση της νομισματικής σταθερότητας! Η χιονοστιβάδα μιας τόσο μεγάλης χρεωκοπίας ήταν τόσο επικίνδυνη που ανάγκασε τον Αλαν Γρίνσπαν, τον τότε διοικητή της FED (Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ) να απαιτήσει από το τραπεζικό σύστημα των ΗΠΑ να την διασώσει, καλύπτοντας το ίδιο τις ζημιές.

Η υπόθεση της TIM

Το κύριο χαρακτηριστικό της κερδοσκοπίας είναι η ταχύτητα. Τα Hedge Funds πέφτουν, με μια νύχτα, σαν τα κοράκια στις “ευκαιρίες” -επενδύοντας με μιας εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια για την αγορά μετοχών και χρεωγράφων ή την εξαγορά μιας εταιρίας- και εξαφανίζονται αστραπιαία μόλις καταφέρουν να πάρουν, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τα κέρδη που επιδιώκαν, αφήνοντας πίσω τους συχνά συντρίμια. Η ξαφνική αποχώρηση των κερδοσκοπικών κεφαλαίων από την νοτιοανατολική Ασία το φθινόπωρο του 1997 έσπρωξε τις “Τίγρεις του Ειρηνικού” στο χείλος της χρεωκοπίας, βυθίζοντας ξαφνικά, για χρόνια, εκατομμύρια εργαζόμενους στην ανεργία, την φτώχεια ακόμα και την πείνα.

Για την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όμως, η προσέλκυση της διεθνούς κερδοσκοπίας είναι “εθνικός στόχος”. Τα κερδοσκοπικά κεφάλαια που ρέουν τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας βαφτίζονται από τον Καραμανλή και τον Αλογοσκούφη “ξένες επενδύσεις”.

Η ελληνική οικονομία έχει γίνει, για την διεθνή κερδοσκοπία, ένας από τους αγαπημένους προο-

ρισμούς. Η “ατζέντα Καραμανλή” -με τις υποσχέσεις για έναν ακόμα γύρο νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων και το ξεπούλημα όχι μόνο των υπολειμμάτων των ΔΕΚΟ αλλά και της παιδείας και των δασών και του περιβάλλοντος στους ιδιώτες, έχει γίνει ένας από τους αγαπημένους προορισμούς για τα Hedge Funds και τους πάσης φύσης κερδοσκόπους. Και πως να μην είναι: υπάρχει καλύτερη εγγύηση για ένα μεγάλο, εύκολο και γρήγορο κέρδος;

Τις μέρες αυτές οι οικονομικές στήλες των εφημερίδων έχουν αφιερώσει πολλά και μεγάλα άρθρα στην υπόθεση της TIM που εξαγοράστηκε πρόσφατα από τον Ναγκίμπ Σαουίρις, έναν Αιγύπτιο μεγιστάνα που “ειδικεύεται” τα τελευταία χρόνια στον ανερχόμενο κλάδο των τηλεπικοινωνιών. Ο Σαουίρις ελέγχει ήδη, μέσω της ιταλικής Wind την οποία έχει εξαγοράσει, το 50% της Tellas, της εταιρείας σταθερής τηλεφωνίας που ίδρυσε πριν από μερικά χρόνια η ΔΕΗ. Η Orascom, η εταιρεία του, είναι πλέον η μεγαλύτερη εταιρεία τηλεπικοινωνιών στην Μέση Ανατολή. Μαζί με την TIM εξαγόρασε και την Q-Telecom, την τέταρτη εταιρεία κινητής τηλεφωνίας της Ελλάδας. Οι εφημερίδες της περασμένης Κυριακής μιλούσαν για την δημιουργία, πλέον ενός “δεύτερου ΟΤΕ”.

Το τελευταίο, όμως, πράγμα που ενδιαφέρει τον Σαουίρις είναι να φτάσει η τηλεφωνική σύνδεση “και στην τελευταία γωνιά της Ελλάδας” ή να προσφέρει προσιτές τηλεπικοινωνίες στον κόσμο. Αλλά ούτε από τα κέρδη από την λειτουργία της TIM, της Q-Telecom ή της Tellas περιμένει να “αποζημιωθεί” για την επένδυσή του -τα 3.4 δισεκατομμύρια ευρώ που πλήρωσε για να αγοράσει την TIM από τους προηγούμενους ιδιοκτήτες της. Ο στόχος του Σαουίρις είναι απλά να τις ξαναπουλήσει -αφού ανεβάσει πρώτα την τιμή τους ακόμα πιο ψηλά στα ύψη φυσικά.

Οι εφημερίδες μας γέμισαν αυτές τις μέρες με ένα σωρό “πληροφορίες” για τον Σαουίρις -για τις 18 ώρες το 24ωρο που υποτίθεται ότι εργάζεται, για τον 76χρονο “αυτοδημιούργητο” πατέρα του, για την αγάπη του για τις διασκεδάσεις κλπ. Αλλά δεν έγραψαν τίποτα για τους παλιούς ιδιοκτήτες της TIM -την Texas Pacific Group (TPG) και Arax Partners. Πρόκειται για δυο από τα μεγαλύτερα Hedge Funds των ΗΠΑ.

Η σχέση της TPG και της Arax με την TIM ξεκίνησε πριν από δυο χρόνια, με την εξαγορά της από τους αρχικούς της ιδιοκτήτες, την ιταλική Telecom Italia και τους άλλους μετόχους της. Η εξαγορά τους стоίχισε 1,36 δισ. ευρώ. Μόλις την αγόρασαν προχώρησαν σε μια “επαναχρηματοδότηση” από την οποία πήραν αμέσως πίσω το αρχικό τους κεφάλαιο. Μια δεύτερη “επαναχρηματοδότηση” τον περασμένο Δεκέμβριο -μετά από μια πρώτη αποτυχημένη απόπειρα πώλησής της- απέφερε στην TPG και την Arax ένα ποσό διπλάσιο από το αρχικό τίμημα. Μέσα σε δυο χρόνια κατάφεραν, όπως γράφει η εφημερίδα Financial Times, “να εισπράξουν ένα ποσό τριπλάσιο σχεδόν από την αρχική τους επένδυση”. Και ύστερα την πούλησαν -δυόμιση, σχεδόν φορές, πιο ακριβά από ότι την είχαν αγοράσει. Φυσικά οι εργαζόμενοι δεν πήραν ούτε ένα σεντς. Και το δίκτυο της TIM, δεν επεκτάθηκε ούτε κατά ένα μέτρο μέσα σε αυτά τα δυο χρόνια.

Ο Αλογοσκούφης και ο Καραμανλής τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση. Μετά την “επιτυχία” της TIM οι προοπτικές για την προσέλκυση “στρατηγικού επενδυτή” -ενός κερδοσκόπου, με άλλα λόγια- για τον ΟΤΕ διαγράφονται σίγουρα “λαμπρές”. Το μόνο που χρειάζεται είναι να συνεχίσουν οι εργαζόμενοι να δουλεύουν σκληρά, με μηδαμινές αυξήσεις έτσι ώστε τα “οικονομικά στοιχεία” να είναι ελκυστικά. Και τα συνδικάτα να μην τρομοκρατούν τους επενδυτές με άσκοπες απεργίες και διαδηλώσεις. Αλλιώς τίθεται θέμα σταματήσουν τον εκσυγχρονισμό, την ανάπτυξη και την πρόοδο;

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Απεργιακό κύμα

Ενα μεγάλο απεργιακό κύμα στην Αίγυπτο αμφισβητεί την νεοφιλελεύθερη δικτατορία του Χόσνι Μουμπάρακ και δείχνει τη δύναμη που μπορεί να φέρει την αλλαγή σε όλη τη Μέση Ανατολή. Ο Χοσάμ ελ Χαμαήαβι, Αιγύπτιος σοσιαλιστής, περιγράφει αυτές τις μάχες.

■ **εκίνησε στο μεγαλύτερο εργοστάσιο της Αιγύπτου τον Δεκέμβριο, όταν 27.000 κλωστοϋφαντουργοί κατέβηκαν σε απεργία. Μετά απλώθηκε στις άλλες κλωστοϋφαντουργίες στο Δέλτα του Νείλου και στο Κάιρο. Το μεγαλύτερο απεργιακό κύμα στην Αίγυπτο εδώ και δεκαετίες απλώνεται σαν πυρκαγιά. Στην ηγεσία του βρίσκεται μια νέα γενιά εργατών οι περισσότεροι 20 με 30 χρονών.**

Τώρα αυτό το κίνημα αμφισβητεί τα συνδικάτα που ελέγχονται από το κράτος, και προβάλλει πολιτικά αιτήματα για δημοκρατία, ενάντια στην διαφθορά και την καταστολή. Συχνά οι απεργίες είναι σύντομες, κερδίζουν τα αιτήματά τους μετά από καταλήψεις, απεργίες πείνας και συγκρούσεις με τις δυνάμεις ασφαλείας. Μόλις τελειώσει μια απεργία ξεσπάει μια άλλη.

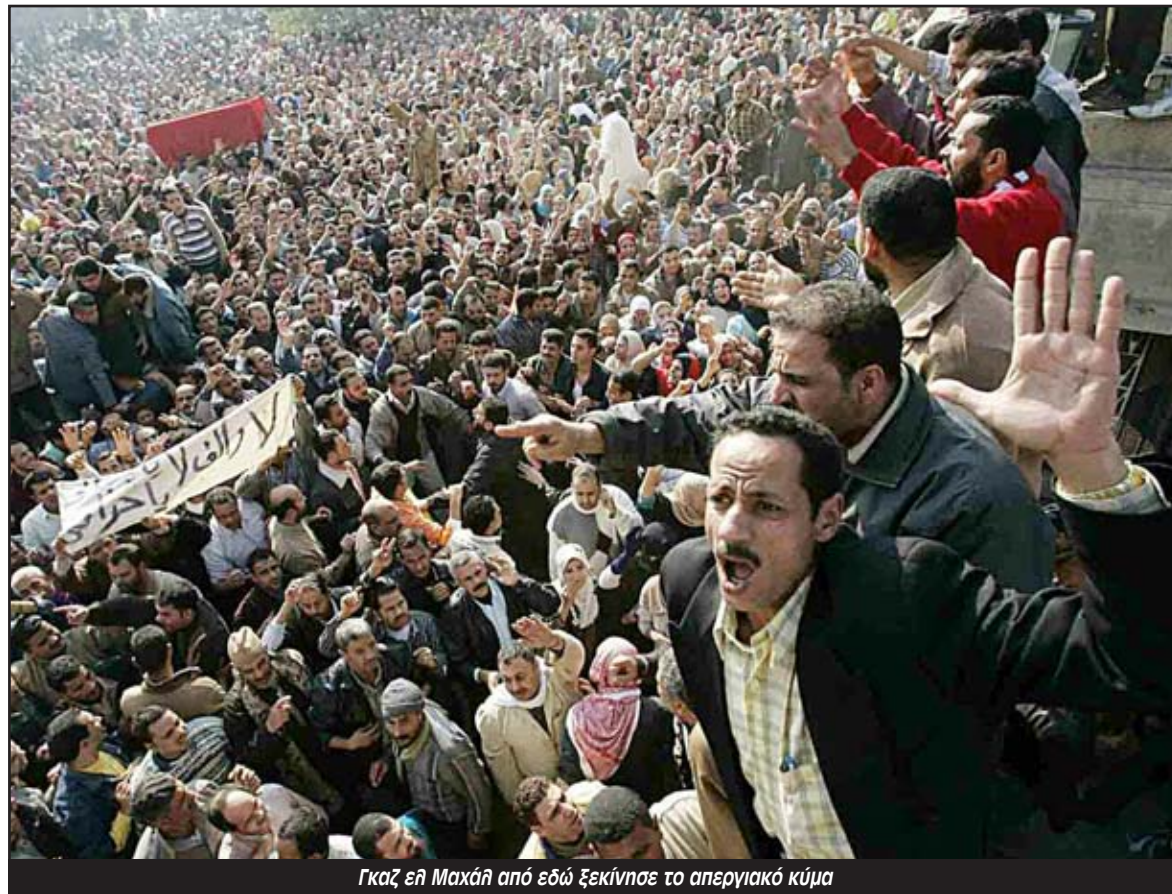
Αυτός είναι ο «χειμώνας της δυσαρέσκειας» της Αιγύπτου. Όπως δήλωσε ο ηγέτης μιας απεργίας, είναι το ξεκίνημα της «επανάστασης των πεινασμένων». Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να ικανοποιήσει πολλά αιτήματα των απεργών την Παρασκευή, είναι μια μεγάλη νίκη.

Το απεργιακό κύμα χτυπάει την «καρδιά» της οικονομικής πολιτικής του δικτάτορα Μουμπάρακ. Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 ο Μουμπάρακ, ένας από τους κυριότερους συμμάχους των ΗΠΑ στην περιοχή, εφαρμόζει νεοφιλελεύθερες πολιτικές που τις στηρίζει η σιδερένια πυγμή του κράτους.

Αυτές οι πολιτικές αντί να δώσουν ώθηση στην οικονομία της χώρας, έχουν προκαλέσει άνοδο των τιμών, πτώση των μισθών, και περικοπές στο ήδη περιορισμένο κράτος πρόνοιας, κάνοντας ακόμα πιο σκληρή τη ζωή για τον φτωχό πληθυσμό. Το αιγυπτιακό νόμισμα έχει χάσει την μισή αξία του ενώ το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων έχει προκαλέσει το κλείσιμο πολλών εργοστασίων.

Ανεπηρέαστος από αυτή την οικονομική καταστροφή ο Μουμπάρακ ανακοίνωσε στις 26 Γενάρη ότι θα κάνει 34 αλλαγές στο Σύνταγμα, οι οποίες θα καταστρέψουν τα όποια κέρδη είχαν οι εργάτες στις δεκαετίες του '50 και του '60. Ο Μουμπάρακ ανακοίνωσε ότι αυτές οι αλλαγές όχι μόνο «θα απαλλάξουν την Αίγυπτο από τις σοσιαλιστικές αρχές του '60, αλλά και θα δημιουργήσουν ένα πιο φιλικό περιβάλλον για τις ξένες επενδύσεις.»

Οι οικονομικές πολιτικές θα συνοδευτούν με περιορισμένες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Αλλά κι αυτές, όπως και το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα, είναι οφθαλμαπάτη. Ο Μουμπάρακ από τη μια κάνει περιορισμένες παραχωρήσεις και από την άλλη συγκεντρώνει

Γκαζ ελ Μαχάλ από εδώ ξεκίνησε το απεργιακό κύμα

και περισσότερη εξουσία στα δικά του χέρια.

Μετά από αυτή την ομιλία τα αφεντικά αποφάσισαν να δοκιμάσουν την αποφασιστικότητα των εργατών. Η πρώτη μάχη αυτού του πολέμου είχε ήδη διεξαχθεί στο Μαχάλ ελ Κούμπρα. Στις αρχές του Δεκέμβρη οι εργάτες της κλωστοϋφαντουργίας στο Γκαζ ελ Μαχάλ στα βόρεια του Καΐρου ανακάλυψαν ότι τους είχαν περικόψει το επίδομα αξίας δυο μηνιάτικων.

Βάρδια

Όταν οι σοκαρισμένοι εργάτες έκαναν διάβημα στην εργοδοσία και το «επίσημο» συνδικάτο, τους είπαν ότι το επίδομα –που συμπληρώνει το πενήνχρο μηνιαίο των 30 ευρώ- θα πληρωθεί μόνο στους δημόσιους υπάλληλους. Κάποιοι αγωνιστές έπεισαν την πρωινή βάρδια να κατέβει σε απεργία. Όπως έφταναν οι υπόλοιπες βάρδιες στις πύλες, ψήφιζαν την συμμετοχή τους. Μια τεράστια συγκέντρωση 20.000 εργατών κατέλαβε το κέντρο της πόλης και μετά από μια σύντομη σύγκρουση έδωσε την αστυνομία.

Μαζικές συγκεντρώσεις και θαρετές ομιλίες επί πέντε συνεχείς μέρες έσπασαν το κλίμα του φόβου που σκέπαζε την πόλη. Όταν τα νέα της απεργίας έφτασαν στο Κάιρο οι εργοστασιάρχες αποφάσισαν να υποχωρήσουν και συμφώνησαν να δώσουν το επίδομα ίσο με μεροκάματα 45 ημερών. Οι εργάτες

αποδέχτηκαν το συμβιβασμό και επέστρεψαν στις δουλειές τους.

Η απεργία στο Γκαζ ελ Μαχάλ συγκίνησε πολλές γενιές εργατών της Αιγύπτου. Στις δεκαετίες του 1940 και του 1950 το εργοστάσιο είχε βρεθεί στην καρδιά της επανάστασης. Η ελίτ που κυβερνάει την Αίγυπτο τρέμει αυτόν τον συμβολισμό. Το 1984 και το 1994 οι δυνάμεις ασφαλείας πλημμύρισαν την πόλη για να συντρίψουν απεργίες –ανοίγοντας πυρ στους εργάτες και τις οικογένειές τους.

Τα νέα της απεργίας στο Γκαζ ελ Μαχάλ άρχισαν να απλώνονται σιγά-σιγά στα εργοστάσια στο Δέλτα του Νείλου. Την Πέμπτη 30 Γενάρη, 14.000 κλωστοϋφαντουργοί στο εργοστάσιο Καφρ ελ Νταβάρ κατέβηκαν σε απεργία απαιτώντας μια παρόμοια συμφωνία. Την Κυριακή η απεργία είχε ήδη μετατραπεί σε κατάληψη. Αυτή η απεργία θα ήταν ένα τεστ για το «ηθικό» της κυβέρνησης και για την αποφασιστικότητα των εργατών.

Εκείνη τη Κυριακή τη νύχτα, ο υπεύθυνος ασφαλείας του εργοστασίου προσπάθησε να διαπραγματευτεί με τους εργάτες αλλά εκδιώχθηκε. Το επόμενο πρωί τραμπούκοι της Κρατικής Ασφάλειας κατέλαβαν τρεις πύλες του εργοστασίου παγιδεύοντας στο εσωτερικό του 8.000 εργάτες.

Εξω από τις πύλες 2.000 άτομα, κυρίως εργάτριες, βρέθηκαν αντιμέτωπες με τις ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας προσπαθώντας να εφοδιάσουν το εργοστάσιο με τρόφιμα. Η σύγκρουση

μετατράπηκε σε μια μεγάλη διαδήλωση. Σύντομα, η απεργία απλώθηκε σε δυο ακόμα εργοστάσια της πόλης. Στο εργοστάσιο Αρτιφισιάλ Σιλκ η διεύθυνση ικανοποίησε αμέσως τα αιτήματα των εργατών ενώ στο ελ Μπέντα τα αφεντικά πρόσφεραν ένα επίδομα 21 ημερών. Κάποιοι εργάτες αποδέχτηκαν την προσφορά και γύρισαν στις δουλειές τους και κάποιοι άλλοι συνέχισαν την απεργία.

Ενώ η διαδήλωση στο Καφρ ελ Νταβάρ μεγάλωνε σε όγκο, άρχισαν να έρχονται τα νέα ότι μια παρόμοια απεργία στη Ζέφτα, κοντά στην Αλεξάνδρεια, είχε νικήσει. Ενθουσιασμένοι εργάτες άρχισαν να διαδηλώνουν από εργοστάσιο σε εργοστάσιο για να γιορτάσουν την νίκη.

Μια ανακοίνωση από την Συντονιστική Επιτροπή Εργατών στη πόλη, έλεγε ότι: «Οι εργάτες έβγαλαν έναν επικήδειο για την εργοδοσία και την επίσημη συνδικαλιστική επιτροπή και φώναζαν συνθήματα που απαιτούσαν το επίδομα των 45 ημερών. Μόλις έμαθαν τα νέα της νίκης των συναδέλφων τους στη Ζέφτα πανηγύρισαν φωνάζοντας 'Απεργία μέχρι το θάνατο! Απεργία μέχρι να πληρωθούμε!'»

Οι εργάτες στη Ζέφτα κατέβηκαν σε απεργία μόλις τους είπαν ότι θα πάρουν επίδομα μόνο 21 ημερών. Η διεύθυνση έδωσε εντολή στην ασφάλεια του εργοστασίου να βάλουν μπρος τα μηχανήματα αλλά αναγκάστηκαν να

υποχωρήσουν όταν οι εργάτες απείλησαν «να κλιμακώσουν τη διαμαρτυρία.»

Τα χειρότερα δεν είχαν έρθει ακόμα για τα αφεντικά. Επιστρέφοντας στη δουλειά οι εργάτες της Ζέφτα είπαν στην εργοδοσία ότι έχει μια βδομάδα διορία να επεκτείνει τη συμφωνία και στο άλλο εργοστάσιο της εταιρείας στη πόλη Τάντα, αλλιώς θα έκαναν ξανά κατάληψη στο εργοστάσιο.

Οι εργάτες στο Γκαζ Σεμπέν ελ Κομ, βρήκαν την ευκαιρία να παλέψουν ενάντια στη συμφωνία ιδιωτικοποίησης του εργοστασίου. Τρεις χιλιάδες από τους 4.000 συνολικά κλωστοϋφαντουργούς κατέλαβαν το εργοστάσιο τη μέρα που θα αναλάμβαναν οι νέοι Ινδοί ιδιοκτήτες. Για να προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση είχαν μπει στόχοι αύξησης της παραγωγικότητας και στους εργάτες είχαν υποσχεθεί ένα μπόνους 140 μεροκάματων για να τους πιάσουν. Οι νέοι ιδιοκτήτες ανακοίνωσαν ότι δεν δεσμεύονται από την προηγούμενη συμφωνία και πρόσφεραν ένα μπόνους 45 μεροκάματων σαν «δάνειο». Εξαργυρώνοντας εργάτες κατέλαβαν το εργοστάσιο απαγορεύοντας στους νέους μηχανικούς να επιθεωρήσουν τα μηχανήματα. Εκατό απ' αυτούς ξεκίνησαν απεργία πείνας.

Νέα

Καθώς τα νέα των απεργιών απλώνονταν στη χώρα νέες ομάδες εργατών άρχισαν να μπαίνουν στη δράση. Οι εργάτες στην εταιρεία πουλερικών του Καΐρου κατέβηκαν σε απεργία απαιτώντας αυξήσεις στους μισθούς και βελτίωση συνθηκών εργασίας, όπως ανθυγιεινό επίδομα για το κίνδυνο από την γρίπη των πουλερικών. Όταν η εταιρεία αρνήθηκε να ικανοποιήσει τα αιτήματα, μπήκαν στην απεργία και οι εργάτες στις φάρμες της επιχείρησης όπως και οι εργάτες του εργοστασίου πτηνοτροφών.

Την επόμενη μέρα κατέβηκαν σε απεργία οι οδηγοί των φορτηγών όταν έμαθαν ότι η κυβέρνηση είχε τετραπλασιάσει τα διόδια. Εργάτες των λατομείων ενώθηκαν με τους οδηγούς μόλις έμαθαν ότι τα ΜΑΤ είχαν ξεκινήσει για να επιτεθούν. Μέχρι το απόγευμα η κυβέρνηση είχε ανακαλέσει τις αυξήσεις στα διόδια.

Η απεργία των οδηγών φορτηγών ξέσπασε λίγο μετά την σχεδόν πανεθνική απεργία των σιδηροδρομικών και μια μεγάλη απεργία σε νοσοκομείο του Καΐρου.

Η νίκη της μιας απεργίας τροφοδοτούσε την αυτοπεποίθηση άλλων ομάδων εργατών και η μαχητικότητα μεταδιδόταν από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα. Οι απεργίες είναι μια ανοιχτή αμφισβήτηση του καθεστώτος. Τα περιορισμένα οικονομικά αιτήματα μετατρέπονται σε πολιτικά αιτήματα.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΖΕΖΑ

Στάση εργασίας

Σε τετράωρη στάση εργασίας κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι στο Λεκανοπέδιο Αττικής την Τετάρτη 14 Φλεβάρη. Η στάση εργασίας θα ξεκινήσει στις 11.00 και θα τελειώσει με το πέρας της εργασίας. Το ΔΣ του Συλλόγου των Εργαζόμενων καλεί όλους τους απεργούς να βρεθούν στα δικαστήρια της Ευελπίδων στις 11.30 το πρωί όπου θα εκδικάζονται οι αγωγές που έχει κάνει ο Σύλλογος ενάντια στους νόμους του Αλογοσκούφη που χτυπάνε ασφαλιστικά δικαιώματα και συντάξεις.

Με τους νόμους που 3371/05 και 3455/06 η κυβέρνηση του Καραμανλή έδωσε τη δυνατότητα στη διοίκηση της Εμπορικής για μονομερή και αναγκαστική υπαγωγή των ασφαλισμένων στο ψευτο-ΕΤΑΤ που έχει στήσει για να απαλλάξει τους τραπεζίτες από τα «βάρη» του ασφαλιστικού και στο ΕΤΕΑΜ. Κυβέρνηση και διοίκηση της Εμπορικής θέλουν να ξηλώσουν το ΤΕΑΠΕΤΕ να αυξήσουν κατακόρυφα τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση και να μειώσουν επίσης κατα-

κόρυφα τις ασφαλιστικές εισφορές που πληρώνει η εργοδοσία.

Με τις αγωγές που έχει κάνει ο σύλλογος ζητάει να ακυρωθεί η καταγγελία της σύμβασης που καθορίζει την ίδρυση και τη λειτουργία του ΤΕΑΠΕΤΕ και να συνεχιστεί από την Τράπεζα η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών στο ταμείο, σύμφωνα με το καταστατικό του.

Την άνοιξη του 2005 η απεργία διαρκείας των τραπεζοϋπαλλήλων έβαλε στο «ψυγείο» το νόμο του Αλογοσκούφη. Ήταν ο προάγγελος όλων των μαχών που έχει δώσει από τότε το κίνημα των εργαζόμενων και της νεολαίας. Η επίθεση της κυβέρνησης του Καραμανλή και των «κουμπάρων» της στις τράπεζες έχει βαλτώσει. Ο καλύτερος τρόπος για να μην την αφήσουμε να ξεβαλτώσει είναι ένας νέος γύρος απεργιών στις τράπεζες δίπλα στο κίνημα που έχει κάνει συμπράξη την «ναυαρχίδα» της ατζέντας Καραμανλή, τις «μεταρρυθμίσεις» στην παιδεία. .

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΑΕΙ

Την Πέμπτη 8/2/2007 έγινε προσπάθεια να γίνει εκλογο-απολογιστική Γενική Συνέλευση, η οποία συγκλήθηκε από την απερχόμενη πλειοψηφία του Δ.Σ. του Συλλόγου, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν κινητοποιήσεις, καταλήψεις και πολλές υπηρεσίες του Πανεπιστημίου παραμένουν κλειστές. Ταυτόχρονα, την ίδια ημέρα, με απόφαση της Ομοσπονδίας, είχε προκηρυχθεί στάση εργασίας από τις 11:00 π.μ. έως τη λήξη του ωραρίου και συμμετοχή στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο.

Επιπλέον, η αποπειραθείσα εκλογο-απολογιστική Γ.Σ. δεν πληρούσε δύο κρίσιμες προϋποθέσεις του Καταστατικού του Συλλόγου καθώς και του νόμου που διέπει τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, προκειμένου να συγκροτηθεί ως σώμα:

Κανένα μέλος του Συλλόγου δεν ήταν ταμειακά τακτοποιημένο, όπως προς έκπληξη όλων, ανακοίνωσε, μετά από σχετική ερώτηση, ο Ταμίας του απερχόμενου Δ.Σ. κ. Αχιλλέας Βρόντος και η πρόεδρος του Συλλόγου κα. Νάνσυ Μιχοπούλου, μέλος της πλειοψηφούσας παράταξης η οποία διευθύνεται από τον κ. Παν/τη Φωτόπουλο, Γενικό Διευθυντή του Πανεπιστημίου Αθηνών!

Δεν υπήρχε απαρτία (παρουσία 150 περίπου συναδέλφων σε σύνολο 1200 τουλάχιστον μελών του συλλόγου). Σύμφωνα με το καταστατικό, στην πρώτη Γ.Σ. απαιτείται η παρουσία του 1/3 των μελών του (?400 συνάδελφοι).

Η υπόθεση αυτή περιπλέκεται ακόμη περισσότερο δεδομένου ότι είχαν υπάρξει διαβεβαιώσεις από τον Ταμία του Συλλόγου, κατά τη συνεδρίαση του Δ.Σ. την 1/2/2007, με την οποία δρομολογήθηκαν οι διαδικασίες για την αποπειραθείσα Γ.Σ. της 8/2/2007, ότι «όλοι οι συνάδελφοι εί-

ναι ταμειακά τακτοποιημένοι έως 31/12/2006», ενώ η ίδια ακριβώς διαβεβαίωση μας δόθηκε και πριν από την έναρξη της επιχειρούμενης Γ.Σ, από τον Γραμματέα του απερχόμενου προεδρείου του Συλλόγου και μέλος της πλειοψηφούσας παράταξης, κ. Δημήτρη Σακκάτο.

Διαπιστώνοντας αυτήν την κατάσταση, τέθηκε θέμα νομιμότητας της Γ.Σ. από τις υπογράφουσες παρατάξεις και ανεξάρτητους συνδικαλιστές. Δύο από τα μέλη του Απερχόμενου Δ.Σ. που επρόκειτο να προεδρεύσουν, οι υπογράφωντες το κείμενο και πολλοί συνάδελφοι αποχώρησαμε, μη θέλοντας να νομιμοποιήσουμε με την παρουσία μας αυτές τις αντιδημοκρατικές, αντικαταστατικές, αυταρχικές και πραξικοπηματικές τακτικές.

Γιατί δεν αποδόθηκε από το Μάρτιο του 2006 στο Σύλλογο η παρακρατηθείσα από κάθε συνάδελφο εισφορά των 20 ευρώ από την οικονομική ενίσχυση του ΕΛΚΕ; Γιατί δεν εφαρμόστηκε η σχετική απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου; Γιατί τα μέλη του Δ.Σ. διαβεβαίωναν στις συνεδριάσεις του ΔΣ (1-2-2007 και 5-2-2007) ότι όλοι οι συνάδελφοι είναι οικονομικά τακτοποιημένοι μέχρι 31-12-2006; Πώς θα διενεργηθούν σύννομα οι εκλογές του Συλλόγου, όταν ουδείς είναι ταμειακά τακτοποιημένος και μάλιστα σε κλίμα αδιαφάνειας και διγλωσσίας;

Για όλους αυτούς τους λόγους και με επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματος, καλούμε όλους τους συναδέλφους να περιφρουρήσουν την ενότητά τους και να αγωνιστούν για την αποκατάσταση της δημοκρατικής νομιμότητας και λειτουργίας του Συλλόγου, ώστε ο Σύλλογος να εκπροσωπεί το Διοικητικό Προσωπικό και να προωθεί λύσεις στα προβλήματα και τις διεκδικήσεις του.

Οι εκπρόσωποι των παρατάξεων:

Τριγιάης Ζαχαρίας	ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ-ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΕΝΟΒΑ
Ανθήης Ανδρέας	ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΑΝ/ΜΙΑΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ
Σιώτα Ρούλα	ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
Παπαθανασίου Σωτήρης	Ανεξάρτητος Συνδικαλιστής

*Οι εκλογές του Συλλόγου γίνονται την Παρασκευή 16/2. Η Ιωάννα Λούβρου από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο «Ενωτική Αριστερή Παρέμβαση-Συνεργαζόμενοι Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ»

Κλιματική Αληθινή

Βράζουμε όλοι στο ίδιο καζάνι;

Φαίνεται ότι η κλιματική αλλαγή από περιθωριακό ζήτημα έχει γίνει το κέντρο της προσοχής. Δεν υπάρχει δελτίο ειδήσεων που να θεωρείται ολοκληρωμένο αν δεν περιλαμβάνει και μια ειδηση για ένα σημάδι της παγκόσμιας υπερθέρμανσης.

Γράφει ο Άλεξ Καλλίνικος

Η άποψη που εκφράζεται κατά κόνα είναι ότι όλοι μας είμαστε στην ίδια βάρκα και γι' αυτό όλοι μας πρέπει να βάλουμε το χέρι μας για να σώσουμε τον πλανήτη, είτε ανακυκλώνοντας τα σκουπίδια μας είτε περιορίζοντας τις μετακινήσεις μας στο εξωτερικό. Όμως, μια σειρά ενδείξεις δείχνουν ότι η πραγματική εικόνα είναι πολύ διαφορετική.

Μια από τις πιο «στρυφνές» απ' αυτές τις ενδείξεις είναι ο κατακλυσμός των τεχνικών κριτικών που εξαπολύονται στην επίσημη βρετανική έκθεση για τα οικονομικά της κλιματικής αλλαγής, που συνέθεσε ο Σερ Νίκολας Στερν, ένας υψηλόβαθμος αξιωματούχος του υπουργείου οικονομικών.

Πολλοί οικονομολόγοι επιτέθηκαν στον Στερν επειδή αυτός εγκατέλειψε την στάνταρ υπόθεση της «επίσης» οικονομικής επιστήμης, ότι δηλαδή οι άνθρωποι νιάζουν λιγότερο για το μέλλον απ' ότι για το παρόν. Με βάση αυτή την υπόθεση, οι κριτικοί του Στερν ισχυρίζονται ότι δεν έχει τόσο σημασία μια πιθανή καταστροφή σε πενήντα χρόνια όσο το ότι θα χρειαστεί να ξεδουτούν τώρα τεράστια ποσά για την αποτροπή της.

Ο Στερν αναφέρει τον μαθηματικό και φιλόσοφο Φρανκ Ράμσεϊ ο οποίος υποστηρίζει πως η ιδέα ότι πρέπει να νιαζόμαστε περισσότερο για το παρόν και λιγότερο για το μέλλον είναι «ηθικά μη-υπερασπίσιμη» και δίνει «αδυναμία της φαντασίας». Είναι η φιλοσοφία του βασιλιά Λουδοβίκου 15ου της Γαλλίας, που έδωσε την εξής απάντηση όταν του είπαν για τη δυστυχία που ζούσε ο γαλλικός λαός τον 18ο αιώνα: «Μετά από εμένα, ο κατακλυσμός.»

Λοιπόν, ο κατακλυσμός έρχεται. Το

γεγονός ότι η ιδιαίτερα μετριοπαθής έκθεση του Στερν δέχεται τόσο μεγάλες επιθέσεις, είναι σημάδι ότι πολλοί πλούσιοι δεν θέλουν να πληρώσουν το κόστος για την αποτροπή του είτε μέσω υψηλότερων φόρων είτε με την αλλαγή του τρόπου ζωής τους.

Ο Τόνι Μπλερ που δεν χάνει στιγμή να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των πλούσιων ήταν ιδιαίτερα αντισυμβαλλόμενος αυτής της στάσης, όταν έδινε τις πιο κακώτροπες απαντήσεις στις ερωτήσεις των δημοσιογράφων για το «αποτύπωμα άνθρακα» που άφησαν οι χριστουγεννιάτικες διακοπές της οικογένειας στη Φλόριντα μαζί με ένα πρώην αστέρι του συγκροτήματος των Μπη Τζηζ.

Ο εγωισμός των πλούσιων μοιάζει παράλογος –αν πιστέψουμε ότι στα αλήθεια βρισκόμαστε όλοι στην ίδια βάρκα. Όμως, γνωρίζουμε ήδη ότι ο αντίχτυπος της κλιματικής αλλαγής θα είναι άνισος. Θα επηρεάσει περισσότερο το Νότο απ' ότι τον Βορρά.

Από μόνο του αυτό είναι μια πελώρια αδικία αφού ο Βορράς ευθύνεται για ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε σχέση με τον Νότο. Παρόλα αυτά, οι εκπρόσωποι της πετρελαϊκής και εξορυκτικής βιομηχανίας εξακολουθούν να παπαγαλίζουν το υποκριτικό μήνυμα ότι δεν πρόκειται να ασχοληθούν με τις δικές τους εκπομπές αν πρώτα δεν ελέγξουν τις δικές τους η Κίνα και η Ινδία.

Βεβαίως, οι πλούσιοι του πλανήτη ζουν πιο πολύ στο Βορρά παρά στο Νότο. Το γεγονός αυτό δημιουργεί ένα αυτόματο ανάχωμα απέναντι σε πολλές από τις χειρότερες συνέπειες της κλιματικής αλλαγής. Ωστόσο, μπορούν να χρησιμοποιήσουν τον πλούτο τους για να προστατευθούν ακόμα περισσότερο.

Τον περασμένο μήνα συμμετείχα στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ στο Ναϊρόμπι της Κένυα. Η εναρκτήρια διαδήλωση ξεκίνησε από την Κιμπέρα, η οποία θεωρείται η μεγαλύτερη παραγωγούπολη της Αφρικής. Οσο περίμεναμε το ξεκίνημα της πορείας ένα ελικόπτερο πετούσε πάνω

από τη τεράστια ζώνη φτώχειας που ονομάζεται Κιμπέρα. Ένας κενυάτης δημοσιογράφος μας είπε ότι το ελικόπτερο ανήκε στον πρώην πρόεδρο Μόι και ότι η βίλα του που γύρω της υψώνονται τείχη σαν κάστρο, βρίσκεται κάπου κοντά.

Οι πλούσιοι μπορούν να απομονωθούν μακριά από τα βάσανα των φτωχών. Οσο ο συνωστισμός στα αεροδρόμια χειροτερεύει με τα νέα μέτρα ασφαλείας, αυξάνονται κατακόρυφα και οι «δουλειές» που κλείνουν στα ιδιωτικά τζετ των επιχειρηματιών. Μ' αυτόν τον τρόπο τα ανώτερα στελέχη των επιχειρήσεων γλυτώνουν τις ουρές και αυξάνουν ακόμα περισσότερο τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Επίσης οι πλούσιοι δημιουργούν τους δικούς τους θύλακες, αποκλειστικά γι' αυτούς. Ένας από τους πιο ιδιόρρυθμους είναι το Εμιράτο του Ντουμπάι στο Περσικό Κόλπο που μεταμορφώνεται σε ένα σύμπλεγμα ξενοδοχείων, εμπορικών κέντρων, χώρων διασκέδασης που προορίζονται για τους πλούσιους του πλανήτη –που ο Μάικ Ντέβις αποκαλεί «μια τεράστια περιφραγμένη κοινότητα, η απόλυτη Πράσινη Ζώνη.» Το περιβαλλοντικό κόστος αυτού του «υπέρ-Βέγκας» για τις ελίτ που ξεφυτρώνει στις παρυφές της αραβικής ερήμου θα πρέπει να είναι τεράστιο.

Αυτή η αρρωστημένη λογική είναι παγκόσμια. Οι πλούσιοι εξαρτώνται από το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα, που κινητήρας του είναι το τυφλό κυνήγι του κέρδους, ένα σύστημα που προκαλεί την περιβαλλοντική καταστροφή. Δεν έχουν κανένα συμφέρον στην ανάσχεση αυτής της διαδικασίας, εκτός αν ανακαλύψουν ότι μπορούν να βγάλουν κέρδη. Όμως, σίγουρα έχουν συμφέρον να προστατέψουν τους εαυτούς τους από τις συνέπειες, και συνήθως το κάνουν με τρόπους που προκαλούν ακόμα μεγαλύτερη περιβαλλοντική καταστροφή. Για να σταματήσει αυτός ο μηχανισμός καταστροφής θα πρέπει να συγκρουστούμε με την πεισματική αντίσταση των πλούσιων και ισχυρών του πλανήτη.

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η μάχη ενάντια στην αναθεώρηση ξεσηκώνει τον κόσμο και στα Δυτικά στη Θεσσαλονίκη. Ήδη έχουν γίνει τρεις εκδηλώσεις-συζητήσεις και μια πορεία στους Αμπελόκηπους, από την Ε'ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης και το "Συντονιστικό Πρωτοβουλιών ενάντια στην Αναθεώρηση".

Την Παρασκευή συγκεντρώθηκαν στο Δημαρχείο Αμπελοκήπων καθηγητές, δάσκαλοι και φοιτητές. Η εισήγηση από την ΕΛΜΕ τόνισε την ανάγκη σύνδεσης με τον αγώνα των φοιτητών, ότι τώρα είναι η καλύτερη στιγμή να σταματήσουν τη διάλυση που έχουν φέρει οι περικοπές στα σχολεία. Από την Πρωτοβουλία Γένοβα, ο Γιάννης Κούτρας μίλησε για τη νίκη του κινήματος (ν'αναγκάσει το Γιώργο Παπανδρέου να αποχωρήσει από την αναθεώρηση) και

για την προοπτική που είναι η ανατροπή όχι μόνο της Μαριέττας αλλά όλης της κυβέρνησης.

Την επόμενη μέρα από νωρίς βγήκαμε στην πλατεία Επταλόφου. Με ντουντούκα και προκηρύξεις ενημερώνουμε τον κόσμο για τη συγκέντρωση. Στις 12.30 η πλατεία είχε γεμίσει και ξεκίνησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους. Τα συνθήματα "Το άρθρο 16 να διατηρηθεί" και "Φοιτητές-εργατιά μια φωνή και μια γροθιά" ζωντάνεψαν το ενδιαφέρον και τη συμπάραρσση του κόσμου. Όλοι συμφώνησαν ότι πρέπει τα συνδικάτα να στηρίξουν το κίνημα με απεργία στις 15 Φλεβάρη. Εκεί θα είναι και το επόμενο ραντεβού μας!

Νίκος Χατζάρας

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Μετά την πρώτη νίκη του φοιτητικού κινήματος, όλο και περισσότερα συνδικάτα ανταποκρίνονται στο κάλεσμα του Συντονιστικού των Καταλήψεων και αποφασίζουν απεργιακές κινητοποιήσεις σε συντονισμό με τους φοιτητές.

Η ΟΛΜΕ που αποφάσισε δύο 24ωρες απεργίες αρχικά στις 15 και στις 27 Φλεβάρη, μετέθεσε την ημερομηνία της δεύτερης 24ωρης για τις 22 Φλεβάρη την ημέρα που ψηφίζεται η αναθεώρηση του Αρθρου 16 στην Ολομέλεια της βουλής και έχει ήδη αποφασιστεί πανελλαδικό συλλαλητήριο από το Συντονιστικό των Καταλήψεων.

Το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης αποφάσισε να προχωρήσει σε 24ωρη απεργία στις 15 Φεβρουαρίου και προσανατολίζεται για νέα 24ωρη στις 22/2, ενώ η ΕΔΟΘ έχει προκηρύξει στις 15/2 τετράωρη στάση εργασίας. Με τα αγωνιστικά ραντεβού των φοιτητών αποφάσισε να συντονιστεί και το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων. Μετά από σύσκεψη φορέων που έγινε τη Δευτέρα 12/2 αποφάσισε να προχωρήσει σε τετράωρη στάση εργασίας στις 15/2, συμμετοχή στην φοιτητική συγκέντρωση στην Ακαδημία και 24ωρη στις 22/2. Την ίδια απόφαση υιοθέτησε και το Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕΔΥ Ιωαννίνων. Την Τρίτη 13/2 ανάλογη σύσκεψη έγινε και στο Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου, με σκοπό τον κοινό συντονισμό φοιτητών, τοπικού Εργατικού Κέντρου και εκπαιδευτικών.

Στα Χανιά ο Σύλλογος δασκάλων αποφάσισε να στείλει επιστολή προς το ΔΣ της ΔΟΕ ζητώντας από την Ομοσπονδία να κηρύξει 24ωρη απεργία στις 22/2 και να τερματίσει την τακτική της προκήρυξη τυπικών στάσεων εργασίας.

Νοσοκομεία

Ολη αυτή την περίοδο που οι σχολές είναι κατηλλεμένο, κινητοποιήσεις έχουν ξεσπάσει και σε μία σειρά νοσοκομεία. Την Παρασκευή 9 Φλεβάρη το πρωί πραγματοποιήθηκε στάση εργασίας και συγκέντρωση εργαζομένων στην είσοδο του νοσοκομείου Ευαγγελισμός, με πρωτοβουλία του σωματίου του νοσοκομείου και της πενταμελούς Επιτροπής των γιατρών, με βασικό αίτημα προσλήψεις προσωπικού. Ανάμεσα στους εκπροσώπους των εργαζομένων που μίλησαν στη συγκέντρωση, χαιρέτησε και η Δήμητρα Λιναρδάκη από το Συντονιστικό Κατάληψης Νομικής, κάλεσε σε απεργιακό συντονισμό φοιτητών και εργαζομένων στις 15 και 22 Φλεβάρη και καταχειροκροτήθηκε. Τις προηγούμενες εβδομάδες αντίστοιχες κινητοποιήσεις έγιναν στο νοσοκομείο Μεταξά, στο Αμαλία Φλέμγκ, στο Σωτηρία, στο Δαφνί, στο Αγγαία Κυριακού.

Στις 15 Φλεβάρη στάση εργασίας και συγκέντρωση στον Αρειο Πάγο θα πραγματοποιήσει και η ΠΟΕ ΟΤΑ διεκδικώντας να σταματήσει η κοροϊδία της κυβέρνησης απέναντι στους συμβασιούχους και μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους.

Ολη αυτή η εικόνα δείχνει ότι η δύναμη των φοιτητικών καταλήψεων έχει εμπνεύσει τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων να βγουν σε απεργιακή δράση κόντρα στις επιθέσεις της κυβέρνησης Καραμανλή, όχι μόνο στην Παιδεία, αλλά και στην Υγεία, και στους Δήμους. Μέσα σε αυτό το κλίμα θα περίμενε κανείς ότι το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που έγινε τη Δευτέρα 12/2 θα προχωρούσε σε προκήρυξη 24ωρης απεργίας για τις 22 Φεβρουαρίου, την ημέρα που από πολλά σημεία έχει αποφασιστεί απεργιακός συντονισμός με τους φοιτητές. Όμως τελικά το Γ.Σ της ΑΔΕΔΥ περιορίστηκε σε τρίωρη στάση. Η αρνητική έκπληξη ήταν ότι η πρόταση για τρίωρη στάση μπήκε από την πλευρά της παράταξης του ΣΥΝ στην ΑΔΕΔΥ. Το σκεπτικό των συνδικαλιστών του ΣΥΝ ήταν ότι έτσι θα πιεστεί πιο εύκολα η ΓΣΕΕ να αποφασίσει απεργιακή κινητοποίηση στις 22/2.

Οι φοιτητές κατάφεραν να συσπειρώσουν γύρω τους μία σειρά από συνδικάτα και Ομοσπονδίες γιατί προχώρησαν με τη λογική της σύγκρουσης και της κλιμάκωσης του αγώνα. Αυτό είναι το καλύτερο μάθημα και για τα συνδικάτα και για όλη την αριστερά, για το πώς χρειάζεται να συνεχίσουμε απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ. Τώρα είναι ο καιρός για τους εργαζόμενους σε όλους τους χώρους, να βγουν μαζί με τους φοιτητές σε απεργίες, για να γονατίσουμε την κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και της ανεργίας.

Από την προηγούμενη απεργία των συμβασιούχων στις 16 Νοέμβρη 2006.

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ

Απεργία 15 Φλεβάρη

24ωρη απεργία για όλους τους συμβασιούχους και πανελλαδική συγκέντρωση στις 8.30πμ στον Αρειο Πάγο καλεί η ΓΣΕΕ την Πέμπτη 15 Φλεβάρη. Την ίδια ημέρα 4ωρη στάση εργασίας από τις 11πμ έως το τέλος της βάρδιας και συμμετοχή στην συγκέντρωση έχει κηρύξει η ΠΟΕ ΟΤΑ και η ΠΟΕΙΔΔ.

Στις 15 Φλεβάρη κρίνεται το μέλλον δεκάδων χιλιάδων συμβασιούχων. Συζητιέται στην Ολομέλεια αίτηση αναίρεσης που κατέθεσε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Γιώργος Σανιδάς (που πρόσφατα τοποθετήθηκε από την κυβέρνηση Καραμανλή) για να επανεξεταστεί, απόφαση του Ιούνη του 2006 που δικαίωσε εργαζόμενους ορισμένου χρόνου στον ΕΛΓΑ, κρίνοντας ότι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Εκείνη η απόφαση είχε χαρακτηριστεί ως μία ιστορική απόφαση δικαίωσης συμβασιούχων.

Την Δευτέρα 12/2 η Γραμματεία Συμβασιούχων της ΓΣΕΕ έδωσε συνέντευξη τύπου «Δεν χωρεί καμία αμφιβολία ότι πρόκειται για πολιτικές σκοπιμότητες. Το σώμα που έβγαλε την απόφαση τον Ιούνη του 2006 δεν έχει διαφοροποιηθεί στο βαθμό που επιτρέπει να αλλαχθεί αυτή η απόφαση», είπε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος.

«Στο χώρο του ΥΠΠΟ πάνω από 1000 άτομα παραμένουν αυτή τη στιγμή στην εργασία τους χάρη στα ασφαλιστικά μέτρα», είπε η Κατερίνα Χαμιλάκη μέλος της Γραμματείας Συμβασιούχων από το ΥΠΠΟ. «Χιλιάδες συμβασιούχοι στο ΥΠΠΟ παρά την πολυετή προϋπηρεσία τους βρίσκονται

αυτή τη στιγμή με την απειλή της απόλυσης. Αυτή τη στιγμή βιώνουμε μία συντονισμένη προσπάθεια από την κυβέρνηση σε συνεργασία με συγκεκριμένους ανθρώπους στα ανώτατα δικαστήρια, το θέμα των συμβασιούχων να κλείσει μία για πάντα. Μας λένε ότι 33.000 μόνο που έγιναν αορίστου με το ΠΔ και από δω και πέρα οι υπόλοιποι τελειώσαμε. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι δουλεύουν από τη δεκαετία του '70 ως συμβασιούχοι και κοντεύουν να πάρουν σύνταξη ως συμβασιούχοι και όμως είναι πολύ πιθανό ότι θα απολυθούν τους επόμενους μήνες.

Χωρίς όρους

Αυτό είναι απαράδεκτο, πρέπει οπωσδήποτε το θέμα των συμβασιούχων να ξαναβγει στο προσκήνιο. Και όχι μόνο γιατί υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες συμβασιούχοι που ακόμα εργάζονται αλλά η κυβέρνηση συνεχίζει να προσλαμβάνει συμβασιούχους κατά χιλιάδες. Σε αυτή τη συντονισμένη κίνηση εμείς θα αντισταθούμε και στις 15 Φεβρουαρίου με μία μαζική δυναμική κινητοποίηση και θα αντιστεκόμαστε από εδώ και μπρος μέχρι την οριστική πολιτική λύση της μονιμοποίησης όλων χωρίς όρους και προϋποθέσεις».

«Ο κ. Σανιδάς έδειξε ένα υπερβάλοντα ζήλο όταν άσκησε αναίρεση στην ομόφωνη απόφαση του Εφετείου Αθηνών για τη μη έκδοση του προέδρου των πακιστανών», είπε ο Γρ. Φελώνης πρόεδρος τους ΕΚΑ. «Τώρα έρχεται και δείχνει έναν ανάλογο υπερβάλοντα ζήλο την με απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Επειδή

όμως όλα κρίνονται με βάση το συσχετισμό δυνάμεων και την αντίδραση που θα υπάρξει εκτιμώ ότι την Πέμπτη το σύνολο των συμβασιούχων και όλων των υπολοίπων εργαζομένων θα πρέπει να συγκεντρωθούν έξω από τον Αρειο Πάγο ώστε να βρυντοφωνάξουμε ότι έχουμε δικαίωμα στη δουλειά και να διεκδικήσουμε να πάψουν να υπάρχουν αυτές οι αποικιακού τύπου συμβάσεις».

Οι Συμβασιούχοι ήταν αυτοί που άνοιξαν πρώτοι την κόντρα με την κυβέρνηση Καραμανλή, αμέσως μετά τις εκλογές. Τώρα χρειάζεται να ξαναπιάσουν το νήμα αυτού του κινήματος, που είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να αναγκάσει την κυβέρνηση να σταματήσει την κοροϊδία. Τώρα που η κυβέρνηση της ΝΔ είναι στριμωγμένη από το κίνημα του Αρθρου 16, χρειάζεται μαζί με τους φοιτητές να βγουν και οι συμβασιούχοι σε απεργίες απαιτώντας μονιμοποίηση όλων χωρίς προϋποθέσεις.

Η ενότητα εκατοντάδων χιλιάδων συμβασιούχων και εκατοντάδων χιλιάδων φοιτητών που βρίσκονται ήδη στο δρόμο μπορεί να στείλει την κυβέρνηση της ανεργίας και των ιδιωτικοποιήσεων στο σπίτι της. Μία καλή ευκαιρία για να γίνει αυτό το βήμα είναι την Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου που μαζί με τους συμβασιούχους θα βρίσκονται στο δρόμο φοιτητές, πανεπιστημιακοί και εκπαιδευτικοί, να ενωθούν και στην πράξη σε ένα κοινό συλλαλητήριο έξω από τη βουλή που θα διεκδικεί μόνιμη δουλειά και δημόσια παιδεία για όλους.

Κατερίνα Θωίδου